

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 9 E

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

52. évfolyam

2010. január 15.

<u>Közleményszám</u>	<u>Tartalom</u>	<u>Oldal</u>
Európai Parlament		
ÜLÉSSZAK: 2008–2009		
2008. október 9-i ülések		
ELFOGADOTT SZÖVEGEK		
<i>Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 316 E, 2008.12.11.</i>		
I <i>Állásfoglalások, ajánlások és vélemények</i>		
ÁLLÁSFOGLALÁSOK		
Európai Parlament		
2008. október 9., csütörtök		
(2010/C 9 E/01)	Határozottabb fellépés a be nem jelentett munkavégzés ellen Az Európai Parlament 2008. október 9-i állásfoglalása a be nem jelentett munkavégzés elleni határozottabb fellépésről (2008/2035(INI))	1
(2010/C 9 E/02)	A társadalmi integráció előmozdítása és a szegénység elleni küzdelem Az Európai Parlament 2008. október 9-i állásfoglalása az EU-ban a társadalmi integráció előmozdításáról és a gyermekszegénységet is ideértve a szegénység elleni küzdelemről (2008/2034(INI))	11
(2010/C 9 E/03)	IASCF – az alapokmány felülvizsgálata Az Európai Parlament 2008. október 9-i jogalkotási állásfoglalása az „IASCF: Az alapokmány felülvizsgálata – Nyilvános elszámoltathatóság és az IASB összetétele – Változtatási javaslatok” című dokumentumról	26
(2010/C 9 E/04)	Fehéroroszország Az Európai Parlament 2008. október 9-i állásfoglalása a 2008. szeptember 28-i parlamenti választások utáni fehérorosz helyzetről	28

HU

(2010/C 9 E/05)	A WTO dohai fordulója Az Európai Parlament 2008. október 9-i állásfoglalása a WTO dohai fordulójának felfüggesztéséről és a dohai fejlesztési menetrend jövőjéről	31
(2010/C 9 E/06)	A vízhiány és az aszály jelentette kihívás kezelése az Európai Unióban Az Európai Parlament 2008. október 9-i állásfoglalása az Európai Unióban a vízhiány és az aszály jelentette kihívás kezeléséről (2008/2074(INI))	33
(2010/C 9 E/07)	Az Északi-sarkvidék kormányzása Az Európai Parlament 2008. október 9-i jogalkotási állásfoglalása az Északi-sarkvidék kormányzásáról	41
(2010/C 9 E/08)	A közúti fuvarozáshoz kapcsolódó szociális jogszabályok végrehajtása Az Európai Parlament 2008. október 9-i állásfoglalása a közúti fuvarozáshoz kapcsolódó szociális jogszabályok alkalmazásáról (2008/2062(INI))	44
(2010/C 9 E/09)	A Lámfalussy-eljárás nyomonkövetése – a jövőbeli felüyeleti struktúra Az Európai Parlament 2008. október 9-i állásfoglalása a Bizottsághoz intézett ajánlásokkal a Lámfalussy-eljárás nyomon követéséről: a jövőbeli felüyeleti struktúra (2008/2148(INI))	48
	MELLÉKLET A KÉRT JAVASLAT(OK) TARTALMÁRÓL SZÓLÓ RÉSZLETES AJÁNLÁSOK	52
(2010/C 9 E/10)	Együtt az egészségért: Stratégiai megközelítés az EU számára (2008–2013) Az Európai Parlament 2008. október 9-i állásfoglalása az „Együtt az egészségért: Stratégiai megközelítés az EU számára 2008–2013” című fehér könyvről (2008/2115(INI))	56

II Közlemények

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL ÉS SZERVEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

Európai Parlament

2008. október 9., csütörtök

(2010/C 9 E/11)	Partnerség az Európáról szóló kommunikációért Az Európai Parlament 2008. október 9-i határozata a „Partnerség az Európáról szóló kommunikációért” című közös nyilatkozat elfogadásáról (2007/2222(ACI))	65
	MELLÉKLET PARTNERSÉG AZ EURÓPÁRÓL SZÓLÓ KOMMUNIKÁCIÓÉRT	66
(2010/C 9 E/12)	Az Unió jelképeinek használata a Parlament által (új 202a. cikk) Az Európai Parlament 2008. október 9-i határozata az Európai Parlament eljárási szabályzatának új 202a. cikkel történő kiegészítéséről (az Unió jelképeinek Parlament általi használata) (2007/2240(REG))	67

III *Előkészítő jogi aktusok***Európai Parlament****2008. október 9., csütörtök**

(2010/C 9 E/13)	Az EK és Svájc közötti, a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodáshoz csatolt jegyzőkönyv (Bulgária és Románia részvétele) ***	
	Az Európai Parlament 2008. október 9-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, másrészt a Svájci Államközösség közötti, a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodáshoz csatolt, a Bolgár Köztársaságnak és Romániának az Európai Unióhoz történő csatlakozása következtében a megállapodásban szerződő félként való részvételéről szóló jegyzőkönyvének az Európai Közösség és annak tagállamai nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (9116/2008 – C6-0209/2008 – 2008/0080(AVC)) ..	69
(2010/C 9 E/14)	Az Európai Bűnügyi Nyilvántartási Információs Rendszer (ECRIS) létrehozása *	
	Az Európai Parlament 2008. október 9-i jogalkotási állásfoglalása a 2008/XX/IB kerethatározat 11. cikke alkalmazásában az Európai Bűnügyi Nyilvántartási Információs Rendszer (ECRIS) létrehozásáról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2008)0332 – C6-0216/2008 – 2008/0101(CNS))	70
(2010/C 9 E/15)	A szolgáltatások kereskedelmére irányuló kötelezettségvállalások megőrzésével kapcsolatosan az EK és Ukrajna között létrejött megállapodás *	
	Az Európai Parlament 2008. október 9-i jogalkotási állásfoglalása a partnerségi és együttműködési megállapodásban szereplő, a szolgáltatások kereskedelmére irányuló kötelezettségvállalások megőrzésével kapcsolatosan az Európai Közösség és Ukrajna között levélváltás formájában létrejött megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2008)0220 – C6-0202/2008 – 2008/0087(CNS))	74

Jelmagyarázat

- * Konzultációs eljárás
- **I Együtműködési eljárás: első olvasat
- **II Együtműködési eljárás: második olvasat
- *** Hozzájárulási eljárás
- ***I Együtdöntési eljárás: első olvasat
- ***II Együtdöntési eljárás: második olvasat
- ***III Együtdöntési eljárás: harmadik olvasat

(A Bizottság által javasolt jogalap határozza meg az eljárás típusát)

Politikai módosítások: az új vagy módosított szöveget félkövér és dőlt betűtípus, a törléseket pedig a ■ jel mutatja.

Technikai módosítások és a szolgálatok kiigazításai: az új vagy módosított szöveget dőlt betűtípus, a törléseket pedig a || jel mutatja.

2008. október 9., csütörtök

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

EURÓPAI PARLAMENT

Határozottabb fellépés a be nem jelentett munkavégzés ellen

P6_TA(2008)0466

Az Európai Parlament 2008. október 9-i állásfoglalása a be nem jelentett munkavégzés elleni határozottabb fellépésről (2008/2035(INI))

(2010/C 9 E/01)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a „Határozottabb fellépés a be nem jelentett munkavégzés ellen” című 2007. október 24-i bizottsági közleményre (COM(2007)0628),
- tekintettel 2000. szeptember 21-i, a Bizottság be nem jelentett munkavégzésre vonatkozó közleményéről szóló állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a Tanács és a tagállamok Tanácsban összeült képviselőinek 1999. április 22-i, a társadalombiztosítási juttatások és járulékok terén elkövetett transznacionális csalások és a be nem jelentett munkavégzés elleni harc, továbbá a munkavállalók transznacionális kiközvetítése terén a tagállamok hatóságainak jobb együttműködését szolgáló magatartási kódexről szóló állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az 1999. október 22-i, a 77/388/EGK irányelvet ⁽³⁾ a munkaigényes szolgáltatásokra alkalmazandó csökkentett HÉA kísérleti jelleggel történő alkalmazhatósága tekintetében módosító 1999/85/EK tanácsi irányelvre,
- tekintettel „Az európai foglalkoztatási stratégia (EFS) jövője – Stratégia a teljes foglalkoztatásért és a jobb munkahelyekért mindenki számára” című 2003. január 14-i bizottsági közleményre (COM(2003)0006),
- tekintettel a 2003. július 22-i 2003/578/EK ⁽⁴⁾ és 2005. július 12-i 2005/600/EK ⁽⁵⁾, a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról és különösen a 9. és 21. iránymutatásról szóló tanácsi határozatokra,

⁽¹⁾ HL C 146., 2001.5.17., 102. o.

⁽²⁾ HL C 125., 1999.5.6., 1. o.

⁽³⁾ HL L 277., 1999.10.28., 34. o.

⁽⁴⁾ HL L 197., 2003.8.5., 13. o.

⁽⁵⁾ HL L 205., 2005.8.6., 21. o.

2008. október 9., csütörtök

- tekintettel a be nem jelentett foglalkoztatás bejelentett munkavégzéssé történő átalakításáról szóló tanácsi állásfoglalásra ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Tanács tavaszi ülészakájának szóló „Ideje nagyobb sebességbe kapcsolni: az új partnerség a növekedésért és a foglalkoztatásért” című 2006. január 25-i bizottsági közleményre (COM(2006)0030),
- tekintettel a 2006. október 6-i, a kohézióra vonatkozó közösségi stratégiai iránymutatásokról szóló 2006/702/EK tanácsi határozatra ⁽²⁾,
- tekintettel a Bizottság „Jelentés a 2003. évi csatlakozási szerződésben meghatározott átmeneti rendelkezések (a 2004. május 1-től 2006. április 30-ig tartó időszak) működéséről” című 2006. február 8-i közleményére, (COM(2006)0048)
- tekintettel a mindenki számára biztosítandó tisztességes munka ösztönzéséről szóló 2007. május 23-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel 2007. július 11-i, „A munkajog korszerűsítése szembenézve a XXI. század kihívásaival” című állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a munkavállalók kiküldetéséről szóló 96/71/EK irányelv végrehajtásáról szóló 2006. október 26-i parlamenti állásfoglalásra, ⁽⁵⁾
- tekintettel a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárait foglalkoztató munkáltatókkal szembeni szankciókról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatra (COM(2007)0249),
- tekintettel 2007. november 29-i, „A rugalmas biztonság közös elvei felé” című állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel a „A munkajog korszerűsítése szembenézve a XXI. század kihívásaival” című bizottsági zöld könyvről folytatott nyilvános konzultáció eredményeit bemutató 2007. október 24-i bizottsági közleményre COM(2007)0627,
- tekintettel az „Integrált iránymutatások a növekedésről és a foglalkoztatásról (2008–2010)” című közleményre (COM(2007)0803),
- tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) tisztességes munkáról szóló ütemtervére,
- tekintettel a munkára vonatkozó alapvető ILO-normákra, a munkaügyi igazgatásról és a munkaügyi ellenőrzésről szóló ILO-egyezményekre és -ajánlásokra, amelyek a munkavállalók munkafeltételeire és védelmére vonatkozó törvényi rendelkezések alkalmazásának garantálása szempontjából nemzetközi referenciát jelentenek,
- tekintettel az ILO 143., a bevándorló munkavállalókról szóló egyezményére (1975), valamint a bevándorló munkavállalókra vonatkozó kiegészítő ILO-rendeletekre, amelyek előírják valamennyi szükséges és megfelelő intézkedés elfogadását a munkavállalási célú illegális bevándorlás és a bevándorlók illegális munkavállalásának megszüntetése érdekében, másfelől tekintettel a bevándorló munkavállalók illegális munkavállalása esetén kiszabható közigazgatási, polgári és büntetőjogi szankciók alkalmazását célzó rendelkezésekre,
- tekintettel az 1995. december 22-i, a bevándorlás és az illegális munkavállalás elleni harc eszközeinek harmonizálásáról szóló tanácsi ajánlásra ⁽⁷⁾,
- tekintettel az 1996. szeptember 27-i, a harmadik államok állampolgárainak illegális munkavállalása elleni harcról szóló tanácsi ajánlásra ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ HL C 260., 2003.10.29., 1. o.

⁽²⁾ HL L 291, 2006.10.21., 11. o.

⁽³⁾ HL C 102. E, 2008.4.24., 321. o.

⁽⁴⁾ HL C 175. E., 2008.7.10., 401. o.

⁽⁵⁾ HL C 313. E, 2006.12.20., 452. o.

⁽⁶⁾ P6_TA(2007)0574.

⁽⁷⁾ HL C 5., 1996.1.10., 1. o.

⁽⁸⁾ HL C 304., 1996.10.14., 1. o.

2008. október 9., csütörtök

- tekintettel a munkaügyi és szociális miniszterek 2007. január 18–20-án, Berlinben megrendezett, a „jó munkáról” szóló informális találkozásának következtetéseire;
 - tekintettel az Európai Alapítvány az Élet- és Munkakörülmények Javításáért (Eurofound) jelentésére a be nem jelentett munkavégzés elleni harcról az Európai Unióban ⁽¹⁾,
 - tekintettel az EK-Szerződés 136. és 145. cikkére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére, továbbá a Gazdasági és Monetáris Bizottság, a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság, az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság, valamint a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A6-0365/2008),
- A. mivel a be nem jelentett munkavégzés olyan összetett jelenség, amely számos tagállamban még mindig terjed, hiszen számos gazdasági, szociális, intézményi, szabályozási és kulturális tényező befolyásolja;
- B. mivel a be nem jelentett munkavégzés olyan különösen aggasztó és tartósan fennálló jellemzője az európai munkaerőpiacoknak, amely negatív következményekkel fenyegeti a tagállamok gazdaságait és az európai szociális modell pénzügyi fenntarthatóságát, mivel akadályozza a gazdasági növekedést, valamint a költségvetési és szociálpolitikákat, továbbá mivel a belső piaci verseny torzulásaiért is felelős, hiszen tisztességtelen versenyt támaszt más államokkal vagy más vállalkozásokkal szemben;
- C. mivel a be nem jelentett munkavégzés első számú kiváltó oka a szociális dömpingnek és így a közösségi munkajog korszerűsítésének egyik kulcskérdése;
- D. mivel a nem biztosított munka a biztosított és biztosítatlan munkavállalók közötti tisztességtelen versenyhez vezet, ami a munkavállalói jogok további csorbulását eredményezi;
- E. mivel a be nem jelentett munkavégzés által leginkább sújtott ágazatok az olyan nagyon munkaerő-igényes ágazatok, mint a mezőgazdaság, az építőipar, a háztartási, szállásadói és vendéglátási szolgáltatások, ahol jellemző a bizonytalanság és a kedvezőtlen bérviszonyok;
- F. mivel a be nem jelentett munkavégzést elősegíti az alvállalkozói láncokban tapasztalható gazdasági újjászerveződés is, amely kiváltja az önálló – nem mindig bejelentett – munkavállalók számának növekedését;
- G. mivel a munkanélküliség, a szegénység és az alkalmi, valamint a bizonytalan munkavégzés magas szintje tovább ösztönzi a be nem jelentett munkavégzést, hiszen ilyen körülmények között a munkavállalók kényszerből lemondanak a biztosításról, valamint az egyéb jogosultságokról;
- H. mivel az illegális bevándorlás és a nem bejelentett munka között összefüggés van és ez újabb ok arra, hogy a tagállamok és a Bizottság továbbra is megfontolja a bevándorlásra vonatkozó közös megközelítést, valamint a dolgozni szándékozó harmadik országbeli polgárok számára az Unióba több legális bevándorlási útvonal megnyitását;
- I. mivel a bevándorlók, főképpen az illegális helyzetben lévők nagyobb mértékben ki vannak téve annak, hogy be nem jelentett munkavállalókká váljanak, és hogy rossz körülmények között dolgozzanak;
- J. mivel a leginkább kiszolgáltatott helyzetben a harmadik országok illegálisan foglalkoztatott állampolgárai vannak, mivel elfogásuk esetén valószínűleg visszaküldik őket származási országukba;

(1) <http://www.eurofound.europa.eu/pubdocs/2008/13/en/1/ef0813en.pdf>.

2008. október 9., csütörtök

- K. mivel számos tagállam küszködik a különleges, gyakran szakképzést nem igénylő munkát ellátni képes és hajlandó munkaerő tartós hiányával, például a mezőgazdaság és a kertészet területén;
- L. mivel a háztartási munkát végzők gyakran be nem jelentett munkát végeznek és e munkavállalók nagy számban migránsok, akiknek jelentős része illegális helyzetben van és a kizsákmányoló emberkereskedelem és rabszolgamunka áldozata;
- M. mivel a be nem jelentett munkakörök nem jelennek meg az adóalapban, továbbá aláássák a szociális védelem és a közszolgáltatások finanszírozását és elosztását, ráadásul korlátozzák a tagállamok képességét a szociális szolgáltatások kiterjesztésére;
- N. mivel a be nem jelentett munka értékes jövedelemforrástól fosztja meg a biztosítási alapokat;
- O. mivel a be nem jelentett munkakörökben foglalkoztatott munkavállalóknak nincs társadalom-, beteg- vagy balesetbiztosításuk, így jelentős kockázatnak és anyagi veszteségnek vannak kitéve;
- P. mivel a be nem jelentett munka lehetetlenné teszi a munkahelyi biztonsági és egészségügyi előírásoknak való megfelelés ellenőrzését, ezáltal a munkavállalókat nagy egészségügyi kockázatnak teszi ki, és lehetővé teszi a munkáltatók számára a felelősség elkerülését;
- Q. mivel a fekete- és illegális munka elleni hatékony küzdelem érdekében elengedhetetlenül szükség van az ellenőrzési és szankcionáló mechanizmusok erősítésére a munkafelügyeleti szervek, az adóügyi hivatalok és a szociális szereplők összehangolt beavatkozásának biztosításával;
- R. mivel a be nem jelentett munkavégzés káros következményekkel jár a lisszaboni stratégia valamennyi pillérére: a teljes foglalkoztatásra, a munka minőségére és termelékenységére, valamint a szociális kohézióra;
1. üdvözli a Bizottság megközelítését, és megújult küzdelemre szólít fel a be nem jelentett munka és a feketegazdaság ellen, amely – jóllehet az egyes tagállamokban eltérő mértékben – károsítja a gazdaságot, védelem nélkül hagyja a munkavállalókat, hátrányos a fogyasztók számára, csökkenti az adóbevételeket, és tisztességtelen versenyt teremt a vállalatok között;
 2. kifejezi mély aggodalmát a be nem jelentett munkavégzés mértékére vonatkozóan, mivel az egyes tagállamokban eléri vagy meghaladja a GDP 20 %-át is;
 3. felhívja a tagállamokat, hogy fontolják meg a legális munkavégzési forma ösztönzőinek javítását, amelyek tartalmazhatják az adómentes jövedelemalap növelését, és a munkáltatók esetében a legális foglalkoztatásra vonatkozó, nem bér jellegű költségek csökkentését;
 4. üdvözli a Bizottság kezdeményezését, hogy a be nem jelentett munkavégzést sorolják az Unió politikai prioritásai, és amely jelentős fellépéseket követel közösségi és nemzeti szinten;
 5. ösztönzi a tagállamokat, hogy folytassák az adó- és társadalombiztosítási rendszer reformját, ezáltal csökkentve a munkaerőre nehezedő adóterheket;
 6. megállapítja ugyanakkor, hogy a munkára vonatkozóan meghatározott közösségi politikai irányvonalakat nehéz olyan jól meghatározott jogi és intézményi eszközök formájában konkretizálni, amelyek minden egyes tagállamban konkrét intézkedésekben jelenhetnének meg;
 7. megjegyzi, hogy erős aszimmetria van a minőségi munkát kedvezményező politikák érdekében a Közösség által latba vethető eszközök és a piaci szabadság biztosítása érdekében végrehajtandó politikák eszközrendszere között;
 8. úgy véli, hogy a be nem jelentett munka elleni küzdelem átfogó megközelítést igényel, amely lefedi a felügyelet és az ellenőrzés területeit, a gazdasági és az intézményi keretrendszert, valamint az ágazati és a területi fejlesztést, és több szinten összehangolt cselekvést, valamint az érintettek (hatóságok, szociális partnerek, vállalkozások és munkavállalók) részvételét biztosítja;

2008. október 9., csütörtök

9. felhívja a figyelmet a késleltetett gazdasági és termelési fejlődés, valamint a be nem jelentett munka terjedése közötti összefüggésre; úgy véli, hogy a be nem jelentett munka elleni küzdelmet bele kell foglalni a lisszaboni stratégia keretében végrehajtott gazdasági és munkaügyi politikákba; továbbá úgy véli, hogy annak biztosítása érdekében, hogy a be nem jelentett munka elleni küzdelemre irányuló stratégia hatékony legyen, és pozitív eredményt hozzon, alapos vizsgálatokat kell folytatni a döntő fontosságú makrogazdasági tényezők, továbbá a piacok, a termelési modellek, valamint a kiterjedt, be nem jelentett munkavégzés közötti kapcsolat elemzése érdekében;
10. kéri tehát, hogy a be nem jelentett munkavégzés elleni küzdelem terén a közösségi fellépés legyen operatívabb és erőteljesebb annak biztosítása céljából, hogy az uniós munkajog korszerűsítése ne korlátozódjon csupán a pusztán elméleti kijelentés szintjére, hanem fogalmazódjon meg hatékony, jó minőségű politikákban, továbbá hogy a „tisztességes munka” célkitűzésének megfelelően a jobb munkaminőség minden esetben elérhető legyen;
11. úgy véli, hogy a be nem jelentett munkavégzés megszüntetése nagy mértékben függ a munkaügyi normák hatékonyságától, valamint az adózási és a társadalombiztosítási szabályoktól, ami magában foglalja azt, hogy növelni kell az ezen ügyekért felelős különböző nemzeti hatóságok forrásait és erősíteni kell fellépéseiket, valamint javítani kell a hatóságok közötti koordinációt és információáramlást;
12. felszólít a be nem jelentett munka leküzdésére irányuló, a kormányzati végrehajtó ügynökségek, a munkaügyi felügyelet és a szociális partnerek, a társadalombiztosítási hatóságok és az adóhatóságok közötti erős és hatékony koordináción, valamint adminisztratív együttműködésen alapuló stratégia kidolgozására;
13. hangsúlyozza, hogy a be nem jelentett munkavégzést a nemzeti szabályozások eltérő módon határozzák meg, és egy valamennyi tagállamban elfogadott, közös meghatározás hozzájárulna a jelenségre vonatkozó statisztikák bizonytalanságainak kiküszöböléséhez; e tekintetben megjegyzi, hogy a Bizottság jelentésében használt meghatározás, amely különbséget tesz legális és illegális tevékenységek között, kiindulópontként szolgálhat, tudván ugyanakkor, hogy a jelenség hordereje az egyes államokban mind minőségi, mind mennyiségi tekintetben más és más;
14. rámutat arra, hogy a be nem jelentett munka elleni küzdelemre vonatkozó intézkedések a törvényes szerződéseken alapuló, bejelentett munkaviszonyokkal kapcsolatos szabálytalanságokra is fényt fog deríteni;
15. sürgeti a tagállamokat a be nem jelentett munka elleni küzdelmet szolgáló meglévő munkajog és munkaügyi normák jobb végrehajtására; úgy véli, hogy az EU-nak nagyobb szerepet kellene vállalnia a nemzeti munkaügyi és társadalmi felügyelők közötti fokozott és jobb együttműködés és összehangoltág támogatásában;
16. megjegyzi, hogy az árnyékgazdaság felszámolása nem valósítható meg a megfelelő ösztönző mechanizmusok végrehajtása nélkül; úgy véli, hogy a tagállamoknak – a lisszaboni eredménymutatókkal összefüggésben – jelentést kellene készíteniük arra vonatkozóan, hogy milyen eredményt értek el az árnyékgazdaság mértékének csökkentésével;
17. kéri a Bizottságot, hogy nyújtson be javaslatokat a be nem jelentett munkavégzés felmérésére általánosan elfogadott módszerek kidolgozása céljából, amelyek nemek szerinti és ágazati bontású adatsorokon alapulnak, figyelembe véve azt, hogy nőket és férfiakat számos ágazatban jelentősen eltérő mértékben foglalkoztatnak be nem jelentett munkakörökben, valamint az ebből adódó, a nők és a férfiak közötti fizetési különbségre gyakorolt közvetlen hatást;
18. hangsúlyozza, hogy alapvető fontosságú egy olyan közösségi platform megteremtése, amelynek feladata – a tagállamokkal szoros együttműködésben – a szükséges információk összegyűjtése az Unión belüli be nem jelentett munkavégzésekre vonatkozó, a nemek közötti megoszlást, és különösen a nők helyzetét is figyelembe vevő, megbízható adatbázis létrehozása céljából;
19. hangsúlyozza, hogy a nők a be nem jelentett munka tekintetében túlréprezentálva, de a férfiakhoz képest nagyobb arányban vannak jelen egyes „hagyományosan női” ágazatban, mint például a háztartási, szállodai és éttermi szolgáltatások, vagy az egészségügy, amelyekre jellemző az alacsony szintű képzettség, a foglalkoztatás bizonytalansága, az alacsonyabb bérek és gyenge vagy nem létező szociális védelem, aminek következtében a nők gyakran kerülnek rendkívül kiszolgáltatott helyzetbe;

2008. október 9., csütörtök

20. kéri a Bizottságot, hogy fontolja meg a be nem jelentett munka felméréséhez a tagállamokban használt különböző megközelítéseket és módszertanokat tartalmazó adatbank létesítését a jó gyakorlatok megosztásának és a tudás átadásának elősegítése céljából, és vizsgálja meg a végrehajtott intézkedések megvalósíthatóságát és másutt való alkalmazhatóságát;

21. kéri a Bizottságot mind általános intézkedéseket, mind ágazati intézkedéseket tartalmazó politikák kidolgozására a be nem jelentett munkavégzés visszaszorítása céljából, a szociális partnerek teljes körű részvételével és külön figyelemmel az olyan legérzékenyebb ágazatokra, mint a szállodaipar és vendéglátás, a mezőgazdaság, a háztartási munkavállalás és az építőipar; felhívja a Bizottság és a tagállamok figyelmét a házi gondozói ágazat különleges helyzetére, amely téren a harmadik országbeli, és sok esetben az Unióban nem legálisan tartózkodó nők jelentős koncentrációja jellemző;

22. megjegyzi, hogy a be nem jelentett munkát meg lehet előzni a tagállamok és a szociális partnerek közötti két- és háromoldalú megállapodások által elismert nemzeti munkabiztonsági normákkal és feltételekkel, és hogy ezt megerősíti a szociális partnerek közötti együttműködés és információcsere;

23. kéri a tagállamokat a be nem jelentett munkavégzés gazdasági vonzerejének csökkentésére annak biztosításával, hogy adó- és szociális védelmi rendszereik a lehető legegyszerűbbek, legáttekinthetőbbek és leghozzáférhetőbbek legyenek és hatékony, több és jobb munkahelyet teremtő politikákkal;

24. felhívja a Bizottságot, hogy javasolja a tagállamoknak egy, a családi vállalkozásokban segítséget nyújtó házastársakra vagy családtagokra vonatkozó jogszabályi keret létrehozását, amely alapján biztosítva lenne a társadalombiztosítási rendszerben való kötelező tagságuk, ahogy azt már az önálló vállalkozói tevékenységet folytatóknak segítséget nyújtó házastársak helyzetéről szóló, 1997. február 21-i állásfoglalásában ⁽¹⁾ kérte;

25. hangsúlyozza, hogy a család működtetése önmagában családi vállalkozásnak felel meg, és meggondolandó lenne az atipikus családi munka elismerése és társadalombiztosítási rendszerbe történő integrációja;

26. úgy véli, hogy a tagállami gazdaságpolitikák, valamint az adó és szociális védelmi politikák tagállamok általi valamennyi reformjának összehangoltnak kell lennie és figyelembe kell vennie a be nem jelentett munkavégzést;

27. kéri a tagállamokat, hogy irányozzanak elő hatékony ösztönzőket azok számára, akik vállalják, hogy a be nem jelentett munkavégzést legális gazdasági tevékenységgé alakítják, továbbá úgy véli, hogy az atipikus szerződések ebben a tekintetben szerepet játszhatnak egyrészt az emberek illegális munkából való kiemelésében, másrészt a munkahelyek stabilitásának fokozásában;

28. felhívja a tagállamokat, hogy vezessenek be szigorú büntetéseket azon munkáltatók számára, amelyek az ajánlott ösztönzők ellenére továbbra is alkalmazják a be nem jelentett foglalkoztatást;

29. arra ösztönzi a tagállamokat, hogy használják fel a rendelkezésükre álló politikai eszközöket, és alkalmazzanak megelőző intézkedéseket és szankciókat egyaránt, amelyek célja, hogy a be nem jelentett munkavégzés szabályos foglalkoztatássá váljon, és ahol lehetséges, koordinálják ezen eszközök használatát, ezáltal is nagyobb összhangot kialakítva a belső piacon;

30. megjegyzi a szociális partnereknek a be nem jelentett munka elleni küzdelemben sok tagállamban játszott fontos szerepét, és felhívja a Bizottságot, valamint a tagállamokat a munkaadói szervezetek és szakszervezetek nagyobb támogatására és ösztönzésére ebben a küzdelemben; aggodalommal jegyzi meg, hogy a be nem jelentett munkát végző munkavállalók gyakran azt tapasztalják, hogy nem védik őket fontos egészségügyi, biztonsági és a minimálberről szóló jogszabályok, és megtagadják tőlük a szakszervezethez való csatlakozás lehetőségét; különösen felszólít a minimálbérre vonatkozó meglévő jogszabályok jobb végrehajtására valamennyi tagállamban, és sürgeti azokat a tagállamokat, amelyek jelenleg nem írnak elő tisztességes minimálbért, fontolják meg bevezetését a szociális partnerekkel tárgyalva és az adott ország gyakorlatának megfelelően;

⁽¹⁾ HL C 85., 1997.3.17., 186. o.

2008. október 9., csütörtök

31. kéri, hogy az egyes tagállamok tapasztalatai alapján a szociális partnerekkel történő megfelelő szintű megállapodás keretében értékeljék és támogassák a szabályos munkavégzésre vonatkozó új intézkedéseket annak érdekében, hogy elősegítsék a be nem jelentett tevékenységeket folytatók számára helyzetük legalizálását, összhangban azokkal a jelenlegi legjobb szabályozási gyakorlatokkal, amelyek eredményesnek bizonyultak;
32. felhívja a figyelmet a Belgiumban, Németországban és Franciaországban bevezetett szolgáltatási utalványokra, amelyekkel a háztartások alacsonyabb áron vásárolhatnak szolgáltatásokat, ugyanakkor biztosítják a társadalombiztosítási járulékok és az adók ezen utalványokkal történő befizetését;
33. meggyőződése, hogy a feketemunkával kapcsolatos viszonyok rendezésének elengedhetetlenül tartalmaznia kell a járulékok fizetésének kötelezettségét is azzal a feltétellel, hogy a tagállamok intézkedéseket hozhatnának a munkáltatókat terhelő kifizetések könnyítése érdekében;
34. felkéri a tagállamokat, hogy vegyék figyelembe az ágazatspecifikus megközelítéseket, amikor a be nem jelentett munka szabályozására vonatkozó politikai lépéseket tesznek;
35. üdvözi a Bizottság azon kezdeményezését, hogy az Európai Közösségek Bírósága elé vigye azokat a tagállamokat, amelyek még nem vezették be nemzeti jogszabályaikba az új tagállamokban szerzett képesítések feltétel nélküli elismerését; felhívja a tagállamokat, hogy késedelem nélkül tegyenek eleget kötelezettségeiknek;
36. kéri azokat a tagállamokat, amelyek átmeneti intézkedésekkel korlátozták a munkavállalók szabad mozgását az Unióban, hogy nyissák meg munkaerőpiacaikat minden új tagállam munkavállalói előtt, mivel még a részleges korlátozások is – azon túl, hogy ellentétesek az Unió alapelveivel és az európai szellemiséggel – hozzájárulnak a be nem jelentett munkavégzés terjedéséhez, továbbá a területi egyenlőtlenségek kialakulásához; ebben az összefüggésben rendkívül fontosnak tartja a munkavállalókat megillető egyenlő jogok elvének végrehajtását, valamint a tisztességtelen verseny és a szociális dömping megakadályozását;
37. úgy gondolja, hogy a szabad mozgás jogával rendelkező munkavállalók esetén a be nem jelentett munkavégzés a vonatkozó előírások ismeretének hiányával magyarázható; kéri ezért a tagállamokat, hogy indítsanak tájékoztatói kampányokat a munkavállalók és a munkáltatók e kérdéssel kapcsolatos ismereteinek bővítésére;
38. véleménye szerint az ügyintézési költségek és eljárások egyszerűsítése vagy csökkentése – főként a kis- és középvállalkozások esetében – csökkentené a be nem jelentett munkavégzés iránti igényt és fennlőtené az Unióban az üzleti tevékenységeket;
39. felkéri az illetékes nemzeti hatóságokat, hogy ösztönözzék az e-kormányzat és az online regisztráció használatát, és folytassák a bevált gyakorlatok cseréjét a vállalati, és különösen a kis- és középvállalkozásokat érintő regisztráció és az adminisztratív eljárások költségeinek és bonyolultságának csökkentése érdekében, például az adónyomtatványok számának csökkentése, az egyszeri adatbevitel és az egyszeri befizető szelvény, valamint a „mindent egy helyen” rendszerű ügyintézés használata révén;
40. véleménye szerint az eredményes, helyszínen végzett ellenőrzéseket és kiszabott szankciókat közvetlenül kell bevezetni, és a tagállamoknak biztosítani kell a szükséges szabad mozgásteret a be nem jelentett munkavégzés megfékezésére;
41. ragaszkodik ahhoz, hogy a vállalkozásokat tekintsék társfelelősnek a velük közvetlen alvállalkozói szerződéses viszonyban álló alvállalkozások által a hozzájárulások befizetése terén elkövetett esetleges szabálytalanságokért;
42. hangsúlyozza, hogy az alvállalkozói láncok keretében előforduló, be nem jelentett munkavállalási esetek számát csökkentheti egy olyan nemzeti szabályozási rendszer, amely megköveteli, hogy a megbízók és a fejlesztők felelősségteljesen és méltányosan járjanak el;
43. felhívja a tagállamokat, a társadalmi partnereket és a munkaerőpiac többi kulcsszereplőjét, hogy ösztönözzék a vállalati társadalmi felelősségvállalást és hasonló megközelítések alkalmazását a be nem jelentett munkavállalás elleni küzdelem érdekében;

2008. október 9., csütörtök

44. felkéri a tagállamokat, hogy a be nem jelentett munka és az adóelkerülés elleni küzdelem érdekében alkalmazzanak a különböző ágazatokra jellemző mutatókra és referenciaértékekre alapuló innovatív módszereket; felhívja a Bizottságot, hogy támogassa a legjobb gyakorlatok tagállamok közötti cseréjét a be nem jelentett munka elleni küzdelemben;

45. emlékeztet rá, hogy a kizárólag megtorlásra támaszkodó politika – ha nem kíséri a tagállamok jobb összehangoltsága – a be nem jelentett munkavégzést a legkevésbé strukturált államok és a legkevésbé szabályozott gazdaságok felé terelhetik;

46. nyomatékosan támogatja azon regionális, nemzeti és helyi szintű megállapodások megkötését, amelyek progresszív és ágazati választ adnak az illegális munkavállalásra és ösztönzik a társadalom egészének javát szolgáló, eredményes megoldásokat biztosító intézkedéseket;

47. felhívja ezért a Bizottságot, hogy javasolja a tagállamoknak és a be nem jelentett munkavégzés elleni küzdelemben érdekelt társadalmi és gazdasági szereplőknek egy olyan, „a be nem jelentett munkavégzés rendezésére irányuló paktumot”, amelynek célja a be nem jelentett tevékenységek fokozatos kifehérítése; úgy véli, hogy a paktum korlátozott átmeneti időtartamra lenne alkalmazható szankciók igénybe vétele nélkül, ugyanakkor az időtartam leteltével súlyosabb szankciók lépnének életbe;

48. fontosnak tartja az aktívabb fellépést a feketemunkát igénybe vevő valamennyi vállalkozás esetében, tevékenységük végzésének helyétől függetlenül, és felhívja a figyelmet arra, hogy az elismerés elvének a pénzbüntetésekre való alkalmazásáról szóló, 2005. február 24-i 2005/214/IB tanácsi kerethatározat⁽¹⁾ alkalmazása javulást hozhat e téren;

49. követeli a munkajog és a hatályos munkaügyi szabályok – mint a közösségi jog és a tisztességes munkára vonatkozó program támogatásának egy eszköze, és különösen a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló, 1996. december 16-i 96/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ – (az irányelv megfelelő értelmezésén alapuló) szélesebb körű és eredményesebb betartását a munkába lépés első napjától kezdve, amely visszafordítja azt a jelenlegi irányzatot, amely úgy értelmezi azt, hogy a munkavállalókkal való bánásmód ingadozásait a minimum alapszabvány irányában kell kiegyenlíteni;

50. kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a 96/71/EK irányelvet, valamint hogy mindenekelőtt erősítse meg az illetékes nemzeti hatóságok közötti adminisztratív együttműködést (munkaügyi felügyelet, adóigazgatás, társadalombiztosítási szervezetek) és információcserét, a be nem jelentett munkavégzés megelőzése és a helyzet orvoslása érdekében;

51. támogatja a nemzeti munkaügyi felügyelőségek és az intézkedések közötti szorosabb kapcsolatot a be nem jelentett munkára vonatkozó legjobb gyakorlatok közösségi szintű cseréjének ösztönzése céljából;

52. felhívja a tagállamokat, hogy vezessenek be szigorúbb vizsgálati eljárásokat és szorosabb ellenőrzéseket, mivel ezek számos országban felületesekké váltak;

53. reméli, hogy az Európai Unió nagyobb szerepet tud vállalni a munkaügyi felügyeleték jobb együttműködésének és összehangolásának előmozdítása érdekében, a felügyeletet végző szervek gazdasági és technológiai erőforrásainak növelésével, a munkaügyi felügyelőségek együttműködését fokozó intézkedésekkel és az ICT rendszerek – az adatvédelmi jogszabályokkal összhangban történő – fejlesztésével, azok megosztott használata érdekében; ebben a tekintetben arra hívja fel a Bizottságot, hogy készítsen megvalósíthatósági tanulmányt a határokon átnyúló együttműködés egy esetleges állandó közösségi struktúrájáról, amely a be nem jelentett munkavállalás elleni tagállami erőfeszítéseket egyesítené;

54. fontosnak tartja a tagállamok közötti jobb együttműködést és információcserét a be nem jelentett munkavégzés jelenségének tanulmányozása érdekében, az elért és az el nem ért célok megjelölésével;

⁽¹⁾ HL L 76., 2005.3.22., 16. o.

⁽²⁾ HL L 18., 1997.1.21., 1. o.

2008. október 9., csütörtök

55. kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, hogy a belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ által életbe léptetett rendszerek, köztük a „mindent egy helyen” rendszerű ügyintézés hasznos és hasznosítható lehet-e a be nem jelentett munkavégzés elleni küzdelem céljából;
56. kedvezően fogadja annak a magas szintű bizottságnak a létrehozását, amelynek feladata a tagállamok támogatása a bevált gyakorlatok feltérképezésében és kicserélésében, a kiküldött munkavállalókra vonatkozó ellenőrzések és szabályozás javítása terén;
57. támogatja a nem biztosított munkára irányuló erősebb reakciót, és az európai uniós szakszervezetek közötti együttműködés és vélemény, valamint legjobb gyakorlatok cseréjét elősegítő intézkedéseket;
58. véleménye szerint a munkáltatók, a munkavállalók, a be nem jelentett munka lehetséges hasznélvezői, valamint a társadalmi szervezetek figyelmét jobban fel kell hívni a be nem jelentett munkavégzés kockázataira és költségeire, valamint a feketemunka megszüntetéséből származó előnyökre;
59. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy indítsanak egy munkáltatókat és munkavállalókat célzó tájékoztató kampányt, amelynek célja, hogy felhívja a figyelmet a közösségi szabályok és rendeletek alkalmazandó minimumára, valamint a be nem jelentett munkának az állami költségvetésre, a nemzeti társadalombiztosítási rendszerre, a tisztességes versenyre, a gazdasági teljesítményre és magukra a munkavállalókra gyakorolt kedvezőtlen hatására;
60. fontosnak tartja folyamatos kampányok szervezését a be nem jelentett munkavégzés elleni küzdelem érdekében, továbbá olyan tájékoztató és figyelemfelhívó kezdeményezések indítását mind közösségi, mind nemzeti és helyi szinten, amelyekbe bekapcsolódhatnak a szociális partnerek, a közhivatalok, a kereskedelmi kamarák és a munkaerő-közvetítéssel foglalkozó központok, az iskolák, a helyi önkormányzatok, valamint az ellenőrzéssel és büntetéssel kapcsolatos különböző szervek;
61. véleménye szerint ezeknek a folyamatos kampányoknak a törvényesség tiszteletének, a minőségi munka előmozdításának és a törvényes vállalkozás kultúrájának elfogadtatása érdekében hozott különböző intézkedésekhez kell kapcsolódniuk, és felhívja a tagállamokat, az illetékes nemzeti hatóságokat és a civil társadalom szerveződéseit, hogy egyesítsék erőiket, ne tolerálják a be nem jelentett munkát, és változtassák meg a közvéleményt;
62. hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak az uniós források – például többek között az Európai Szociális Alapból vagy a közösségi foglalkoztatási és társadalmi szolidaritási programból (Progress) származó források – nagyobb hányadát kellene a tudatosság erősítésére fordítaniuk; javasolja, hogy a tudatosságnövelő tevékenységek hangsúlyozzák a be nem jelentett munkából eredő szankciókat, költségeket és kockázatokat, valamint a bejelentett munkavégzésből származó előnyöket, a lisszaboni stratégia növekedésre és munkahelyteremtésre vonatkozó célkitűzéseivel összhangban; felkéri a szociális partnereket, hogy vállaljanak tevékeny szerepet ebben a folyamatban;
63. követeli, hogy valamennyi tagállam írja alá a migráns munkavállalók és családtagjaik jogainak védelméről szóló nemzetközi egyezményt;
64. véleménye szerint a be nem jelentett munkavégzés jelensége elleni küzdelem érdekében helyi és közösségi szinten olyan tervezési eszközöket kell latba vetni, amelyek egyidejűleg teszik lehetővé a gazdasági-szociális támogatást és fejlődést szolgáló politikák megvalósítását és az ellenőrzéshez és üldözéshez kapcsolódó intézkedések végrehajtását;
65. kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg annak a lehetőségét, hogy a be nem jelentett munkavégzés elleni küzdelmet a regionális és helyi terveket támogató pénzügyi politikákkal kísérsje;

(1) HL L 376., 2006.12.27., 36. o.

2008. október 9., csütörtök

66. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki a tagállamok számára bizonyos tagállamok már bevált gyakorlatait, valamint (az Európai Szociális Alap 3. célprogramjának keretében társfinanszírozott) luxemburgi 2 Plus projekthez hasonló modelleken alapuló kísérleti eszközöket a be nem jelentett munkavégzés megfékezésére és érdektelenné tételére az alábbi módon:

- a munkaadót terhelő adminisztratív terhek jelentős csökkentése, meghagyva a dolgozók társadalombiztosítását,
- vonzó adózás a munkaadó számára, többek között a helyi munkához kapcsolódó járulékok levonásával,
- adómentesség azon munkák esetében, amelyek elvégzéséért az egyes tagállamok által meghatározott összegnél kevesebbet fizetnek;

67. véleménye szerint kívánatos lenne még a be nem jelentett munkavégzés jelensége esetében is olyan állami támogatások igénybevételi lehetőségének tanulmányozása és kiértékelése, amelyek a „munkahelyteremtés” kifejezés szélesebb értelmezése folytán, illetve a „legális munkaalkalom létesítése” értelmében mentesülnek az értesítési kötelezettség alól; megjegyzi, hogy a be nem jelentett munkavégzés nem egyenértékű a valós alkalmazással, s így a legalizálására való ösztönzés a „munkahelyteremtés támogatásának” tekinthető;

68. felhívja a figyelmet a nők általában hátrányosabb munkaerő-piaci helyzetére, amely gyakran abból ered, hogy a hivatalos munkaerőpiachoz való hozzáférésük a családi kötelezettségek miatt nehezebbé válik, és ez az alulfizetett és be nem jelentett munka elfogadásának kedvez, ezáltal sérül a tisztességes munkához való jog, amely jogot a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet hevesen védelmez többek között a háziasszonyok, az illegális bevándorlók és az alulfizetett munka mellett be nem jelentett munkát vállaló nők esetében; kiemeli ennek a nők szakmai fejlődésére és nyugdíjlehetőségeire, valamint a munkaerőpiac kiegyensúlyozott működésére és a társadalombiztosítási rendszerek finanszírozási kapacitására gyakorolt negatív következményeit;

69. úgy véli, hogy a szülési és szülői szabadságot munkaidőként kezelő és javadalmazásban részesítő politika enyhítheti a családi kötelezettségek negatív következményeit, és elősegítheti a nők szakmai fejlődését, valamint a munkaerőpiac kiegyensúlyozott működését;

70. követeli, hogy részesüljenek finanszírozásban azok a munkaegészségügyi, munkavédelmi és promóciós tevékenységekre irányuló kutatási tervek, amelyeknek célja az egészségügy és a biztonság kultúrájának előmozdítása a munkahelyeken, külön figyelemmel azokra az ágazatokra, amelyekben legmagasabb a baleseti kockázat, és ahol legjellemzőbb a be nem jelentett munkavégzés; úgy véli, hogy a halálos balesetekre vonatkozó adatok alapján ki kell vizsgálni a munkahelyi balesetek és a törvénytelen munka közötti kapcsolatot;

71. véleménye szerint a megfelelő képzési politika jó előkészület a be nem jelentett munkavégzés elleni küzdelemre;

72. javasolja, hogy társadalmi intézmények és munkáltatói szervezetek bevonásával hozzanak létre a be nem jelentett munkavállalás nyomon követését és fokozatos megszüntetését célzó nemzeti, regionális és helyi szintű megállapodásokat;

73. üdvözlözi a Bizottságnak a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárait foglalkoztató munkáltatókkal szembeni szankciókra irányuló erőfeszítéseit, de sajnálja, hogy nincsenek olyan intézkedések, amelyek az Unióban legálisan tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok kizsákmányolása ellen lépnek fel;

74. hangsúlyozza az Európai Parlament és a Tanács irányelvére irányuló bizottsági javaslat be nem jelentett munkára gyakorolt jelentős hatását, amely szankciókat vezet be azok ellen a munkaadók ellen, akik harmadik országok Európai Unióban illegálisan tartózkodó állampolgárainak szolgálatait veszik igénybe, és aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy büntetőjogi intézkedéseket vezetnek be a munkaerőpiachoz való törvényes hozzáférésről szóló szabályok és politikák bármilyen közös keretrendszerének kialakítása előtt;

75. megállapítja a harmadik országok állampolgárainak valamely tagállam területén való tartózkodására és munkavállalására vonatkozó összevont engedélyre irányuló összevont kérelmezési eljárásról, valamint a harmadik országokból származó, a tagállamok területén legálisan tartózkodó munkavállalók közös jogairól szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatban elért haladást (COM(2007)0638), de sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy még sok tennivaló akad az Európai Unió Alapjogi Chartájának 27–34. cikkében lefektetett jogok garantálására;

2008. október 9., csütörtök

76. felszólítja a tagállamokat, hogy hozzanak intézkedéseket a be nem jelentett munkát végző bevándorlók sérülékenységének mérséklésére;
77. véleménye szerint az illegális bevándorlók jogellenes foglalkoztatása összetett probléma, amelyre ugyanakkor nem lehet csupán a munkaadók elleni szankciókra támaszkodva megoldást találni, hanem csakis átfogó transzverzális intézkedések alkalmazásával; különösképpen szükséges a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet iránymutatásainak való megfelelés a bevándorló munkavállalók támogatása tekintetében, jogaik tiszteletben tartásának biztosítása érdekében;
78. úgy véli, hogy a be nem jelentett munkavégzés elleni küzdelem olyan átfogó megközelítést igényel, amely figyelembe veszi a munkáltatók által kizsákmányolt legális és illegális migráns munkavállalók jogainak védelmét és elősegítését;
79. úgy véli, hogy az illegális bevándorlók be nem jelentett munkavégzése elleni küzdelem nem lehet hatékony a legális bevándorlás csatornáinak megnyitása nélkül az Európai Unió számára szükséges, harmadik országokból származó, magasan vagy alacsonyan képzett munkavállalók biztosítása érdekében;
80. véleménye szerint a terjedő informális gazdaság és különösen az illegális bevándorló munkavállalók kizsákmányolása elleni küzdelemben nem csupán a kitoloncolást alkalmazó politikára kell támaszkodni, hanem az illegális bevándorló munkavállalók kizsákmányolásának megelőzését és leküzdését szolgáló olyan eszközökre és mechanizmusokra is, amelyekbe beletartozik az alapvető emberi jogok elismerése és tiszteletben tartása;
81. felszólítja a tagállamokat, hogy késlekedés nélkül írják alá és ratifikálják az Európa Tanács egyezményét az emberkereskedelem elleni fellépésről;
82. felhívja a tagállamokat, hogy határozzák és erősítsék meg a megfelelő jogalkotási intézkedéseket, amelyek a kizsákmányolás áldozatává váló bevándorlókat arra ösztönzik, hogy helyzetükről bejelentést tegyenek, mivel ez különösen a be nem jelentett munkavégzés elleni hatékonyabb fellépést segítené elő;
83. támogatja az egyesített pénzügyi, adópolitikai és munkaügyi vizsgálatokat a be nem jelentett munkavégzés elleni küzdelem érdekében;
84. felkéri a Bizottságot, hogy az árnyékgazdaság ellen folytatott közösségi szintű küzdelem terén mozdítsa elő az adminisztratív együttműködést és a bevált gyakorlatok cseréjét.
85. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

A társadalmi integráció előmozdítása és a szegénység elleni küzdelem

P6_TA(2008)0467

Az Európai Parlament 2008. október 9-i állásfoglalása az EU-ban a társadalmi integráció előmozdításáról és a gyermekszegénységet is ideértve a szegénység elleni küzdelemről (2008/2034(INI))

(2010/C 9 E/02)

Az Európai Parlament,

- tekintettel „A szociális védelem korszerűsítése a nagyobb társadalmi igazságosság és gazdasági kohézió érdekében: a munkaerőpiacról leginkább kiszorultak aktív integrációjának elősegítése” című bizottsági közleményre (COM(2007)0620),
- tekintettel a munkaerőpiactól legtávolabb élő munkavállalók aktív integrációját támogató közösségi fellépésről folytatott konzultációról szóló bizottsági közleményre (COM(2006)0044) és a Bizottság szolgálatainak a konzultáció eredményeit összefoglaló jelentésére,

2008. október 9., csütörtök

- tekintettel a szociális védelmi rendszerekben az elégséges forrásokra és szociális segélyre vonatkozó közös kritériumokról szóló, 1992. június 24-i 92/441/EGK tanácsi ajánlásra ⁽¹⁾, valamint a szociális védelmi célkitűzések és politikák konvergenciájáról szóló, 1992. július 27-i 92/442/EGK tanácsi ajánlásra ⁽²⁾,
- tekintettel a méltányos bérezésről szóló bizottsági véleményre (COM(1993)0388),
- tekintettel a nemzeti lisszaboni reformprogramokra, a 2006–2008. évi szociális védelmi és társadalmi integrációra vonatkozó stratégiákról a tagállamok által benyújtott nemzeti jelentésekre és ezek 2007. évi naprakészé tett változataira,
- tekintettel a Tanács által 2008. március 13-án, illetve 14-én elfogadott, a szociális védelemről és a társadalmi integrációról szóló 2008. évi együttes jelentésre (COM(2008)0042), illetve a 2007/2008-ra vonatkozó közös foglalkoztatási jelentésre,
- tekintettel a Szociális Védelmi Bizottság munkacsoportjának „Gyermekszegénység és jólét az EU-ban” című, 2008. januári jelentésére,
- tekintettel az ENSZ által 1966-ban elfogadott Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára,
- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 3., 16., 18., 23., 25., 26. és 29. cikkére,
- tekintettel az ENSZ közgyűlésének A/RES/46/121, A/RES/47/134, A/RES/47/196, A/RES/49/179, valamint A/RES/50/107 számú határozataira,
- tekintettel a az ENSZ Gazdasági és Szociális Bizottságának dokumentumaira (E/CN.4/Sub.2/1996/13, E/CN.4/1987/NGO/2, E/CN.4/1987/SR.29, E/CN.4/1990/15, E/CN.4/1996/25 és E/CN.4/Sub.2/RES/1996/25),
- tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések minden formájának kiküszöböléséről szóló, 1979-ben elfogadott ENSZ-egyezményre (CEDAW),
- tekintettel az ENSZ 2000. évi millenniumi fejlesztési célkitűzéseire, különösen a szegénység és az éhezés felszámolására (első célkitűzés), az egyetemes alapszintű oktatás elérésére (második célkitűzés), a férfiak és nők esélyegyenlőségére (harmadik célkitűzés) és a környezet védelmére (hetedik célkitűzés),
- tekintettel az ENSZ 1989. évi gyermekjogi egyezményére és a gyermekkereskedelemlről, a gyermekprostitúcióról és a gyermekpornográfiáról szóló fakultatív jegyzőkönyvére,
- tekintettel az ENSZ migráns munkavállalók és családtagjaik jogainak védelméről szóló 1990. évi nemzetközi egyezményére,
- tekintettel az ENSZ 2002. évi, idősöedésre vonatkozó nemzetközi cselekvési tervére,
- tekintettel a fogyatékkal élők jogairól szóló, 2006. évi ENSZ-egyezményre és fakultatív jegyzőkönyvére,
- tekintettel az ILO minimálbér megállapításáról szóló, 26. és 131. számú egyezményére,
- tekintettel az ENSZ és az ILO tisztességes munkáról szóló napirendjére,
- tekintettel a „Tisztességes munka mindenki számára: Az Unió hozzájárulása a tisztességes munkára vonatkozó menetrend végrehajtásához” című bizottsági közleményre (COM(2006)0249), és a Parlament 2007. május 23-i állásfoglalására a tisztességes munkához való jogról ⁽³⁾,

⁽¹⁾ HL L 245., 1992.8.26., 46. o.

⁽²⁾ HL L 245., 1992.8.26., 49. o.

⁽³⁾ HL C 102. E, 2008.4.24., 321. o.

2008. október 9., csütörtök

- tekintettel a foglalkoztatási és szociális miniszterek Berlinben, 2007. január 18. és 20. között tartott informális találkozásának a „jó munkáról” szóló következtetéseire,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 34., 35. és 36. cikkére, amelyek kifejezetten rendelkeznek a szociális és lakhatási segélyhez való jogról, az emberi egészség magas szintű védelméről és az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokhoz való hozzáférésről,
- tekintettel a munkavállalók alapvető szociális jogairól szóló, 1989. évi közösségi chartára és az Európa Tanács 1996. évi felülvizsgált európai szociális chartájára,
- tekintettel az európai szociális partnereknek a 2007. október 18-i, „Kulcsfontosságú kihívások az európai munkaerőpiacon: az európai szociális partnerek együttes elemzése” című jelentésben szereplő ajánlásaira,
- tekintettel a személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló, 2000. június 29-i 2000/43/EK tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és az Európai Parlamentnek a romák európai unióbeli helyzetéről szóló, 2005. április 28-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelvre ⁽³⁾,
- tekintettel a nyílt koordinációs módszer alkalmazásáról szóló, 2003. június 5-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel „A 2007 tavaszi Európai Tanács számára készített időközi jelentés a szociális valóság felméréséről” című bizottsági közleményre (COM(2007)0063) és a szociális valóság felméréséről szóló, 2007. november 15-i parlamenti állásfoglalásra ⁽⁵⁾,
- tekintettel „Az EU gyermekjogi stratégiája felé” című bizottsági közleményre (COM(2006)0367), és az Európai Parlament erről szóló, 2008. január 16-i állásfoglalására ⁽⁶⁾, különösen annak (94)–(117) bekezdésére,
- tekintettel „A szociális Európa érdekében tett kötelezettségvállalás megújítása: A szociális védelemre és a társadalmi integrációra irányuló nyitott koordinációs módszer megerősítése” című bizottsági közleményre (COM(2008)0418),
- tekintettel a szegénység elleni küzdelem és a társadalmi kirekesztés európai évről (2010) szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló bizottsági javaslatra (COM(2007)0797), és az Európai Parlament erről szóló, 2008. június 17-i álláspontjára ⁽⁷⁾,
- tekintettel az utcai hajléktalanság felszámolásáról szóló, 2008. április 22-i nyilatkozatára ⁽⁸⁾,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek gyermekek elleni erőszakkal foglalkozó 2006-os, tájékoztató pontként szolgáló tanulmányának megállapításaira és ajánlásaira, amelyek szerint a gazdasági egyenlőtlenségek és a társadalmi kirekesztés a gyermekek bántalmazásának rizikófaktorai között szerepelnek,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság „Új európai szociális cselekvési program” című, 2008. július 9-i véleményére,
- tekintettel a Régiók Bizottságának „Aktív integráció” című, 2008. június 18-i véleményére,

⁽¹⁾ HL L 180., 2000.7.19., 22. o.

⁽²⁾ HL C 45. E, 2006.2.23., 129. o.

⁽³⁾ HL L 303., 2000.12.2., 16. o.

⁽⁴⁾ HL C 68. E, 2004.3.18., 604. o.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0541.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0012.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0286.

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0163.

2008. október 9., csütörtök

- tekintettel „Az Energiafogyasztók Jogainak Európai Chartája felé” című bizottsági közleményre (COM(2007)0386),
- tekintettel az EK-Szerződés 136–145. cikkére,
- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
- tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A6-0364/2008),
- A. mivel a 2000. december 7–9-i nizzai Európai Tanács megállapította a szegénység és a társadalmi kirekesztés 2010-ig történő határozott és mérhető csökkentésére irányuló uniós célkitűzést, mivel az említett célkitűzés tekintetében elért előrehaladás fokozandó;
- B. mivel a 2000. március 23–24-i lisszaboni Európai Tanács arról állapodott meg, hogy 2010-re felszámolják a gyermekszegénységet Európában;
- C. mivel a 2000. december 7–9-i nizzai Európai Tanács arra hívta fel a tagállamokat, hogy gondoskodjanak a szociális védelmi rendszerek által biztosítandó minimális garantált forrásokról szóló, 1992. évi ajánlás nyomon követéséről;
- D. mivel a 92/441/EGK tanácsi ajánlás elismeri „a személyek alapvető jogát az emberi méltósággal összeegyeztethető élethez szükséges erőforrásokhoz és a szociális segélyhez”;
- E. mivel a munkavállalók alapvető szociális jogairól szóló, 1989-es közösségi charta elismeri a munkavállaló „méltányos bérhez” való jogát; mivel a Parlament és a Bizottság 1993-ban foglalkozott a minimálbérekkel kapcsolatos összehangolt politika szükségességével a munkavállalók olyan bérhez való jogának megvalósítása érdekében, amely „elegendő számukra a tisztességes életvitelhez”;
- F. mivel az EU-nak a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem tekintetében 2001-ben tett kötelezettségvállalása kezdetén az EU-ban 55 millió embert fenyegetett jövedelme alapján a szegénység kockázata (az EU-15 lakosságának 15 %-a); mivel 2005-re az említett számadat 78 millióra emelkedett (az EU-25 lakosságának 16 %-a);
- G. mivel a férfiak és nők bérezésében meglévő tartós egyenlőtlenség a nőket hátrányosabb helyzetbe hozza a szegénységből való menekvés terén;
- H. mivel valamennyi szociális transzfer hiányában az EU-ban különösen a nőket érintő szegénység kockázata 16 %-ról 40 %-ra, illetve a nyugdíjkifizetések kizárásával 25 %-ra nőne;
- I. mivel a nők rövidebb, lassabb és kevésbé jól fizetett karrierje szintén hatással van elszegényedésük kockázatára, különösen a 65 évesnél idősebbek esetén (21 %-kal vagy 5 százalékponttal magasabb ez az érték, mint a férfiak körében);
- J. mivel a gyermekek és a fiatalok teszik ki az Unió népességének majdnem egyharmadát, és mivel 19 millió gyermeket fenyeget a szegénység kockázata, és közülük sokat elválasztottak a családjuktól a család szegénysége miatt; mivel a különböző társadalmi körülmények között, beleértve a gyermekek védelmét a durva bánásmód minden típusával szemben, komplex kapcsolat áll fenn a szegénység, a gyermeknevelés és a gyermekek jóléte között;
- K. mivel különösen a szélsőséges szegénység és a társadalmi kirekesztés minden emberi jog megsértését jelenti;
- L. mivel az Európai Unió lakosságának jelentős része él a társadalomból kirekesztve, azaz ötből egy fő él gyenge minőségű lakásban, és minden nap közel 1,8 millió személy keres hajléktalanszállókon szállást, 10 % él olyan háztartásban, ahol senki nem dolgozik, a hosszú távú munkanélküliség megközelíti a 4 %-ot, 31 millió dolgozó vagy 15 % keres szélsőségesen alacsony bért, a dolgozók 8 %-a vagy 17 millió ember a foglalkoztatás ellenére megtapasztalja az alacsony jövedelemből eredő szegénységet, az iskolát korán elhagyók aránya több mint 15 % és a „digitális szakadék” továbbra is fennáll (az uniós népesség 44 %-ának nincs semmilyen internet- vagy számítógép-használói ismerete);

2008. október 9., csütörtök

- M. mivel a szegénység és az egyenlőtlenség aránytalanul sújtja a nőket; mivel a nők átlagos jövedelme a férfiak átlagos jövedelmének csupán 55 %-a; mivel a nőket különösen és aránytalanul érinti az időskori szegénység; mivel a magas színvonalú szolgáltatásokhoz való hozzáférés hiánya elfogadhatatlan mértékben növeli a nők szegénységének kockázatát;
- N. mivel a regionális és helyi hatóságok már jelentős felelősséggel bírnak a közszolgáltatások és -ellátások biztosítását illetően, ugyanakkor ki vannak téve a közpénzek korlátozó nyomásának;
- O. mivel a gyermekekbe és a fiatalokba történő befektetés elősegíti a gazdasági jólét növelését mindenki számára és segít megtörni a szegénységi ciklust, és mivel kiemelt jelentőséggel bír, hogy amint azonosították a problémákat, megelőzzék azokat vagy beavatkozzanak a gyermekek életéselyeinek fenntartása érdekében;
- P. mivel a szegénységhez és a munkanélküliséghez rossz egészségi állapot és az egészségügyi ellátáshoz való rossz hozzáférés társul olyan tényezők miatt, mint a rossz táplálkozás, a rosszabb életkörülmények a hátrányos helyzetben lévő területeken, a nem megfelelő lakáskörülmények és a stressz;
- Q. mivel az egyenlőtlenség, a szegénység, a társadalmi kirekesztés és az esélytelenség hatásai összefüggenek egymással, és tagállami szinten következetes stratégiát tesznek szükségessé, amely nem csupán a jövedelemre és a jólétre összpontosít, hanem olyan kérdésekre is, mint a foglalkoztatáshoz, az oktatáshoz, az egészségügyi szolgáltatásokhoz, az információs társadalomhoz, a kultúrához, a közlekedéshez való hozzáférés és a jövő nemzedékek lehetőségei;
- R. mivel a 2000-től 2005-ig terjedő időszakban az EU-ban a jövedelmekre és életkörülményekre vonatkozó európai uniós statisztikák (EU-SILC) szerint a jövedelmi egyenlőtlenség (S20/S80 arány) jelentősen, 4,5-ről 4,9-re emelkedett, azaz 2005-ben az Európai Unió lakossága leggazdagabb 20 %-ának a jövedelme közel ötször magasabb volt mint a lakosság maradék 80 %-áé;
- S. mivel a szabadságvesztéssel járó büntetés megfelelő rehabilitáció és oktatás hiányában gyakran vezet további társadalmi kirekesztéshez és munkanélküliséghez;
- T. mivel az Európai Unió teljes munkaképes korú lakosságának 16 %-a fogyatékkal él (Eurostat 2002); mivel a fogyatékkal élők – akik közé mentális egészségügyi problémákkal élők, idősebbek és etnikai kisebbségek is tartoznak – munkanélküliségének mértéke továbbra is elfogadhatatlanul magas az egész Európai Unióban; mivel 500 000 fogyatékkal élő ember még mindig nagy, zárt lakóintézetekben él;

Az aktív társadalmi integráció holisztikusabb megközelítése

1. üdvözli a Bizottság aktív társadalmi integrációval kapcsolatos megközelítését; úgy ítéli meg, hogy az aktív társadalmi integrációs politikákkal kapcsolatos átfogó cél az alapvető jogok végrehajtása kell hogy legyen annak érdekében, hogy lehetővé tegyék az egyének számára a tisztességes életvitelt és részvételt a társadalomban, illetve a munkaerőpiacon;
2. úgy véli, hogy az aktív társadalmi integrációs politikáknak jelentős hatással kell lenniük a szegénység és a társadalmi kirekesztés felszámolására, mindkét esetben tekintettel a foglalkoztatottakra (a „dolgozó szegényekre”) és a fizetett alkalmazásban nem lévőkre; egyetért a Bizottsággal abban, hogy az aktív társadalmi integrációval kapcsolatos holisztikusabb megközelítést az alábbi közös elvekre kell alapozni:
 - a) a társadalmi kirekesztés megelőzéséhez elegendő jövedelemtámogatás: a tagállamoknak a szubszidiaritás és az arányosság elvével összhangban minimumjövedelem-rendszereket, kapcsolódó ellátásokat és a szociális segílyt kell meghatározniuk, amelyeknek az aktív integrációs politikák stratégiai tervével kiegészítve könnyen hozzáférhetőeknek kell lenniük, és elegendő forrást kell biztosítaniuk ahhoz, hogy az egyéneket kiemeljék a szegénységből, és megelőzzék a társadalmi kirekesztést (megjegyezve, hogy az aktív integrációs politikák a szociális védelmi rendszerekben fokozottabb méltányosságot biztosítanak, egyedi kísérő intézkedésekkel (pl. rehabilitáció, képzés, tanácsadás, gyermekgondozás, lakhatás, nyelvoktatás bevándorlóknak és támogató szolgáltatások) együtt, amelyek lehetővé teszik az egyének számára a méltóságteljes életet);

2008. október 9., csütörtök

- b) kapcsolat a befogadó munkaerőpiacok felé: az aktív integrációs politikák célja a stabil és biztonságos, magasan képzett munkaerőt igénylő munkahelyek elősegítése, a munkahelyek vonzerejének javítása, minőségi munkahelyek létrehozása és a minőségi foglalkoztatás ösztönzése, magas színvonalú munkahelyi egészségi és biztonsági szint biztosítása, a termelékenység növelése, valamint a leginkább hátrányos helyzetűek aktív támogatása, egyedi támogatási intézkedések és szolgáltatások nyújtása a foglalkoztathatóság fokozása és a munkavállalók munkaerőpiacon tartása érdekében, a vállalkozói tevékenységek fejlesztése és munkakeresési támogatás, magas színvonalú oktatás, szakképzés, továbbképzés és egész életen át tartó tanulás biztosítása, személyreszabott tanácsadás, ha az valóban elkerülhetetlen, különleges segítségnyújtás és támogatott foglalkoztatás a veszélyeztetett csoportoknak mint például a fogyatékkal élő dolgozóknak;
- c) kapcsolat a minőségi szolgáltatásokhoz való jobb hozzáférés felé: az alapvető szolgáltatások – szociális szolgáltatások, általános (gazdasági) érdekű szolgáltatások – hozzáférhetőségét, megfizethetőségét, nyitottságát, átláthatóságát, egyetemességét és minőségét meg kell erősíteni a szociális és területi kohézió előmozdítása, az alapvető jogok garantálása és a tisztességes megélhetés biztosítása érdekében, különösen a társadalom olyan veszélyeztetett és hátrányos helyzetű csoportjai számára, mint a fogyatékkal élők, az idősek, az egyszerű és a nagy családok, és a szolgáltatásokat úgy kell megtervezni, hogy azok figyelembe vegyék a különböző csoportok igényeit; a köz- és társadalmi szolgáltatások további privatizációja elkerülendő a megfizethetőség, a minőség és a hozzáférhetőség minden állampolgár számára való biztosítása érdekében;
- d) a nemek közötti egyenlőség érvényesítése, megkülönböztetésmentesség és aktív részvétel: az aktív integrációs politikáknak biztosítaniuk kell a férfiak és a nők közötti egyenlőség előmozdítását és hozzá kell járulniuk a megkülönböztetés valamennyi formájának kiküszöböléséhez az aktív társadalmi integráció fent említett valamennyi vonatkozásában; aktív részvétel: elő kell mozdítani a felelősségteljes kormányzat és valamennyi érintett részvételét és integrációját, közvetlenül bevonva a szegénység, a társadalmi kirekesztés és az egyenlőtlenség – különösen a szélsőséges szegénység – által érintetteket mind nemzeti, mind pedig európai szinten, illetve a szociális partnereket, a nem kormányzati szervezeteket és a médiát a stratégiák kidolgozásába, irányításába, végrehajtásába és értékelésébe;

3. úgy véli, hogy a 92/441/EGK tanácsi ajánlást az Európai Unió társadalmi valósága számbavételének eredményei és az aktív integráció javasolt holisztikus megközelítésének fényében ki kell szélesíteni és aktualizálni kell, továbbá úgy véli, hogy az ajánlásnak megfelelően figyelembe kell vennie a demográfiai változással, valamint a tudás- és szolgáltatásalapú gazdasággal összefüggő új társadalmi kockázatok kialakulását;

4. helyesli a Bizottság álláspontját, miszerint az aktív integráció holisztikusabb megközelítésének a gyermekszegénység megszüntetésére, az egészségügyi ellátáshoz és az egészségügyi eredményekhez való hozzáférés tekintetében az egyenlőtlenségek felszámolására, az állami és magánnyugdíjhoz, valamint a nyugdíjazáshoz kapcsolódó szegénység és társadalmi kirekesztés kezelésére és a megfelelő, magas színvonalú és hosszú távú ellátásról szóló rendelkezésekre kell összpontosítania;

Elégséges jövedelem garantálása mindenki számára a méltóságteljes élet biztosításához

5. kiemeli, hogy az EU-27 legtöbb tagállamában van nemzeti minimumjövedelem-rendszer, de számos tagállamban nincs; ösztönzi a tagállamokat garantált minimumjövedelem-rendszerek biztosítására a társadalmi integráció érdekében, valamint sürgeti a legjobb gyakorlatok cseréjét; felismeri, hogy amennyiben szociális támogatást biztosítanak, a tagállamoknak kötelessége annak szavatolása, hogy a polgárok tudják, mire jogosultak, és képesek legyenek jogosultságaikat érvényesíteni;

6. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy néhány tagállam valószínűsíthetően nem veszi figyelembe a 92/441/EGK tanácsi ajánlást, amely elismeri „az egyénnek az emberi méltósággal összeegyeztethető életmódhoz elégséges forrásokhoz és szociális segítségnyújtáshoz való alapvető jogát”;

7. egyetért a Bizottsággal abban, hogy a szociális segély mértéke a legtöbb tagállamban máris a szegénységi küszöb alatt van; kitart amellett, hogy a jövedelemtámogató rendszerek fő célkitűzéseként az egyének szegénységből való kiemelését és a méltóságteljes élethez való hozzásegítésüket kell meghatározni; felhívja a Bizottságot annak megvizsgálására, hogy a mindenki számára feltétel nélkül biztosított alapjövedelem hatékony eszköze lehet-e a szegénység elleni küzdelemnek;

8. felhívja a Bizottságot egy részletes jelentés közzétételére arról, hogy a tagállamok jóléti rendelkezései (többek között a minimáljövedelmi rendszerek és a vonatkozó ellátások, a munkanélküli, a rokkantsági és a túlélő hozzátartozóknak járó ellátások, a kötelező és önkéntes nyugdíjrendszerek, a korengedményes nyugdíj tekintetében) előírják-e a nemzeti átlagjövedelem 60 %-ának megfelelő uniós szegénységi küszöbérték feletti jövedelem biztosítását;

2008. október 9., csütörtök

9. javasolja, hogy a Bizottság fontolja meg, hogy létrehoz-e egy egységes módszert a minimum megélhetési összeg és a megélhetési költségek (az áruk és szolgáltatások kosara) kiszámítására, biztosítva a szegénységi küszöb összehasonlítható mérését és a szükséges társadalmi beavatkozás kritériumának meghatározását;

10. rámutat arra, hogy a szélsőséges elszegényedés kockázata magasabb a nők esetében, mint a férfiaknál; rámutat arra, hogy a mai európai társadalmakban a szegénység elnöiesedése felé mutató tartós tendencia azt mutatja, hogy a szociális védelmi rendszerek jelenlegi keretei, illetve az EU szociális, gazdaság- és foglalkoztatáspolitikáinak széles köre nem alkalmas a nők igényeinek és a nők munkájában mutatkozó különbségeknek a kezelésére; hangsúlyozza, hogy a nők szegénysége és társadalmi kirekesztése Európában egyedi, többértű és nemekhez igazított politikai válaszokat igényel;

11. kijelenti, hogy a minimális jövedelem megfelelő rendszerei a mindenkire érvényes társadalmi igazságosságon és esélyegyenlőségen alapuló Európai Unió alapvető előfeltételei; felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy a munkahely nélkül vagy munkahelyek között eltelt időszakokra megfelelő minimális jövedelmet nyújtsanak, különös figyelmet fordítva a nők azon csoportjaira, akikre további felelőségek hárulnak;

12. felhívja a Tanácsot, hogy egyezzen meg a minimumjövedelem-rendszerekkel kapcsolatos uniós célkitűzésről és olyan járulékalapú jövedelemhelyettesítő rendszerekről, amelyek a nemzeti átlagjövedelem legalább 60 %-ának megfelelő mértékű jövedelemtámogatást nyújtanak, illetve az ezen célkitűzés valamennyi tagállam által történő elérésére vonatkozó ütemtervről;

13. úgy véli, hogy az elszegényedés kockázata a nők esetében nagyobb, mint a férfiaknál, különösen idős korban, mivel a szociális biztonsági rendszerek alapját gyakran a folyamatos jövedelemszerző foglalkoztatás elve képezi; a megfelelő minimális jövedelemhez való egyéni jog biztosítására szólít fel, amely nem függ a foglalkoztatáshoz kötődő hozzájárulásoktól;

14. úgy ítéli meg, hogy a foglalkoztatásban lévők szegénysége nem tükröz méltányos munkafeltételeket, és erőfeszítések kifejtésére hív fel az ilyen állapot orvoslása végett oly módon, hogy általában a bérek és különösen a minimálbér – tekintet nélkül arra, hogy kötelezőek vagy kollektív megállapodáson alapulnak – megakadályozza az alacsony jövedelemből eredő szegénységet és biztosítsa a tisztességes életkörülményeket;

15. felhívja a Tanácsot, hogy egyezzen meg a minimálbérekkel kapcsolatos uniós célkitűzésről (kötelező, kollektív megállapodások nemzeti, regionális vagy ágazati szinten), amely az adott (nemzeti, ágazati stb.) szintű átlagbér legalább 60 %-ának megfelelő bért nyújt, illetve az ezen célkitűzés valamennyi tagállam által történő elérésére vonatkozó ütemtervről;

16. rámutat, hogy a minimáljövedelmi rendszereket a társadalmi integrációt támogató intézkedéscsomaggal kell kiegészíteni, az ilyen csomagnak magában kell foglalnia pl. a lakhatás, az oktatás, a képzés, a szakmai átképzés és az egész életen át tartó tanulás lehetőségét, valamint a hatékony gazdasági irányítás és a jövedelemtámogatási rendszerek támogatását az egyének és a háztartások költségeinek fedezéséhez való hozzájárulás céljából, ezáltal biztosítva az életszükségelemek és az egész életen át tartó tanulás szükségletének kielégítését, különösen az egyedülállók, az egyszülős és a nagy családok számára;

17. a tagállamokat jövedelemtámogatási rendszerük gyakran komplex és szövevényes hálózatának felülvizsgálatára hívja fel, függetlenül azok különleges jellegétől (legyen szó akár minimáljövedelem-rendszerekről és a kapcsolódó ellátásokról, járulékalapú pótlólagos jövedelemrendszerekről stb.) hozzáférhetőségük, hatékonyságuk és eredményességük javítása céljából;

18. úgy ítéli meg, hogy a hátrányos helyzetű csoportok (mint a fogyatékkal élő vagy krónikus betegségben szenvedő emberek, egyszülős vagy sokgyermekes háztartások) számára a tagállamoknak célzott kiegészítő ellátást kell nyújtaniuk, amelyek fedezik a felmerülő többletköltségeket, többek között a személyes támogatás, a különleges létesítmények, az orvosi és szociális ellátás igénybevétele tekintetében; hangsúlyozza a rokkantsági és az öregségi nyugdíj tisztességes szintje biztosításának szükségességét;

19. elismeri az egyenlőtlen jövedelemeloszlást az önálló vállalkozók körében, valamint, hogy az önálló vállalkozók egynegyede él a szegénységi küszöb alatt, ezért a szegénységi csapda elkerülése érdekében jobban intézményesült támogatás nyújtandó a vállalkozóknak;

2008. október 9., csütörtök

A gyermekszegénység felszámolása: az elemzéstől a célzott politikákig és a végrehajtásig

20. az UNCRC gyermekjog-központú perspektívája alapján hangsúlyozza a gyermekek anyagi biztonságával és a gyermekjóléttel kapcsolatos holisztikus megközelítés fontosságát, hogy a családok – és különösen a nagycsaládok – részesülhessenek a kielégítő jövedelmi szint előnyeiből, hogy gyermekeik számára megfelelő lakhatást és étkezést, valamint magas színvonalú egészségügyi, szociális és oktatási szolgáltatásokhoz való hozzáférést biztosíthassanak, hogy mind testük, mind pedig személyiségük harmonikusan fejlődhessen; elismeri ugyanakkor, hogy a gyermekek alapvető szükségleteinek prioritást kell élvezniük a tagállamok pénzügyi megfontolásaival szemben;

21. felhívja az EU intézményeit, a tagállamokat és a szervezett civil társadalmi szövetségeket annak biztosítására, hogy a gyermekek részvételének megszervezése mindig a biztonságos és érdemi részvétel alapvető elvei szerint történjen;

22. felhívja a figyelmet a holisztikus megközelítés alábbi dimenzióira:

- a) a gyermekek és a fiatalok polgárként való elismerése, akik függetlenül és családtagként is jogokkal rendelkeznek;
- b) annak biztosítása, hogy a gyermekek forrástámogatással és a segítségnyújtás valamennyi formájával nőnek fel, hogy minden tekintetben kielégíthessék érzelmi, szociális, testi, oktatási és kognitív szükségleteiket, a szükséges támogatást biztosítva különösen a szélsőséges szegénységben élő szülők és családok számára, hogy megszerezzhessék a feladataik teljesítéséhez szükséges forrásokat, így megelőzve azt, hogy nehéz anyagi körülmények között a szülők elhagyják vagy intézetbe adják gyermekeiket;
- c) hozzáférés biztosítása olyan szolgáltatásokhoz és lehetőségekhez, amelyek minden gyermek számára szükségesek jelenlegi és jövőbeli jólétük növeléséhez; külön figyelem fordítása a különleges támogatásra szoruló gyermekekre (etnikai kisebbségek, bevándorlók, utcagyerekek és fogyatékkal élő gyermekek), lehetővé téve számukra, hogy teljes mértékben megvalósítsák a bennük rejlő lehetőségeket, illetve megakadályozva a kiszolgáltatottsággal járó helyzeteket; különösen a többgenerációs szegénységet, biztosítva a gyermekeknek az oktatáshoz és az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférést;
- d) lehetőség biztosítása a gyermekek számára a társadalomban való részvételre, ide értve a koruknak megfelelő döntéseket is, melyek közvetlenül érintik életüket, illetve a szociális, szabadidős, sport- és kulturális életet;
- e) pénzügyi segítségnyújtás a nagycsaládok számára a népességcsökkenés megállítása érdekében, valamint az egy vagy több gyermeket nevelő egyedülálló szülőknek nyújtott támogatás, a munkaerőpiacra való be- vagy visszalépést elősegítő intézkedésekkel együtt, emlékeztetve arra, hogy ez a helyzet egyre inkább elterjed és az ilyen helyzetben lévő szülő komolyabb nehézségekkel szembesül, mint a kétszülős családok;
- f) a család szerepének elismerése a gyermekek jóléte és fejlődése tekintetében;
- g) hangsúlyozza annak fontosságát, hogy – minden esetben a gyermek érdekeit mérlegelve – az utcagyerekeket, az embercsempészet áldozatául esett gyermekeket és a kísérő nélküli kiskorúakat családjukkal újraegyesítsék; hangsúlyozza, hogy az újraegyesítést a társadalmi reintegrációt szolgáló különleges intézkedéseknek kell kísérniük, amennyiben a társadalmi-gazdasági helyzet vezetett ahhoz, hogy a gyermek olyan, tiltott jövedelemszerző tevékenységekben vett részt, amelyek károsak a gyermek fizikai és erkölcsi fejlődésére, mint például a prostitúció és a kábítószer-kereskedelem; közös, összehangolt fellépésre szólít fel az utcagyerekek és ezek családjai rendkívüli marginalizálódásához és szegénységéhez vezető alapvető okok kezelése érdekében, javítva a minőségi szolgáltatásokhoz való hozzáférésüket és leküzdve a szervezett bűnözést; felhívja a Tanácsot, hogy annak biztosítása érdekében, hogy 2015-re egy gyermeknek sem kelljen az utcán élnie, állapodjon meg az egész EU-ra vonatkozó kötelezettségvállalásról, amely az Európai Parlamentnek „Az EU gyermekjogi stratégiája felé” című, 2008. január 16-i állásfoglalásán alapul;
- h) arra ösztönzi a tagállamokat, ismerjék fel, hogy a rendkívüli szegénység, a kiszolgáltatottság, a megkülönböztetés és a társadalmi kirekesztés ördögi köre a gyermekeket, és különösen az utcagyerekeket különös kockázatnak teszi ki, és hogy differenciált és egyedi fellépésre van szükség a többszörösen hátrányos helyzetek kezeléséhez; közös európai uniós törekvés támogatására sürgeti a tagállamokat, amelynek célja, hogy megszüntesse a gyermekkereskedelmet és -prostitúciót, a gyermekek kábítószer-függőségét, a gyermekeket érő erőszakot és a fiatalkori bűnözést;

2008. október 9., csütörtök

23. felhívja a Bizottságot, hogy a gyermekszegénységet és a társadalmi kirekesztést az uniós döntéshozatal tágabb összefüggésében szemlélje, ideértve olyan kérdéseket is mint a bevándorlás, a fogyatékos, a megkülönböztetés, a gyermekek védelme a rossz bánásmód és bántalmazás valamennyi formájával szemben, gyermek- és felnőttgondozók, a nemek közötti egyenlőség, családtámogatás, az aktív társadalmi integráció, a korai életkorban nyújtott gondozás és oktatás, az egész életen át tartó tanulás, valamint a munka, a munkán kívüli élet és a családi élet összeegyeztetése;
24. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hatékonyan hajtsák végre a megegyező társadalmi értékű munkáért járó megegyező fizetés elvét, végezzék el a szociális védelmi rendszerek célzott elemzését és reformját, dolgozzanak ki uniós iránymutatásokat a szociális védelmi rendszereknek a nemek egyenlősége szempontjából elvégzett megreformálására, beleértve a szociális biztonsághoz való jogok egyénivé tételét, a szociális védelemnek és szolgáltatásoknak a változó családstruktúrákhoz igazítását, valamint annak biztosítását, hogy a szociális védelmi rendszerek jobban ellensúlyozzák a nők bizonytalan helyzetét és megfeleljenek a nők legkiszolgáltatottabb csoportjai igényeinek;
25. felkéri a Bizottságot, hogy a nyílt koordinációs módszerben javítsa az összehasonlítást és a nyomon követést, dolgozzon ki közös mutatókat és gyűjtsön összehasonlítható és magas színvonalú adatokat és hosszú távú statisztikákat a gyermekek helyzetéről, amely lefedi gyermekszegénység és a társadalmi kirekesztés elleni közdelem holisztikus megközelítésének valamennyi aspektusát, ide értve a gyermekek és a családok lakáshelyzetét a gyermekek jólétének nyomon követhetősége céljából;
26. ösztönzi az Eurostatot, hogy hozzon létre kapcsolatot az EU Alapjogi Ügynöksége által készített, az EU gyermekjoggal és -jóléttel kapcsolatos tevékenységei hatásának nyomon követése érdekében kidolgozás alatt álló mutatókészlettel; rámutat arra, hogy a Bizottság, az Alapjogi Ügynökség és a tagállamok közös erőfeszítésére van szükség az ENSZ illetékes hivatalaival, nemzetközi szervezetekkel és kutatóközpontokkal az EU-ban a gyermekek helyzetére vonatkozó, összehasonlítható statisztikai adatok összegyűjtésének javítása érdekében folytatott együttműködéshez, melynek szükségességét már a fent említett, 2008. január 16-i állásfoglalásában is jelezte; felhívja a tagállamokat, hogy hozzanak meg minden lehetséges intézkedést a szociális védelemmel foglalkozó bizottságnak az európai gyermekszegénységről és -jólétről szóló, 2008. január 17-én elfogadott jelentésében kifejtett ajánlások tiszteletben tartása érdekében, amelyek hangsúlyozzák, hogy a tagállamoknak felül kell vizsgálniuk a kiszolgáltatott helyzetben lévő gyermekekkel kapcsolatban nemzeti és regionális szinten rendelkezésre álló különböző adatforrásokat;
27. a tagállamokat olyan megelőző rendszerek felállítására sürgeti, amelyek felismerik az olyan kritikus helyzeteket, mint például az otthonuk elvesztésével fenyegetett szülők, a gyermekeknek az iskolából történő hirtelen kivétele, vagy a saját gyermekkorukban visszaélést elszenvedett szülők; felhívja a tagállamokat, hogy a gyermekek korai iskolaelhagyásának megelőzése érdekében folytassanak aktív politikát a veszélyeztetett csoportoknak biztosított támogatási mechanizmusokon keresztül;
28. a lehető legnagyobb hatékonyság biztosítása érdekében sürgeti a tagállamokat, amelyek eddig ezt még nem tették meg, hogy ruházzák fel hatáskörrel helyi hatóságokat a bajba jutott gyermekeket segítő rendszerek felállítására és működtetésére;
29. támogatja a Bizottság álláspontját, miszerint a gyermekszegénység elleni küzdelemben a legjobb eredmény a modern családstruktúrák sokféleségére és a gyermekjogokra helyezett hangsúly egyensúlyával érhető el;
30. felkéri a Bizottságot, hogy a sajátos nemzeti összefüggést tekintetbe vevő és a korai beavatkozásra fókuszáló, egyértelmű célkitűzések és célok által alátámasztott és megfelelően finanszírozott politikák kiegyensúlyozott kombinációját támogassa;
31. felhívja a tagállamokat a gyermekszegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemre vonatkozó kölcsönös tanulási folyamatok erősítésére, valamint a sikeres és sikertelen politikák figyelemmel kísérésére;
32. kiemeli az aktív integrációt meghaladó, integrált, holisztikus családpolitikák jelentőségét a gyermekek és családok jóléte valamennyi tényezőjének számításba vétele, valamint az Európai Unióban a gyermekszegénység és a társadalmi kirekesztés felszámolása érdekében;
33. felhívja a tagállamokat a gyermekek részvételére vonatkozó legjobb gyakorlatok cseréjére és a gyermekek bevonására a saját jövőjüket érintő döntésekbe, mivel a gyermekek bevonása a legmegfelelőbb módja a gyermekperspektíva megismerésének;

2008. október 9., csütörtök

34. üdvözlözi a Bizottság és a tagállamok elköteleződését az ENSZ gyermekek jogairól szóló egyezménye mellett; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy egyértelmű kapcsolatot alakítsanak ki a gyermekek jogaival kapcsolatos napirend és a gyermekszegénység és a kirekesztés elleni küzdelem napirendje között, mivel a gyermekszegénység és a nélkülözés az alapvető emberi jogok megsértése; támogatja a tagállamokat, hogy társadalmi integrációs stratégiáik előkészítésekor vegyék figyelembe az egyezményi bizottságnak a részes államok végrehajtási jelentésére és a nem kormányzati szervezetek alternatív jelentéseire válaszul adott ajánlásait;

35. rámutat arra, hogy a szolgáltatások és a mentesítések tekintetében az egyedülálló szülőket nem szabad a gyermekes pároknál rosszabb helyzetbe hozni;

36. sürgeti a tagállamokat a gyermekszegénység csökkentését és felszámolását célzó nemzeti stratégiák differenciált megközelítés alapján történő kialakítására, amely a régiótól és a gyermekek korától függően számol a szegénység szintjének variációival;

37. felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák minden gyermek és család számára – beleértve a szegénységben és társadalmi kirekesztettségben élőket – a magas színvonalú szociális szolgáltatásokhoz való hozzáférést, ami egyértelműen tükrözi a szegénység családokra gyakorolt hatásának megértését, beleértve a gyermekbántalmazás és a rossz bánásmód megnövekedett kockázatait és hatását;

Foglalkoztatási politikák a társadalmilag befogadó jellegű munkaerőpiacok számára

38. egyetért a Bizottsággal abban, hogy a foglalkoztatottság a legjobb esélyt jelenti a szegénység és a társadalmi kirekesztés ellen, bár nem jelent mindig garanciát, mivel a hivatalos statisztikák szerint az EU-ban a munkavállalók 8 %-át fenyegeti a szegénység kockázata; felhívja ezért a Bizottságot és a tagállamokat a 2000/78/EK irányelv hatékony végrehajtására;

39. felhívja a tagállamokat a hatályos közösségi jogszabályok hatékonyabb alkalmazására a foglalkoztatás és a szociális ügyek területén;

40. rámutat arra, hogy az EU-ban 20 millió embert, különösen nőket érint a dolgozók szegénysége, azaz a teljes népesség 6 %-át és a dolgozó népesség 36 %-át érinti a dolgozók szegénységének kockázata; felhívja a tagállamokat, hogy az aktív integráció elválaszthatatlan elemeként állapodjanak meg a minimálbérre vonatkozó jogszabályokról;

41. hangsúlyozza, hogy a részmunkaidős foglalkoztatás aránya az EU-ban a nők körében 31 %, míg a férfiaknál 7,4 %; kiemeli, hogy a nők részmunkaidős foglalkoztatása gyakran csupán jelentéktelen és marginális részmunkaidős munka, alacsony díjazással és elégtelen szociális védelemmel; rámutat, hogy a nőket ezért gyakran sújtja az elszegényedés nagyobb kockázata, különösen idős korban, mivel a részmunkaidős foglalkoztatás után kapott nyugdíjak igen gyakran nem elegendők a független élet folytatásához;

42. úgy ítéli meg, hogy a leghátrányosabb helyzetű csoportok aktív munkaerőpiaci integrációjához célzott intézkedések szükségesek:

i. a személyes fejlődés támogatása az oktatáson, képzésen, egész életen át tartó tanuláson keresztül, számítógépes ismeretek szerzése és értékelése, családi stabilitás, társadalmi integráció a foglalkoztatást megelőzően, az egyén egyéni felelősségeinek felismerése a társadalmi integráció szempontjából igen jelentős, ezért ösztönözni kell azt;

ii. maximális hozzáférés biztosítása az információkhoz és személyre szabott lehetőségek biztosítása a biztonságos és stabil, magas képzettséget igénylő foglalkoztatáshoz, a személyek szükségleteinek és képességeinek megfelelően; a munkaerőpiacra történő be- vagy visszalépés akadályainak felszámolása, különös tekintettel az egyszülős családokra, valamint a fokozatos nyugdíjazás népszerűsítése az idősebbek jövedelmének növelése, illetve elszegényedésük megakadályozása érdekében;

2008. október 9., csütörtök

iii. a foglalkoztatás és a munkaerőpiacon való maradás elősegítését támogató intézkedések (pl. munkahelyi képzés és egész életen át tartó tanulási lehetőségek); a vállalkozói kedv és olyan munkarendszerek támogatása, amelyek segítik a peremre szorultakat abban, hogy munkába álljanak, vagy megjelenjenek a munkaerőpiacon, és amely összeegyezteti a foglalkoztatást a társadalmi hátrányok (pl. lakhatási lehetőség hiánya, gondozási feladatok vagy egészségügyi problémák) kezelésével kapcsolatos erőfeszítésekkel;

iv. a nyugdíjas korúak munkamegszűntetésének ellenőrzése a felszabaduló munkahelyek érdekében;

43. úgy ítéli meg, hogy a kifizetődő munkát célzó politikáknak kezelniük kell az alacsony bér csapdájának problémáját, illetve a munkaerőpiac alsó szegmenseiben az alacsony bér/nincs bér ciklus problémáját, amelyek azt eredményezik, hogy az egyének a bizonytalan, az alacsony bérrrel járó, az alacsony minőségű, az alacsony produktivitású munkahelyek és a munkanélküliség és/vagy inaktivitás között mozognak; hangsúlyozza, hogy a munkanélküliség és a szociális ellátás tekintetében a rugalmasság igénye prioritásként kezelendő; úgy véli, hogy a jóléti rendszereknek aktívan kell motiválniuk az embereket új munkalehetőségek felkutatására, miközben ösztönzik a változásra való nyitottságot a jövedelemkiesés mérséklése és az oktatási lehetőségek biztosítása által; sürgeti a politika kialakítóit a rugalmas biztonság koncepciójának alkalmazására a „legyen a munka kifizetődő” politikáikban;

44. felhívja a tagállamokat, hogy gondolják újra az olyan „aktiválási politikákat”, amelyek alapjai a túlzottan korlátozó jogosultsági szabályok és feltételek az ellátásban részesülők számára, és amelyek az egyéneket olyan alacsony minőségű munkahelyekre kényszerítik, amelyek nem fizetnek eleget a tisztességes életszínvonal biztosításához;

45. javasolja, hogy találjanak egyensúlyt az egyének személyes felelőssége, valamint a szociális segítségnyújtásra vonatkozó rendelkezés között annak érdekében, hogy mindenki méltóságteljesen és a társadalomban szerepet vállalva élhessen;

46. hangsúlyozza a Tanács azon álláspontját, amely szerint az aktív munkaerő-piaci politikáknak támogatniuk kell a „jó munkát” és a felfelé irányuló társadalmi mobilitást, és lehetőségeket kell biztosítaniuk a rendszeres, kifizetődő foglalkoztatás felé, amely megfelelő szociális védelmet, tisztességes munkafeltételeket és javadalmazást biztosít;

47. kiemeli a szociális gazdaságban, a szociális vállalkozásokban, a nonprofit ágazatban és az állami foglalkoztatási szektorban rejlő lehetőséget a veszélyeztetett csoportok számára nyújtott támogatott foglalkozási lehetőségek és munkakörülmények tekintetében, amelyeket a tagállamoknak és a közösségi politikáknak teljes mértékben fel kell tární és támogatni kell (Európai Szociális Alap, regionális és kohéziós alapok stb.);

48. egyetért a Bizottsággal, hogy a különböző okokból (mint a súlyos fogyatékoság, kor vagy keresőképzetlenség, a tartós és generációs szegénység, és/vagy a megkülönböztetés, családi vagy gondozási felelősség vagy a helyi munkahelyhiány) munkaképtelen egyének számára az aktív integrációs politikáknak kell jövedelem-támogatást és támogató intézkedéseket biztosítaniuk a szegénység és a társadalmi kirekesztés megelőzése, a méltóságteljes élet és a társadalmi részvétel lehetővé tétele érdekében;

49. felhívja a tagállamokat, hogy ne csupán az alacsonyabb jövedelmek, hanem az átlagjövedelem adóterheit is csökkentésük, hogy elkerüljék a munkások alacsony jövedelmi csapdába jutását és megakadályozzák bekapcsolódásukat a fekete munkába;

50. felhívja a figyelmet az európai társadalmi változásokra, amelyek módosítják a háztartások társadalmi összetételét; e változások figyelembe vételére hív fel annak érdekében, hogy a nem dolgozó partnerek munkaerőpiacra való belépésének korlátait felszámolják az élettársi kapcsolatban élők esetében;

51. úgy ítéli meg, hogy a szociális gazdaságnak, a szociális vállalkozásoknak, stb. tisztességes munkakörülményeket és díjazást kell nyújtaniuk, és támogatniuk kell a nemek közötti egyenlőséget, valamint a megkülönböztetés-mentességet (például a nemek közötti fizetési különbségek csökkentését, a kollektív szerződéses és a minimálbérek betartását, továbbá az egyenlő bánásmód biztosítását);

52. megjegyzi, hogy a felsőoktatásban való nagyobb részvétel ellenére, a tagállamokat ösztönözni kell a munkaalapú gyakorlati oktatás fenntartására és bevezetésére; a munkahelyeket fizetetlen gyakornoki munkával leplező jelenlegi tendenciák megfékezése érdekében a tagállamokat a gyakornoki státusszal kapcsolatban következetes, minimális garanciát és tisztességes díjazást nyújtó politikák kialakítására sürgeti;

2008. október 9., csütörtök

53. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki egységes megközelítést az uniós tagállamok oktatási rendszereiben a pályaválasztási folyamat tekintetében, hasonló felkészítési módszerek alapján, amelyek lehetővé teszik a fiatalok számára az általuk választott munkaorientált környezetben való képzést a karrierút részeként; rámutat arra, hogy az oktatási rendszereknek a diplomák és szakképesítési, beleértve a nyelvi oklevelek kölcsönös elismerésén kellene alapulnia, tekintettel a kommunikációs korlátok felszámolására az Unión belül; úgy véli, hogy az átképzési intézkedéseknek egyensúlyt kell teremteniük az érzelmi és szakmai jólét között, hogy a szakmai átképzést ne tekintsek fogyatékosnak vagy gátló tényezőnek a szakmai fejlődés szempontjából;

54. felhívja a figyelmet a fiatalok, az idősek és a bevándorlók aktív integrációjának minden erőfeszítéssel történő támogatására egy nyitott munkaerőpiac létrehozása érdekében; felhívja a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vázoljanak fel egy sürgős intézkedéscsomagot a fekete munka, a gyermekkényszermunka és a munkások kizsákmányolása elleni küzdelem érdekében, továbbá oldják meg a gazdasági migráció és a menedékkérés egymással, valamint mindkettőnek az illegális bevándorlással való összemosását; felhívja a tagállamokat, hogy fogadjanak el jogszabályokat a veszélyeztetett munkavállalók bandavezérek általi kizsákmányolása ellen, valamint a migráns munkavállalók és családtagjaik jogainak védelméről szóló ENSZ-egyezménynek az aláírása és végrehajtása érdekében;

Minőségi szolgáltatások biztosítása és hozzáférés garantálása a veszélyeztetett és hátrányos helyzetű csoportok számára

55. üdvözlöi a Bizottság azon nézetét, hogy a kötelező és kiegészítő társadalombiztosítási rendszereknek, egészségügyi szolgáltatásoknak és általános érdekű szociális szolgáltatásoknak megelőző és társadalmi összetartást biztosító szerepet kell játszaniuk, elő kell mozdítaniuk a társadalmi integrációt és meg kell védeniük az alapvető jogokat; rámutat, hogy a rászorulóknak számára magas színvonalú, hozzáférhető és megfizethető hosszú távú gondozás kialakításáról és az ellátást nyújtók számára támogatásról kell gondoskodni; felhívja a tagállamokat a munkaerőpiacról való kimaradásra gyakran kényszerülő gondozók problémáinak azonosítására és kezelésére;

56. egyetért a Bizottsággal, hogy minden közérdekű szolgáltatásnak, beleértve a hálózati iparágakat, mint a közlekedést, a telekommunikációt, az energiát és más közüzemi vagy pénzügyi szolgáltatásokat, fontos szerepet kell játszania a társadalmi és a területi kohézióban, valamint hozzá kell járulnia az aktív integrációhoz;

57. hangsúlyozza, hogy az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés jogát minden európai állampolgár számára biztosítani kellene, és éppen ezért üdvözlöi a Bizottságnak a 2000/78/EK irányelvét kiegészítő, és az EK-Szerződés 13. cikkében meghatározottak alapján a diszkrimináció minden formája elleni horizontális irányelvre irányuló javaslatát, amely segíthet a diszkriminációnak a foglalkoztatáson kívül többi formája, így a fogyatékoságon, az életkoron, valláson vagy meggyőződésen, illetve szexuális orientáción alapuló diszkrimináció elleni küzdelemben; ugyanakkor úgy ítéli meg, hogy további előrelépést kell elérni a hatályban lévő diszkriminációellenes közösségi irányelvek végrehajtása tekintetében;

58. ösztönzi a tagállamokat, hogy fontolják meg szociális alaptarifák létrehozását a veszélyeztetett csoportok számára például az energia és a tömegközlekedés területén, illetve teremtsenek számukra mikrohitel-felvételi lehetőséget a az aktív integráció előmozdítása érdekében, valamint az anyagi gondokkal küzdők számára biztosítsanak ingyenes oktatást és egészségügyi ellátást;

59. az alapvető szolgáltatások hozzáférhetőségének és megfizethetőségének megerősítése és a célzott közszolgáltatási kötelezettségek tekintetében az egyetemes szolgáltatási kötelezettségek (mint a telekommunikáció és a postai szolgáltatások) bővítésére ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat a veszélyeztetett és hátrányos helyzetű társadalmi csoportok bevonásának fokozása érdekében;

60. felhívja a Tanácsot, hogy állapodjon meg uniós szintű kötelezettségvállalásról az utcai hajléktalanság 2015-ig történő felszámolása érdekében, és felhívja a tagállamokat integrált politikák kidolgozására a mindenki számára megfizethető minőségi lakáshoz való hozzáférés biztosítása érdekében; sürgeti a tagállamokat, hogy alakítsanak ki „téli vészterveket” egy tágabb hajléktalansági stratégia keretében, valamint hozzanak létre a megkülönböztetéssel sújtott csoportok számára lakhatási előírásokat és hozzáférést biztosító ügynökségeket; javasolja a hajléktalanság mértékéről és a gyenge minőségű lakásállományról összehasonlítható adat gyűjtését; felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egy uniós keretmeghatározást a hajléktalanság fogalmára, és készítse el éves jelentéseket a tagállamokban a hajléktalanság megszüntetésére tett intézkedésekről és ezek eredményeiről;

2008. október 9., csütörtök

61. sürgeti a tagállamokat, hogy a gyermekszegénység teljes megszüntetése felé tett első lépésként 2012-ig 50 %-kal (nem kizárólag gazdasági mutatókkal mérhetően) csökkentsék a gyermekszegénységet, és e cél elérésére irányozzanak elő megfelelő forrásokat; úgy véli, hogy a csökkenés mérésére használt mutatóknak különösen figyelembe kell venniük a szélsőségesen szegény családok gyermekeit;

62. hangsúlyozza olyan integrált szolgáltatások fontosságát, amelyek válasszal szolgálnak a szegénység és a társadalmi kirekesztés multidimenziális jellegére, ideértve pl. a szegénység és a hajléktalanság közötti kapcsolatot, az erőszakot, az egészséget és a mentális egészséget, az oktatási szinteket, a társadalmi és közösségi integrációt, az információk technológiákhoz és infrastruktúrához való hozzáférés hiányát, illetve a „digitális szakadék” elmélyülését;

63. felhívja a tagállamokat az „egészség minden szakpolitikában” megközelítés elfogadására és integrált szociális és egészségügyi politikák kialakítására az egészségügyi ellátási rendelkezésekben, a megelőzésben és az egészségügyi eredményekben megjelenő egyenlőtlenségek leküzdésére, kifejezetten a veszélyeztetett és a legnehezebben elérhető csoportokat illetően;

64. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat az önkéntes tevékenységek népszerűsítésére és a munkaerő-piacjal való kapcsolatukat vesztett vagy abban részt már nem vevő emberek társadalmi integrációjának az elősegítésére.

65. üdvözli a Bizottságnak a szolgáltatások jobb hozzáférhetőségére (elérhetőségére és megfizethetőségére) és minőségére fordított figyelmét, beleértve a felhasználók bevonását, az ellenőrzést, a teljesítmény-értékelést, a jó munkakörülményeket, a felvételi politika és szolgálati előírások tekintetében az egyenlőséget, a koordinációt és a megfelelő fizikai infrastruktúrát;

66. felszólítja a tagállamokat, hogy javítsa a közszolgáltatások összehangolását, különösen a gyermekek és felnőttek számára nyújtott szolgáltatások közötti kapcsolatok tekintetében; sürgeti a tagállamokat, hogy hozzanak létre segítségnyújtási programokat a szülők számára az olyan területeken, ahol a szegénység a gyermeknevelési ismeretek hiányához vezet, és gondoskodjanak arról, hogy gyermeksegély-vonalak megfelelő forrásokkal rendelkezzenek; hangsúlyozza, hogy a gyermekek és családok számára nyújtott közszolgáltatások dolga a megfelelő struktúrák, kezdeményezések, teljesítményirányító rendszerek, finanszírozási források és a munkaerő biztosítása a munkahelyeken, valamint annak biztosítása, hogy élvonalbeli munkaerő a megfelelő képességekkel, tudással és bizalommal rendelkezzen annak érdekében, hogy biztosítható legyen a jobb megelőzés, a korai beavatkozás, valamint, hogy különösen a rászoruló családok minél előbb megkapják a szükséges segítséget;

67. felszólítja a tagállamokat, hogy tulajdonítsanak nagyobb jelentőséget annak a ténynek, hogy a különleges szolgáltatásokra mint például a vacsorapénzre, az ingyenes tananyagra és az iskolabuszra, valamint az alapvető szabadidős és iskolán kívüli lehetőségekre jutó források csökkentése közvetlen társadalmi kirekesztéshez vezet, különösen a társadalmilag veszélyeztetett családokból származó gyermekek esetében; kiemeli annak fontosságát, hogy a tagállamok az iskolákban aktív sportpolitika, valamint az információk technológiákhoz való hozzáférés révén biztosítsanak minden gyermek számára egyenlő lehetőséget az integrációra; felhívja a Bizottságot arra, hogy a közérdekű szociális szolgáltatások listájára vegye fel a gyermekeknek nyújtott szolgáltatásokat, így a gyermekellátást, az iskolai közlekedést és iskolai étkezést;

68. üdvözli a munkaképtelenek intézményektől való függetlenítését, de megjegyzi, hogy ahhoz a közösség-alapú, átfogó támogatás és ellátási szolgáltatások kielégítő szintjére van szükség, amely előnyben részesíti a független életmódot, a személyes segítségnyújtáshoz való jogot, a saját költségvetés ellenőrzésének a jogát és a teljes társadalmi szerepvállalást a tagállamokban;

69. felhívja a figyelmet arra, hogy a tagállamoknak támogatniuk kellene átfogó helyi, regionális és nemzeti idősödési stratégiák kidolgozását és végrehajtását;

70. úgy véli, hogy mind tagállami, mind pedig uniós szinten fokozott cselekvésre van szükség a családon belüli erőszak, valamint a gyermekek és az idősek bántalmazásának felismerésére, kutatására és felszámolására;

71. felhívja a tagállamokat a kábítószerügyek konstruktívabb megközelítésének kialakítására, amely inkább az oktatásra és a függőség kezelésére, mintsem a büntetőjogi szankciókra helyezi a hangsúlyt;

72. felhívja a tagállamokat azoknak a közegészségügyi intézkedéseknek az előnyben részesítésére, amelyek a számos etnikai kisebbségi közösség egészségügyi helyzetében és az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés szintjében létező egyenlőtlenségek közvetlen felszámolását tűzi ki célul;

2008. október 9., csütörtök

73. megállapítja, hogy az alkohol és a kábítószerrel való visszaélés valamennyi tagállamban bűnözéshez, munkanélküliséghez és társadalmi kirekesztéshez vezethet; úgy véli, hogy elfogadhatatlan, hogy sok ember számára az ilyen jellegű kezeléshez és tanácshoz való hozzáférés egyetlen módja a börtönrendszer;

74. hangsúlyozza, hogy a fogyatékosoknak számos formája van, beleértve a mozgásproblémákat, a látás- és halláskárosodást, a mentális problémákat, a súlyos betegségeket és a tanulási nehézségeket; kiemeli azt a tényt, hogy a halmozottan fogyatékos emberek kivételes problémákkal szembesülnek, éppúgy mint a többszörös megkülönböztetésnek kitett emberek;

75. a mentális problémákkal és a tanulási nehézségekkel küzdő embereknek a megbélyegződéstől való mentesítésére, a mentális egészség és jólét népszerűsítésére, a mentális rendellenességek megelőzésére, valamint a kezelés és ellátás erőforrásainak növelésére hív fel;

76. felszólítja a tagállamokat az emberkereskedelem- és diszkriminációellenes jogszabályok hatályba léptetésére, valamint különösen az Európa Tanács emberkereskedelem elleni fellépésről szóló egyezményének aláírására, ratifikálására és végrehajtására;

77. valamennyi tagállamot sürget, hogy a menekültek jogállásáról szóló egyezményrel és az egyéb vonatkozó emberi jogi jogszabályokkal összhangban biztosítsa az emberi jogokon alapuló menekültügyi politikát, és ezzel párhuzamosan törekedjen a menedékkérők ellátásuktól való függőségének történő megszüntetésére munkavállalásuk engedélyezése révén, és mérlegelje további legális bevándorlási módok kialakítását;

A szakpolitikai koordináció fejlesztése és valamennyi érintett bevonása

78. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság szociális védelemről és a társadalmi integrációról szóló, 2008. évi közös jelentése nem összpontosít eléggé stratégiai módon a szegénység felszámolására és a társadalmi kirekesztés leküzdésére;

79. egyetért a Bizottsággal, hogy az aktív integráció szemléletének uniós, nemzeti, regionális és helyi szinten kell támogatnia egy integrált végrehajtási folyamatot minden érintett szereplő (társadalmi partnerek, nem kormányzati szervezetek, helyi és regionális hatóságok, stb.) bevonásával, valamint biztosítani kell a hátrányos helyzetűek aktív részvételét a stratégiák kialakításában, irányításában, végrehajtásában és értékelésében;

80. kiemeli egy európai szintű egységes intézkedéssorozat szükségességét a kisebbségekkel, fogyatékosokkal, idősekkel való bármiféle hátrányos bánásmód megelőzése és büntetése érdekében, ezeknek a társadalmi csoportoknak a veszélyeztetettségét mindenre kitéjedően csökkentő konkrét intézkedésekkel összefüggésben, beleértve a pénzügyi vonatkozást is;

81. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy erősítse meg újból a szegénység felszámolására és a társadalmi integráció előmozdítására irányuló egyértelmű stratégiai összpontosítást a 2008–2012. évi szociális napirend összefüggésében; felhív a szociális védelemmel és a társadalmi integrációval kapcsolatos nyílt koordinációs módszer következő ciklusában egy kifejezettebb elköteleződésre egy új, dinamikus és hatékony közösségi stratégia mellett, amely a szegénységre, a társadalmi kirekesztésre és az egyenlőtlenség elleni küzdelemre helyezve a hangsúlyt, érdemi célokat tűz ki, hatékony eszközöket és ellenőrző mechanizmusokat alakít ki; felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy küzdjék le a különböző összehangolási eljárásokkal (a Lisszaboni Stratégiával, az EU fenntartható fejlődési stratégiájával, valamint a társadalmi integrációs és szociális védelem területén a koordináció nyílt módszerével) kapcsolatos problémákat oly módon, hogy az világos elkötelezettséget jelentsen a szegénység megszüntetése és a társadalmi integráció felé mindezen politikák keretében;

82. felhívja a Bizottságot, a szociális védelemmel foglalkozó bizottságot és a tagállamokat, hogy a szegénység és a társadalmi kirekesztés leküzdése érdekében állapítsanak meg a nemek egyenlőségére vonatkozó egyedi célkitűzéseket és célokat, beleértve egy sor politikai fellépést a nők azon csoportjainak támogatására, amelyek a szegénység és a társadalmi kirekesztés nagyobb kockázatának vannak kitéve, mint például a nem hagyományos és egyszülős családok, a migráns nők, a menekült és etnikai kisebbséghez tartozó nők, az idősebb nők és a fogyatékkal élő nők;

2008. október 9., csütörtök

83. a társadalmi partnereket a Közös Társadalmi Partner Elemzés és 2006–2008-as munkaprogramjuk keretében megkezdett erőfeszítéseik folytatására bátorítja a hátrányos helyzetűek munkaerőpiaci integrációja érdekében; úgy véli, hogy jobb vezetés szükséges egyrészt a társadalmi partnerek vonatkozó munkaerőpiaci tevékenységeinek, másrészt a foglalkoztatáson kívüli társadalmi integrációról folytatott szélesebb körű társadalmi párbeszéd (nem kormányzati szervezetek, stb.) koordinálására;

84. támogatja a Bizottság azon álláspontját, miszerint, tekintettel a 92/441/EGK ajánlásra és a társadalmi integráció és szociális védelem koordinációjának nyílt módszerére, megfelelő mutatókra és összehangolt nemzeti rendszerekre van szükség az adatgyűjtéshez és az adatok elemzéséhez (pl. statisztikai adatokra a megadózható jövedelmekről, háztartási fogyasztásról, az árszínvonalról, a minimumbérek és a kapcsolódó juttatások rendszeréről); úgy ítéli meg, hogy a társadalmi integrációs stratégiák végrehajtásának, illetve a tagállamok haladásáról szóló jelentések ellenőrzésének és értékelésének meg kellene mutatnia, hogy vajon minden egyes tagállamban, valamint regionális szinten biztosítva van-e az embereknek méltóságteljes életet biztosító elegendő forráshoz és szociális segítséghez való alapvető jog;

85. üdvözli „A szociális Európa érdekében tett kötelezettségvállalás megújítása: A szociális védelemre és a társadalmi integrációra irányuló nyílt koordinációs módszer megerősítése” című bizottsági közleményt (COM(2008)0418), amely a láthatóság és a munkamódszerek javításán, illetve a többi politikával való együttműködés megerősítése révén a koordináció nyílt módszerének megerősítését javasolja; különösen üdvözli a Bizottság következő célok kitűzésére vonatkozó javaslatát: a szegénység visszaszorítása (általában a gyermekszegénység területén, a munkahelyeken, és a tartós szegénység területén is), minimális jövedelem nyugdíjak általi biztosítása és a minőségi egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés (a csecsemőhalálozás visszaszorítása, az egészségi állapot javítása és a várható életkor növelése, stb.);

86. felhívja a tagállamokat, hogy tegyenek hatékony intézkedéseket a gyermekgondozó szolgáltatásokra vonatkozó barcelonai célkitűzések elérése érdekében; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fogalmazzanak meg ajánlásokat arra vonatkozóan, hogy hogyan lehet kielégíteni az európai gondozási szolgálatok igényeit (különös tekintettel a gyermekek és egyéb eltartottak gondozásának szervezésére és finanszírozására), ideértve pontos célok és mutatók meghatározását azzal a céllal, hogy 2015-re az Unióban biztosított legyen a gyermekgondozási eszközök rendelkezésre állása a születéstől az iskolaköteles kor betöltéséig a gyermek legalább 90 %-a számára, valamint az egyéb eltartott személyek megfelelő szintű gondozása; hangsúlyozza, hogy minden szolgáltatásnak ki kell elégítenie a megfizethetőség, a hozzáférhetőség és a jó minőség kritériumait, hogy a gyermekek felnevelése és az eltartottak gondozása ne jelentse többé a „szegénység kockázatát”, különösen a nők számára;

87. hangsúlyozza, hogy munkaerőpiactól legtávolabbra eső emberek számára biztosítani kellene a hozzáférést az Európai Szociális Alap és az EQUAL kezdeményezés programjaihoz; felszólítja a Bizottságot, hogy mérje fel a Strukturális Alapoknak a társadalmi integrációs mutatókon alapuló koordináció nyílt módszeréhez való hozzájárulásának mértékét, és ösztönözze az új Európai Szociális Alapra vonatkozó rendelet rendelkezéseinek alkalmazását és a haladás finanszírozását, az aktív integrációs intézkedések támogatása, az Európai Szociális Alap finanszírozásának elkülönítési lehetőségeinek felmérése, valamint annak érdekében, hogy költségvetési forrást lehessen találni egy közösségi kezdeményezés számára e területen; úgy véli, hogy ez elősegíti a szegénység elleni küzdelem jó gyakorlati példáit összefogó hálózat kialakítását a tagállamok közötti tapasztalatcserét ösztönözve;

88. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni évvel összefüggésben kötelezzék el magukat hatékony cselekvési program mellett, amely hosszú távon jelentős lépés a szegénység elleni küzdelemben;

89. felhívja a Bizottságot arra, hogy támogassa a gyermekek érdemi és biztonságos részvételét az őket érintő ügyekben, biztosítva ezáltal, hogy minden gyermek egyenlő lehetőséget kapjon a részvételre;

*

* *

90. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, a Régiók Bizottságának és a szociális védelemmel foglalkozó bizottságnak.

2008. október 9., csütörtök

IASCF – az alapokmány felülvizsgálata

P6_TA(2008)0469

Az Európai Parlament 2008. október 9-i jogalkotási állásfoglalása az „IASCF: Az alapokmány felülvizsgálata – Nyilvános elszámoltathatóság és az IASB összetétele – Változtatási javaslatok” című dokumentumról

(2010/C 9 E/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács 2008. július 8-i következtetéseire, különös tekintettel az IASB (International Accounting Standards Board) irányításáról,
 - tekintettel a 2002. július 19-i 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre a nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról ⁽¹⁾,
 - tekintettel a nemzetközi pénzügyi beszámolási szabványokról (IFRS) és a Nemzetközi Számviteli Standardok Testületének (IASB) irányításáról szóló 2008. április 24-i állásfoglalásra ⁽²⁾,
 - tekintettel a Bizottság 1358/2007/EK rendeletére ⁽³⁾ (2007. november 21.) az 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban egyes nemzetközi számviteli standardok elfogadásáról szóló 1725/2003/EK rendeletnek az IFRS 8 Nemzetközi Pénzügyi Beszámolási Standard tekintetében történő módosításáról, és a és a parlamentnek a bizottsági rendelet tervezetével kapcsolatos 2007. november 14-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel 2007. november 14-i állásfoglalására ⁽⁵⁾ a 809/2004/EK rendeletnek a tájékoztatókba foglalt múltbeli adatok összeállítását szabályozó számviteli standardok vonatkozásában történő módosításáról szóló bizottsági rendelettervezetről a nemzetközileg elfogadott számviteli standardok szerint készített információk harmadik országbeli értékpapír-kibocsátók által történő használatáról szóló bizottsági határozattervezetről,
 - tekintettel 2006. október 24-i állásfoglalására ⁽⁶⁾ a harmadik országbeli értékpapír-kibocsátók által alkalmazott számviteli normákról és azoknak a nemzetközi pénzügyi beszámolási szabvánnyal (IFRS) való egyenértékűségéről, amely meghatározza azon feltételeket, amelyek alapján az EU hozzájárult az EU által elfogadott IFRS és a US GAAP közötti konvergenciát és egyenértékűséget célzó folyamathoz,
 - tekintettel az IASCF által 2008 júliusában közzétett „Az alapokmány felülvizsgálata – Nyilvános elszámoltathatóság és az IASB összetétele – Változtatási javaslatok” című dokumentumára,
 - tekintettel a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozat ⁽⁷⁾ 8. cikkére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 108. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel az EU kibocsátóitól megkövetelik a nemzetközi számviteli standardok használatát a konszolidált pénzügyi kimutatások elkészítéséhez;

⁽¹⁾ HL L 243., 2002.9.11., 1. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0183.

⁽³⁾ HL L 304., 2007.11.22., 9. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0526.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0527.

⁽⁶⁾ HL C 313. E, 2006.12.20., 116. o.

⁽⁷⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

2008. október 9., csütörtök

1. tudomásul veszi, hogy az IASCF egy ellenőrző csoport felállítását javasolta; azon a véleményen van, hogy az ellenőrző csoport számára jogot kellene biztosítani arra, hogy jelölteket javasoljon a kuratóriumba, valamint arra, hogy egy közösen meghatározott kinevezési folyamat alapján a kuratóriumi tagok kiválasztásáért ő feleljen;
2. felhívja az ellenőrző csoportot, hogy az átláthatóság és elszámoltathatóság érdekében vegyen részt az IASB munkarendjének meghatározásában; elismeri, hogy az ezt követő pénzügyi beszámolási szabályalkotás folyamatának függetlennek kell maradnia bármilyen szükségtelen beavatkozástól, valamint azt, hogy erre valamennyi érdekelt féllel történő folyamatos konzultációval kell sort keríteni;
3. hangot ad azzal kapcsolatos kételyeinek, hogy az IASB irányításának felülvizsgálatáról szóló konzultációs folyamat második szakasza előtt és az ellenőrző csoport és az IASCF között létrehozandó kapcsolatra vonatkozó, ez utóbbi alapszabályában szereplő határozott elképzelés nélkül kerüljön sor az ellenőrző csoport felállítására;
4. úgy véli, hogy az ellenőrző csoportnak tükröznie kell a világ legjelentősebb valutaövezeteit, a kulturális sokszínűséget, a fejlődődő és feltörekvő gazdaságok valamint azon nemzetközi intézmények érdekeit, amelyek számára a hatóságok előtt történő elszámolási követelményeket írnak elő, amelyeknek aktív szerepet kell játszani a pénzügyi beszámolás átláthatóvá tételében, valamint a tőzsdei piacok fejlesztésének és hatékony működésének előmozdításában, a prociklikusság elkerülésének és a pénzügyi piacok stabilitásának biztosításában és az állandó veszély megelőzésében; véleménye szerint a bázeli Bankfelügyeleti Bizottságot be kellene vonni az ellenőrző csoportba; jóváhagyóan megjegyzi a javaslatot, hogy az ellenőrző csoport kezdetben a következők tagokból álljon:
 - az Európai Bizottság egy felelős tagja,
 - az IOSCO Feltörekvő Piacok Bizottságának elnöke,
 - az IOSCO Műszaki Bizottságának elnöke (vagy alelnöke vagy a kinevezett értékpapír tanács elnöke olyan esetekben, amikor az IOSCO műszaki bizottságának elnöki posztját is vagy egy uniós értékpapír-piaci szabályozó testület elnöke, a japán pénzügyi szolgáltatók ügynökségének biztosa, vagy az USA értékpapír-piaci és tőzsdei bizottságának elnöke tölti be),
 - a japán pénzügyi szolgáltatók ügynökségének biztosa,
 - az USA értékpapír-piaci és tőzsdei bizottságának elnöke és
 - a banki felügyelettel foglalkozó bázeli bizottság elnöke;
5. rosszállását fejezi ki amiatt, hogy nem történt egyeztetés az Európai Parlamenttel egy nemzetközi számviteli tanácsadói csoport létrehozása ügyében;
6. úgy véli, hogy az uniós pénzügyi szabályozókat az ellenőrző csoportban is képviseltetni kell; hangsúlyozza, hogy egyik szervezetnek sem kellene egynél több képviselővel jelen lennie az ellenőrző csoportban;
7. hangsúlyozza az ellenőrző csoport átfogó intézményi jellegét; hangsúlyozza annak szükségét, hogy az ellenőrző csoportnak saját működőképességének biztosítására és főbb feladatainak teljesítésére hatékony együttműködési mechanizmussal kell rendelkeznie; e tekintetben ragaszkodik ahhoz, hogy az ellenőrző csoport tagjai kellő kompetenciával rendelkezzenek politikai szempontból történő elszámoltathatóságuk biztosítására;
8. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az ellenőrző csoport néhány javasolt tagja az IFRS alkalmazását nem teszi kötelezővé a hazai kibocsátók számára; úgy véli, hogy a csoport tagjai csak akkor válhatnak hatékonyakká, ha az IFRS-t hazai szabványként vezetik be; hangsúlyozza, hogy egyik országnak sem kellene egynél több képviselővel jelen lennie az ellenőrző csoportban;
9. megjegyzi, hogy az IASCF javaslata az IASB további két taggal összesen 16 tagra történő kibővítését irányozza elő; a 16 tagra történő kibővítést elfogadhatónak tartja, mivel az az IASB kiegyensúlyozottabb működéséhez vezethet, főként ha az IASCF javaslatát úgy módosítják, hogy az biztosítsa a legfontosabb globális valutaövezetek párhuzamos kezelését;

2008. október 9., csütörtök

10. felhív a Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti szándéknyilatkozat aláírására, amelyben a jogalkotók meghatározzák az ellenőrző csoport munkájával kapcsolatos feltételeket, amennyiben azt jelenlegi szakaszban felállítják;

11. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Központi Banknak valamint az Európai Értékpapír Szabályozók Bizottságának, és a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

Fehéroroszország

P6_TA(2008)0470

Az Európai Parlament 2008. október 9-i állásfoglalása a 2008. szeptember 28-i parlamenti választások utáni fehérorosz helyzetről

(2010/C 9 E/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a fehérorosz helyzetről szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen a 2008. május 22-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Európai Uniónak az európai szomszédságpolitika (ENP) keretében Fehéroroszországgal és népével ápoltságok megújítására irányuló készségéről szóló, 2006. november 21-i bizottsági nyilatkozatra,
 - tekintettel a Tanács elnökségének Szergej Parszjukevics és Andrej Kim szabadon bocsátása ügyében az Európai Unió nevében 2008. augusztus 26-án tett nyilatkozatára,
 - tekintettel a Tanács 2008. szeptember 15–16-i, Fehéroroszországra vonatkozó következtetéseire,
 - tekintettel az EBESZ által vezetett, a fehérorosz választási megfigyelő küldöttség 2008. szeptember 29-i előzetes megállapításaira,
 - tekintettel az Európai Unió Tanácsa elnökségének a fehérorosz parlamenti választásokról szóló 2008. szeptember 30-i elnökségi nyilatkozatára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel Alekszandr Kozulin, Szergej Parszjukevics és Andrej Kim politikai foglyok 2008. augusztus 16. és 20. közötti, fehérorosz hatóságok általi szabadon bocsátása után jelenleg nincs több nemzetközileg elismert politikai fogoly bebörtönözve Fehéroroszországban;
- B. mivel a politikai foglyok szabadon bocsátását az EU jelentős lépésnek tekinti abba az irányba, hogy Fehéroroszország elfogadja a demokrácia alapvető értékeit, az emberi jogok és a jogállamiság tiszteletben tartását, és ezt a szabadon bocsátást tették annak előfeltételévé, hogy felülvizsgálják a jelenleg bizonyos vezető fehérorosz politikusokkal szemben alkalmazott korlátozó intézkedéseket, és hogy fokozatosan helyreállítsák a kapcsolatokat Fehéroroszországgal;
- C. mivel Alekszandr Lukasenko elnök 2008. július 10-én nyilvánosan kérte, hogy a választások lebonyolítása nyílt és demokratikus legyen, és ezt 2008. augusztus 29-i televíziós megjelenése alkalmával is megerősítette, és azt ígérte, hogy a mostani választások minden eddiginél tisztességesebbek lesznek;
- D. mivel a 2008. szeptember 28-ra kitűzött parlamenti választások demokratikus lebonyolítását és pluralista vonatkozását az EU úgy tekintette, hogy ez ismét lehetőséget kínál Fehéroroszországnak, hogy bizonyítsa, tiszteletben tartja a demokratikus értékeket és az európai normákat;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0239.

2008. október 9., csütörtök

- E. mivel ezzel összefüggésben az EU üdvözölte az EBESZ/Demokratikus Intézmények és Emberi Jogok Hivatala (ODIHR) megfigyelők küldését, hangsúlyozta annak fontosságát, hogy szavatolják ezen megfigyelők számára a választási folyamat összes szakaszához való hozzáférést, beleértve a szavazatszámhlást, ezenkívül különösen hangsúlyozta az ellenzék jogai szavatolásának fontosságát a választási ellenőrző bizottságok felállítására, valamint ezen bizottságokhoz és a médiához való hozzáférésre irányuló jog tekintetében;
- F. mivel az EU, amennyiben a választások zökkenőmentesen zajlanak le, felkészült a fehérorosz vezetőkkel szembeni korlátozó intézkedések felülvizsgálatának megkezdésére, valamint pozitív és konkrét intézkedések meghozatalára, amelyek a kapcsolatok Fehéroroszországgal történő fokozatos újbóli felvételéhez vezetnek;
- G. mivel nem talált meghallgatásra a fehérorosz Egyesült Demokratikus Erők kormány felé intézett azon kérése, hogy a választási folyamattal kapcsolatban folytassanak nyílt párbeszédet; mivel az ellenzéki jelöltek aggodalmuknak adtak hangot a választások tisztességességét illetően, a szavazási folyamatba vetett bizalmuk hiányára és a szavazatszámhlás várható menetére hivatkozva;
- H. mivel az EBESZ választási megfigyelő küldöttsége előzetes következtetéseiben megállapította, hogy – noha voltak apróbb fejlesztések – a 2008. szeptember 28-i választások, amelyekre szigorúan ellenőrzött környezetben alig látható kampány után került sor, és amelyek során a szavazatszámhlás és a különböző választóközrtek eredményeinek összesítése nem volt átlátható, egyáltalán nem feleltek meg a nemzetközileg elismert demokratikus normáknak;
- I. mivel az ellenzék, amely a 110 mandátumból egyet sem szerzett meg, színjátéknak nevezte a választást, és kifejezte azon félelmét, hogy Lukasenko elnök demokráciával folytatott „flörtje” lezárult, valamint felhívta az EU-t és az Egyesült Államokat, hogy ne ismerjék el a választási eredményeket;
- J. mivel Lídia Jarmosina, a fehérorosz központi választási bizottság vezetője kijelentette, hogy a választások „szabadok és tisztességesek” voltak;
- K. mivel az ellenzék mintegy 800 támogatója tüntetett Minszkben a választás napjának estéjén;
1. elégedettségét fejezi ki amiatt, hogy Alekszandr Kozulin, Szergej Parszjukevics és Andrej Kim politikai foglyokat szabadon bocsátották; ennek ellenére továbbra is elvárja, hogy a fenti személyek az összes olyan állampolgári joggal rendelkezzenek, amelyet a Fehérorosz Köztársaság alkotmánya az összes fehérorosz állampolgár számára biztosít;
 2. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az Unió által a fehérorosz nép érdekében elvárt jelentős fehérorosz demokratikus fejlődés elmaradt, és hogy némi fejlődéstől eltekintve a 2008. szeptember 28-i fehérorosz parlamenti választások nem feleltek meg a nemzetközi normáknak;
 3. úgy véli, hogy a Fehéroroszországban megválasztott parlament demokratikus legitimitása kétséges;
 4. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az ellenzék által 2008. szeptember 28-án Minszkben szervezett nagygyűlést a belügyminisztérium a közrend súlyos megsértéseként jellemezte, valamint amiatt, hogy a jelentések szerint a nagygyűléssel kapcsolatos információkat a legfőbb ügyész hivatala elé terjesztik jogi vizsgálat céljából; felszólítja a fehérorosz hatóságokat, hogy tartsák tiszteletben a gyülekezési és véleménynyilvánítási szabadsággal kapcsolatos, a fehérorosz alkotmányban megfogalmazott alapvető jogokat;
 5. rámutat, hogy bár az EU tudomásul vette számos demokratikus ellenzéki aktivista közelmúltbeli szabadon engedését és reménykedett a választások megszervezésének javulásában, a szabad és tisztességes választások megszervezésének sorozatos elmulasztása további kudarc Fehéroroszország számára és továbbra is komoly kihívást jelent majd a Fehéroroszország és az Európai Unió közötti kapcsolatok tekintetében;
 6. felszólítja a fehérorosz kormányt, hogy erősítse meg azon szándéknyilatkozatát, hogy javítja az EU-val való együttműködést, és kedvezőbb feltételeket teremt az EU és Fehéroroszország közötti tárgyalások megkezdéséhez;

2008. október 9., csütörtök

7. ezzel kapcsolatban felhívja a fehérorosz kormányt, hogy a választási törvény és gyakorlat az alábbiak szerinti módosításával a jövőben mozduljon el a valóban demokratikus, a nemzetközi demokratikus normáknak megfelelő választások irányába:

- a) egyenlő feltételek és esélyek teremtése a választáson induló összes jelölt számára;
- b) annak biztosítása, hogy a választásokon induló összes párt képviselőket küldhessen a választási bizottságokba minden szinten, de különösen a körzeti választási bizottságok szintjén;
- c) a szavazás során a csalás összes lehetőségének kizárása;
- d) a korai szavazási eljárás eltörlése, vagy legalábbis annak biztosítása, hogy a korai szavazáson leadott szavazatokat az általános szavazáson leadott szavazatoktól elkülönítve kezeljék, és az eredményeket külön regisztrálják;

8. sürgeti a fehérorosz kormányt, hogy tartsa tiszteletben az emberi jogokat, különösen

- a) a fehérorosz büntető törvénykönyv módosításával, nevezetesen a 193., a 367., a 368. és a 369-1. cikkek eltörlésével, amelyeket – közöttük különösen a 193. cikket – az Amnesty International kifogásol és amelyeket gyakran az elnyomás eszközeként használnak;
- b) a polgári engedetlenség miatt az egyetemekről kiutasított – és tanulmányaikat külföldön folytatni kényszerülő – diákok, valamint a fehérorosz katonai szolgálatot megtagadó személyek bűnügyi eljárással való fenyegetésének felszámolásával;
- c) a nem kormányzati szervezetek Fehéroroszországban történő megfelelő bejegyzése előtti valamennyi akadály felszámolásával;
- d) a nemzeti kisebbségekkel szembeni bánásmód és tisztelet javításával, beleértve az Angelika Borys által vezetett, törvényesen megválasztott Fehéroroszországi Lengyelek Szövetsége, a kultúrának, az egyházaknak, az oktatási rendszernek, valamint a történelmi és anyagi örökségnek az elismerését,

az ország saját maga által teremtett, Európa többi részétől való elszigetelődésének megszüntetése, valamint az EU és Fehéroroszország közötti kapcsolatok jelentős javítása érdekében;

9. emlékeztet arra, hogy 2006. november 21-én az Európai Unió kifejezésre juttatta, hogy kész az európai szomszédságpolitika keretében Fehéroroszországgal és népével ápolta kapcsolatai megújítására, amint a fehérorosz kormány tiszteletben tartja a demokratikus értékeket és a fehérorosz nép alapvető jogait;

10. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot a Fehéroroszországgal folytatott párbeszéd folytatására és a Fehéroroszországgal szembeni politika kialakítására, értékmérőkkel, menetrendekkel, felülvizsgálati záradékkal és megfelelő pénzügyi forrásokat tartalmazó, fokozatos megközelítésen alapuló szigorú pozitív feltételeesség alkalmazásával,

11. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy vegye fontolóra a meglévő korlátozó intézkedések egyenkénti felülvizsgálatát és esetleges felfüggesztését annak érdekében, hogy előnyöket biztosítson az egyszerű állampolgárok számára és elősegítse egy szabad társadalom kialakítását;

12. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a demokratikus választások és az emberi jogok megsértésében részt vevő személyekkel szembeni vízummegtagadást tartsák fenn; felszólít ezen intézkedés hat hónagra történő felfüggesztésének megfontolására egyéb hivatalnokok esetén azzal a feltétellel, hogy ezalatt az idő alatt a 2008. június végén elfogadott, korlátozó jellegű tömegtájékoztatási törvényt annak teljes körű hatályba lépése előtt módosítják;

13. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy tegyenek további lépéseket a fehérorosz állampolgárokat érintő vízumeljárások megkönnyítése és liberalizációja irányába, mivel egy ilyen intézkedés döntő fontosságú az EU Fehéroroszországgal kapcsolatos politikája fő célkitűzésének – nevezetesen a személyes emberi kapcsolatok megkönnyítése és elmélyítése, valamint az ország demokratizálása – elérése szempontjából; ebben az összefüggésben sürgeti, hogy a schengeni övezetbe belépő fehérorosz állampolgárok esetében fontolják meg a vízumköltségek csökkentésének lehetőségét, ami az egyetlen módszer lenne Fehéroroszország és állampolgárai növekvő elszigetelődésének megakadályozására; felhívja a fehérorosz hatóságokat, hogy vessenek véget az állampolgáraik számára előírt kilépő vízum kiállításának, elsősorban a gyerekek és a diákok esetén;

2008. október 9., csütörtök

14. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy vegyék fontolóra az Európai Szomszédsági és Partnerségi Támogatási Eszköz ⁽¹⁾, valamint a demokrácia és az emberi jogok európai eszközének ⁽²⁾ Belarusszal szembeni szelektív alkalmazását oly módon, hogy több támogatást nyújtanak a fehérorosz civil társadalomnak, és különösen, hogy növeljék a független médiának, a nem kormányzati szervezeteknek és a külföldön tanuló fehérorosz diákoknak nyújtott anyagi támogatást; üdvözli a litvániai Vilniusba száműzött Fehérorosz Európai Bölcsészettudományi Egyetemnek a Bizottság által nyújtott pénzügyi támogatást; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, szólítsa fel a fehérorosz kormányt, hogy a jó szándék és a pozitív változás jeleként tegye lehetővé a Vilniusba száműzött fehérorosz Európai Bölcsészettudományi Egyetem Fehéroroszországba történő törvényes visszatérését, valamint jövőbeli fejlődése szempontjából megfelelő körülmények közötti újraindítását Minszkben; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy biztosítsanak pénzügyi támogatást a Belsat nevű független fehérorosz televíziós csatorna részére;

15. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot az üzleti környezet, a kereskedelem, a befektetések, az energiaügyi és a közlekedési infrastruktúra, valamint az EU és Fehéroroszország közötti határokon átnyúló együttműködés fejlesztésére irányuló intézkedések fontolóra vételére annak érdekében, hogy hozzájáruljon a fehérorosz állampolgárok jólétéhez és fellendüléséhez, valamint hogy lehetővé tegye számukra az EU-val történő kommunikációt és az EU-ba történő szabad utazást;

16. sajnálatát fejezi ki a fehérorosz hatóságok azon határozata miatt, amelynek alapján az elmúlt években több alkalommal is megtagadta a beutazási vízum kiadását az Európai Parlament tagjai és nemzeti parlamenti képviselők számára; felszólítja a fehérorosz hatóságokat, hogy ne akadályozzák tovább az Európai Parlament Belarusszal fenntartott kapcsolatokért felelős küldöttségét abban, hogy látogatást tegyen az országban;

17. üdvözli a fehérorosz nép azon szándékát, hogy megőrizze országa függetlenségét és területi integritását;

18. üdvözli a fehérorosz hatóságok által a jelentős nyomás ellenére eddig fenntartott hozzáállást, mely szerint nem ismeri el a Dél-Oszétia és Abházia által kikiáltott egyoldalú függetlenséget;

19. elítéli, hogy Fehéroroszország az utolsó állam Európában, amely az európai értékekkel ellentétesen még mindig alkalmazza a halálbüntetést;

20. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ főtitkárának, az EBESZ és az Európa Tanács parlamenti közgyűléseinek, a Független Államok Közössége titkárságának, valamint a fehérorosz parlamentnek és kormánynak.

⁽¹⁾ HL L 310., 2006.11.9., 1. o.

⁽²⁾ HL L 386., 2006.12.29., 1. o.

A WTO dohai fordulója

P6_TA(2008)0471

Az Európai Parlament 2008. október 9-i állásfoglalása a WTO dohai fordulójának felfüggesztéséről és a dohai fejlesztési menetrend jövőjéről

(2010/C 9 E/05)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) 2001. november 14-i dohai miniszteri nyilatkozatára,
- tekintettel a dohai fejlesztési menetrendről (DDA) szóló korábbi állásfoglalásaira,
- tekintettel a WTO-ról szóló parlamenti konferencia 2008. évi éves ülésének záródokumentumára, amelyet 2008. szeptember 12-én Genfben konszenzussal fogadtak el,
- tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (4) bekezdésére,

2008. október 9., csütörtök

- A. mivel a WTO dohai fejlesztési forduló („dohai forduló”) lezárására irányuló miniszteri találkozó tárgyalásai elakadtak 2008 júliusának végén;
 - B. mivel a megbeszélések 2008 júliusában Genfben kudarcba fulladtak; mivel bizonyos kérdésekben sikert könyvelhettek el, a módoszatok átfogó lezárásához fontos más kérdésekkel azonban nem foglalkozott a megállapodástervezet;
 - C. mivel a fejlődő országok, különösen a legkevésbé fejlett országok érdekeinek, valamint az összes WTO-tag dohai forduló iránti elkötelezettségének kell továbbra is a tárgyalások középpontjában állnia;
 - D. mivel a dohai forduló lezárásának elmaradása tovább súlyosbítaná a jelenlegi globális gazdasági bizonytalanságot és kockára tenné a többoldalú kereskedelmi rendszer hitelét, ami bilaterális és regionális kereskedelmi megállapodások megkötése irányába hatna;
1. mélyen csalódott és aggodalommal tölti el a WTO 2008 júliusában tartott miniszteri találkozásán kialakult pathhelyzet;
 2. megismétli, hogy teljes mértékben elkötelezett a kereskedelempolitika többoldalú megközelítése és egy olyan WTO iránt, amely az ENSZ millenniumi fejlesztési célok tiszteletben tartása alapján a nemzetközi kereskedelem számára garantálja az átfogó, nagyra törő és kiegyensúlyozott eredményt;
 3. meggyőződése, hogy jelenleg a gazdasági és pénzügyi válság körülményei között a dohai forduló sikeres lezárása stabilizáló faktor lenne;
 4. úgy véli, hogy bármi is történik a DDA-val kapcsolatos előrehaladás terén, a WTO-nak, más nemzetközi szervezetekkel karöltve, sürgősen és következetesen kezelnie kell azon új globális kihívásokat, amelyekben a kereskedelem szerepet játszik, például az élelmiszerbiztonságot, az energetikát, a kereskedelmet célzó támogatást és az éghajlatváltozást;
 5. teljes mértékben tisztában van az egységes kötelezettségvállalás elvének nehézségeivel; tudomásul veszi a tárgyalások során eddig elért előrelépéseket, amelyek várhatóan fontos és konszolidált alapot teremtenek a dohai forduló következő üléséhez és annak sikeres kimeneteléhez;
 6. felhívja az EU-t, az USA-t és a G20-akat, mint új jelentős gazdasági szereplőket, hogy tegyenek eleget kötelezettségüknek a jelenlegi tárgyalások során, tartsák teljes mértékben tiszteletben a dohai forduló szellemiségét és tegyenek meg mindent a megállapodás lehető leggyorsabb tető alá hozása érdekében; ismételten hangsúlyozza a fejlődő és feltörekvő országok közötti különbségtétel fontosságát;
 7. felszólítja Indiát és az USA-t, hogy találjanak politikai megoldást a különleges védintézkedési mechanizmus (SSM) alkalmazásának feltételeire és a kereskedelmi és élelmiszerbiztonsági kérdések közötti igazságos egyensúly biztosítása érdekében azért, hogy Genfben folytatódhassanak a DDA egyéb kérdéseinek rendezésére irányuló tárgyalások;
 8. felkéri a fejlett és fejlett fejlődő országokat, hogy csatlakozzanak az EU „Fegyvereken kívül mindent” kezdeményezéséhez, amely 100%-osan kvóta- és vámmentes piaci hozzáférést biztosít a legkevésbé fejlett országok részére; hangsúlyozza a kereskedelmet célzó támogatás fontosságát;
 9. úgy véli, hogy a fejlődő és a legkevésbé fejlett országok szükségleteit kiemelten kell kezelni a DDA-ra vonatkozó tárgyalásokon, mivel a fejlesztés áll az összes megfontolás előtérben;
 10. úgy véli, hogy a DDA-val kapcsolatos nehézségek rávilágítanak arra, hogy a fordulót követően sürgősen foglalkozni kell a WTO reformjával annak hatékonyabbá és átláthatóbbá tétele, valamint demokratikus legitimitásának, elszámoltathatóságának, átláthatóságának és befogadó jellegének javítása és a globális kormányzás szélesebb struktúrába való integrációja érdekében; úgy véli, hogy a parlamenti képviselőknek még erőteljesebb és hatékonyabb ellenőrzést kellene gyakorolniuk a nemzetközi kereskedelem terén;
 11. megismétli, hogy célzott technikai segítségnyújtásra és kapacitásépítésre van szükség ahhoz, hogy a fejlődő országok hatékonyan részt tudjanak venni a DDA-ban;

2008. október 9., csütörtök

12. felkéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy a Lisszaboni Szerződés szellemiségében hozzanak tető alá megállapodást az EU nemzetközi kereskedelmi tárgyalásain való teljes mértékű parlamenti részvétel érdekében;

13. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek és a WTO főigazgatójának.

A vízhiány és az aszály jelentette kihívás kezelése az Európai Unióban

P6_TA(2008)0473

Az Európai Parlament 2008. október 9-i állásfoglalása az Európai Unióban a vízhiány és az aszály jelentette kihívás kezeléséről (2008/2074(INI))

(2010/C 9 E/06)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság 2007. július 18-i „az Európai Unióban a vízhiány és az aszály jelentette kihívás kezeléséről” szóló közleményére (COM(2007)0414) (a továbbiakban: „a közlemény”),
 - tekintettel a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról 2000. október 23-i 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi keretirányelvre ⁽¹⁾ („VKI”),
 - tekintettel az Európai Környezetpolitikai Intézet (IEEP) és az Európai Környezetvédelmi Ügynökség (EEA) által készített hatásvizsgálati jelentésre és tanulmányokra,
 - tekintettel a fejlődő országok vízgazdálkodásáról és az uniós fejlesztési együttműködés prioritásairól szóló bizottsági közleményről szóló 2003. szeptember 4-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel a természeti katasztrófák (tűzvészek, aszály és áradások) – mezőgazdasági szempontokról szóló, 2006. május 18-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére, valamint a Regionális Fejlesztési Bizottság és a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság véleményére (A6-0362/2008),
- A. mivel a vízhiány és az aszályok kérdése földrajzilag nem korlátozódik az Európai Unióra, hanem nemzetközi következményekkel jár és világszintű problémát jelent, mivel a víz miatt már törtek ki nemzetközi konfliktusok, és egyre nagyobb a veszélye annak, hogy ezek gyakorisága növekszik;
- B. mivel a víz az élethez nélkülözhetetlen, és olyan közjó, amely nem alacsonyítható pusztá árucikké; mivel a mindenki, többek között a jövő generációi számára a vízhez biztosított tisztességes hozzáférésnek kell vezérelnie valamennyi vízügyi politikát;
- C. mivel a vízhiány és az aszály nagy kihívást jelent, és jelentős társadalmi-gazdasági és környezeti hatása van az Unióban; mivel az aszály gazdasági hatását az elmúlt 30 évben uniós szinten összesen 100 milliárd euróra becsülik;
- D. mivel a vízhiány és az aszály már érinti az EU egyes részeit, és az Unió lakosságának egyötöde él olyan országokban, amelyek nehézségekkel küzdenek vízkészleteik tekintetében;

⁽¹⁾ HL L 327., 2000.12.22., 1. o.

⁽²⁾ HL C 76. E, 2004.03.25., 430. o.

⁽³⁾ HL C 297. E, 2006.12.7., 363. o.

2008. október 9., csütörtök

- E. mivel Közösség országait eltérő mértékben érintő elsivatagosodás károsítja a természetes környezetet és a talaj degradációjához, illetve ebből következően mezőgazdasági értékének elvesztéséhez vezet;
- F. mivel a vízhiány és az aszály nem egyforma súlyosan érinti az EU összes régióját, a délebbre fekvő tagállamokban súlyosabb;
- G. mivel jelentős regionális különbségek mutatkoznak a vízhiányból és az aszályból fakadó problémák jelentkezésének módjában; mivel az lenne a legjobb, ha az e problémák kezelését szolgáló intézkedések regionális megközelítésen alapulnának;
- H. mivel a vízhiány és az aszály egyre gyakrabban és súlyosabban jelentkezett az elmúlt 30 évben, illetve az éghajlatváltozás előreláthatólag megnehezíti a helyzetet, és hozzájárul az Unión belül és kívül fellépő szélsőséges hidrológiai jelenségek növekedéséhez, amelyek vélhetően mind a vízkészletek minőségére, mind azok mennyiségére hatást gyakorolnak;
- I. mivel az EU a vízkészlete 20 %-át a hatékonyság hiányának következtében továbbra is elvesztegeti, ezét a vízhasználati tendenciák nem fenntarthatóak;
- J. mivel a súlyos aszály, amelyhez kevesebb esőzés társul, növeli az erdőtüzek veszélyét, amint azt a Dél-Európában a közelmúltban bekövetkezett pusztító tüzek tanúsítják;
- K. mivel nincs átfogó, műszakilag és tudományos szempontból is elfogadható értékelés az Unióban található vízmennyiség helyzetéről; mivel regionális szinten és a szezonális váltakozást illetően az elérhető adatok nagyon korlátozottak;
- L. mivel a vízhiány természetes okok, emberi tevékenységek vagy ezek kölcsönhatásának eredményeként alakul ki, akár a természetes készlet túlzott használata, akár a vízminőség romlása révén; mivel a víz nem megfelelő felhasználása az elsivatagosodás egyik oka;
- M. mivel az idegenforgalom tovább növeli a vízigényt, különösen a nyári időszakban és Dél-Európa tengerparti területein;
- N. mivel a tudatosítás és a polgárok megfelelő tájékoztatása – különböző formában, például tájékoztató és oktatási kampányok révén – kulcsfontosságú szerepet játszik a hozzáállás és a szokások megváltozásának elősegítésében és a víztakarékosság, illetve a hatékony vízfelhasználás kultúrájának kialakulásában;
- O. mivel a lakosság vízellátása a közegészségügyhöz kapcsolódó alapvető közszolgáltatás, amelyben nem keletkezhet zavar;
- P. mivel a vízhiány és az aszály kérdése komplex környezetvédelmi kérdés, és mint ilyen, más környezetvédelmi kérdésekkel szoros egységben, azokra tekintettel szabályozandó;
- Q. mivel a mezőgazdaság termelő ágazatként komolyan szenved a vízhiány és az aszály hatásaitól, ugyanakkor fontos szerepet tölt be a rendelkezésre álló vízkészletek fenntartható kezelésében;
- R. mivel az EU-ban a többfunkciós mezőgazdaság fontos szerepet játszik a tájak, a biológiai sokszínűség és a tiszta víz megőrzésében, és ezért bizonyos intézkedésekhez pénzügyi támogatásra, valamint a vízgazdálkodással kapcsolatos tudományos tanácsadásra van szüksége;
- S. mivel a vízhiány és az aszály jelentős szerepet játszanak a mezőgazdasági nyersanyagok árainak növekedésében; mivel folyamatosan biztosítani kell az élelmiszerellátást;

2008. október 9., csütörtök

- T. mivel a mezőgazdaságban nagy mennyiségű vízre van szükség, és – mivel az így a vízellátástól függ – a mezőgazdaságot a víz kiegyensúlyozott felhasználása, a vízpazarlás megszüntetése, a táj és a növénytermesztés kiigazított tervezése, valamint a víz szennyezéssel szembeni védelme tekintetében felelős szereplőként be kell vonni az integrált regionális vízgazdálkodási rendszerekbe;
- U. mivel a szárazság bizonyos növénybetegségek elterjedésének is kedvez, jelentősen csökkentve ezáltal a termés mennyiségét;
- V. mivel a gazdasági és társadalmi kohézióról szóló negyedik bizottsági jelentés (COM(2007)0273) szerint az éghajlatváltozás, és különösen a vízhiány és az aszály az egyik új, jelentős területi hatással járó kihívás, amelyre a kohéziós politikának választ kell adnia, mivel ez idáig az Európai Unió lakosságának 11 %-át és területének 17 %-át érintette;
1. üdvözli a közleményt, és támogatja az intézkedéssel kapcsolatban az első körben javasolt politikai alternatívákat, azonban sajnálattal jegyzi meg, hogy hatásköre csak az EU-ra és a tagállamok szintjére korlátozódik; emlékeztet arra, hogy a vízhiány és az aszály nemzetközi probléma, és azt ennek megfelelően kell kezelni;
 2. hangsúlyozza, hogy a vízgyűjtő területek régiókon és határokon átívelő jellege a folyók felső és alsó szakaszán fekvő régiókra komoly, határokon átnyúló hatást gyakorolhat, és hogy ezért elengedhetetlen, hogy a tagállamok, valamint a regionális és helyi hatóságok együttműködjenek a vízhiány és az aszály kérdésében, biztosítva a vízkészletek fenntartható és tisztességes használatát; úgy véli, hogy a vízhiány és az aszály kérdésének specifikus jellege uniós és tagállami szintű, valamint regionális és helyi kormányzati szintű koordinált fellépést tesz szükségessé;
 3. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a közlemény általános célkitűzések előmozdítására szorítkozik, és csak korlátozott számú konkrét intézkedést javasol, azok végrehajtásának pontos időbeosztása nélkül a vízhiánnyal és aszályal küszködő régiókban; sajnálattal veszi tudomásul, hogy nem állapítottak meg reális célokat és időkorlátokat, és hogy nem hangsúlyozták eléggé a nemzeti, regionális és helyi hatóságokkal történő szoros együttműködést; felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő egy folyamatos programot, különösen egy időközi jelentést 2009-ben valamint az Európai Unió stratégiájának felülvizsgálatát és fejlesztését;
 4. kiemeli a régiók mint a vízügy területén a technológiai innováció hajtóerőinek fontosságát, tekintve, hogy a hatékony vízfelhasználás egyre fontosabb tényező lesz a versenyképesség szempontjából; ezért sürgeti a regionális hatóságokat, hogy a hatékony regionális vízgazdálkodás megszervezése céljából vegyék fontolóra a nemzeti és nemzetközi régiók közötti együttműködést, az információcserét és stratégiai partneriségeket;
 5. felhívja a regionális és helyi hatóságokat, hogy használják ki a strukturális alapok nyújtotta hatalmas lehetőségeket, és az ipari és a mezőgazdasági ágazatban, valamint a háztartási fogyasztókat érintően eszközöljenek beruházásokat a vízkezeléssel kapcsolatos meglévő infrastruktúra és technológia fejlesztésébe és felújításába (különösen azon régiókban, ahol vízkészletek vesznek kárba a vízvezetékek szivárgása miatt), beleértve kiváltképp a hatékony vízfelhasználást lehetővé tevő és az integrált vízkészlet-gazdálkodással összekapcsolható tiszta technológiákat, elsősorban a – megtakarítás és újrahasznosítás szempontjából – hatékony vízfelhasználás kihívásának kezelése céljából;
 6. ebben az összefüggésben ragaszkodik ahhoz, hogy az infrastruktúrára szánt forrásokat a meglévő szükségleteknek megfelelően a jó minőségű víz kezelésének és a vízellátás javítását célzó intézkedésekre kell fordítani;
 7. emlékeztet arra, hogy a vízforrások kezelése során a keresletoldali megközelítésre lenne szükség; álláspontja szerint azonban az EU-nak átfogó megközelítést kell alkalmaznia a vízkészlet-gazdálkodás során, amely együttesen kezeli a keresletgazdálkodási intézkedéseket, a meglévő készletek vízcikluson belüli optimalizálását szolgáló intézkedéseket és az új készletek létrehozását szolgáló intézkedéseket, illetve a megközelítésnek integrálnia kell a környezetvédelmi, társadalmi és gazdasági szempontokat;

2008. október 9., csütörtök

8. megjegyzi, hogy a fenntartható fejlődés elvével összhangban a kínálati oldali intézkedéseket is fontolóra kell venni, a gazdasági és környezetvédelmi szempontból leghatékonyabb megoldás elérése, a kínálat és a kereslet közötti egyensúly optimalizálása, valamint – beleértve az aszályos körülményeket is – a zavartalan lakossági vízellátás biztosítása érdekében; álláspontja szerint ösztönözni kell a vízfelhasználási módok hatékony hierarchiájának megállapítását szolgáló fellépést, és a vízhiány problémájára nem lehet megoldás az, hogy vízvezető infrastruktúrát építenek a víz nagy távolságokra történő szállításához; hangsúlyozza azonban, hogy a vízhiány és az aszály által leginkább érintett régiók számára fontosak lehetnek a kínálatoldali intézkedések, amelyek hagyományos lehetőségek – mint például a vízfolyások szabályozását szolgáló infrastruktúra építése – vagy alternatív és innovatív megoldások – mint például a víz fenntartható újrafelhasználása vagy sótalánítása – formáját ölthetik;
9. kiemeli a mezőgazdaságból élő európai lakosság szerepét a talajerózió és az elszivatagosodás elleni küzdelemben, és kéri, hogy ismerjék el az európai termelők kulcsfontosságú szerepét a tartós szárazság által sújtott, vagy a futóhomok által veszélyeztetett régiók növényzetének fenntartásában; hangsúlyozza, hogy az állandó kultúrák, gyümölcs- és szőlőültetvények, füves területek, legelők és erdők milyen fontos szerepet játszanak a víz megtartásában;
10. hangsúlyozza a vízgazdálkodás kérdésének jelentőségét a hegyvidéki területeken, és felhívja a Bizottságot, hogy ösztönözze a helyi és regionális hatóságokat a forrásvidék és az alsó folyásvidék közötti felhasználói szolidaritás kialakítására;
11. emlékeztet az éghajlatváltozás, a vízhiány és az aszály, illetve a helyi vízkészletek fenntartását és megőrzését célzó integrált területi kezelés közötti összefüggésre, és mélyszélesen aggódik a közegészségre gyakorolt lehetséges hatásuk miatt; arra szólít fel, hogy az éghajlatváltozás elleni küzdelmet szolgáló politikák kidolgozásakor vegyék figyelembe ezek vízkészletekre gyakorolt hatását; kéri, hogy készüljön részletes tanulmány a bioüzemanyagok fejlesztése és a vízkészletek elérhetősége közötti összefüggésekről; ehhez hasonlóan arra szólít fel, hogy készítsenek egyedi értékelést a nagy vízfogyasztású létesítményekről; hangsúlyozza a vízprobléma általános figyelembevételének szükségességét minden politikai területen, valamint annak kezelése során egy valóban integrált, az EU minden pénzügyi és jogi eszközét magában foglaló megközelítési mód létrehozásának szükségességét; kiemeli, hogy minden politikai szintet (tagállami, regionális és helyi) be kellene vonni e folyamatba;
12. úgy véli, hogy kapcsolatot kellene teremteni a vízhiány, az aszály és az éghajlatváltozás, valamint ezek egyedi stratégiái között, szem előtt tartva, hogy az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodással kapcsolatos szempontokat prioritásként be kell építeni a VKI végrehajtásába;
13. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ismerjék el, hogy az erdőirtás és a féktelen városfejlesztés hozzájárul a növekvő vízhiányhoz; felhívja a tagállamokat és az illetékes hatóságokat, hogy tartsák szem előtt a vízre vonatkozó megfontolásokat a területhasználattervezés során, különösen a sérülékeny vízgyűjtő területeken zajló gazdasági tevékenységek bővítésének vonatkozásában, a szigeteket és a legkülső régiókat is beleértve; hangsúlyozza, hogy a vízellátásnak a fogyasztás céljára való tekintet nélkül meg kell felelnie a tisztességes vízdíjak elvének, ezáltal ösztönözve a vállalkozásokat különösen a víz hatékonyabb használatára;
14. hangsúlyozza, hogy a közösségi költségvetés prioritásainak felülvizsgálata során kiemeltebb helyet kell kapniuk a környezetvédelmi intézkedéseknek és különösen az éghajlatváltozás hatásai – többek között az aszály és a vízhiány – elleni küzdelmet célzó politikáknak, biztosítva a szükséges további források rendelkezésre állását;
15. felkéri a Bizottságot, hogy az éghajlatváltozással összefüggő talajhasználat és energiaköltségek tekintetében vegye figyelembe az éghajlatváltozás társadalmi és gazdasági hatásai közötti összefüggéseket; ösztönzi az EU-t, hogy a hatékony vízfelhasználásra vonatkozó összes értékelést objektív és gazdasági mutatók alkalmazásával végezze el;
16. elismeri, hogy a vízhiány és az aszály közvetlen hatást gyakorol a gazdasági, társadalmi és területi kohézióra; fenntartja, hogy ezt a szempontot megfelelően figyelembe kellene venni a jövőbeli kohéziós politika kidolgozásakor, és hogy e cél érdekében valamennyi szükséges költségvetési és egyéb eszközökkel kapcsolatos intézkedést rendelkezésre kell bocsátani;
17. rámutat, hogy egy régió gazdasági helyzetét, versenyképességét és fejlődési lehetőségeit a közlelményben említett, összetett környezetvédelmi kérdések határozzák meg;

2008. október 9., csütörtök

18. elismeri a VKI jelentőségét, amely keretként szolgál az európai vizek „jó állapotának” eléréséhez, és amely előmozdítja a régiók közötti együttműködést, a fenntartható vízhasználatot és a meglévő vízforrások védelmét, miközben hozzájárul az áradások és aszályok hatásának csökkentéséhez, illetve felszólítja a Bizottságot és minden tagállamot VKI rendelkezéseinek teljes körű végrehajtására, valamint annak biztosítására, hogy a vízhiánnyal és aszályal kapcsolatos intézkedések ne gyakoroljanak negatív hatást a vízminőségi célkitűzésekre;
19. hangsúlyozza, hogy (a VKI-val összefüggésben) egyértelművé kell tenni az „elhúzódó aszály” fogalmát, valamint az aszályos időszakokban és ezen időszakok után a VKI környezetvédelmi célkitűzéseinek elérésével kapcsolatos kihatásait; rámutat arra, hogy a vízhiány és az aszály összefügg, de különböznek, és eltérő stratégiákat kell elfogadni;
20. hangsúlyozza, hogy az aszály, a talajerózió, az elsivatagosodás és az erdőtüzek között szoros kapcsolat áll fenn;
21. álláspontja szerint a VKI által megkövetelt vízgyűjtő medencék gazdálkodási tervébe be kellene építeni az aszályok és más vízügyi-meteorológiai katasztrófák kezelését is, valamint szorgalmazza egy olyan válságkezelés kialakítását, amely választ ad a vízhiánnyal és aszályal fenyegetett vízgyűjtő medencék konkrét szükségleteire, beleértve a határokon átnyúló koordinációt, a közsféra részvételét és a különböző – európai, nemzeti, regionális és helyi – szinteken működő korai figyelmeztető rendszereket; hangsúlyozza, hogy az áradások minimálisra csökkentésére irányuló erőfeszítések során el kell kerülni a folyók természetes folyásának korlátozását, és ösztönzi a kiterjedtebb hatásvizsgálatokat a vízáramlás természetes folyásának körülzárásával kapcsolatban;
22. hangsúlyozza az erdők vízciklusban betöltött szerepét, és az erdők, füves területek és megművelt területek kiegyensúlyozott egyensúlyának fontosságát a fenntartható vízgazdálkodás szempontjából; különösen kiemeli a magas szervesanyag-tartalmú talajok és az adott viszonyokhoz igazodó vetésforgó szerepét; arra figyelmeztet, hogy a területek növekvő felhasználása veszélyt jelent a mezőgazdaságra, az élelmiszerbiztonságra és a fenntartható vízgazdálkodásra;
23. rámutat, hogy az elsivatagosodás szorosan összefügg az erdőgazdálkodással; sürgeti, hogy nagyobb mértékben alkalmazzák az erdősítést a szélsőséges felszíni és felszín alatti vízfolyások korlátozására és enyhítésére, valamint a talaj degradációjának és eróziójának leküzdésére;
24. azt ajánlja, hogy a közösségi polgári védelmi mechanizmusok rendelkezzenek a rendkívüli aszályból fakadó válsághelyzetek során történő beavatkozással;
25. hangsúlyozza, hogy fontos az Unió egészében újraértékelni a felszín alatti vizek rendelkezésre álló mennyiségét és az ezek használatára irányadó szabályokat, amelynek fő célkitűzése a felszín alatti vízkészletek ésszerű, az adott érintett ország szükségleteinek megfelelő használatának biztosítása;
26. tudomásul veszi, hogy a közlemény nem foglalkozik megfelelően a szennyvíz számos régióban elmulasztott tisztításából eredő problémákkal;
27. hangsúlyozza, hogy a felszín alatti vízkészletek védelmének szükségességéről nem szabad megfeledkezni, ha azokat az átfogó vízkészlet-gazdálkodásban szerepeltetni kívánják;
28. felhívja a Tanácsot, a tagállamokat, valamint a regionális és helyi hatóságokat, hogy az egyéb ágazati politikákban a vízkészletek megőrzésével ellentétes hatások elkerülése érdekében tartsák szem előtt közleményben foglaltakat;
29. hangsúlyozza, hogy világszerte a tapasztalatok szerint a folyók elterelése helyrehozhatatlan károkat okoz az ökológiai és hidromorfológiai feltételekben, és azt eredményezheti, hogy emberek és vállalkozások elköltözni kényszerülnek, ami felborítja a társadalmi és gazdasági kohéziót; felhívja a tagállamokat, hogy akadályozzák meg vízgyűjtő területeik bármilyen állapotromlását, és szigorúan tartásuk tiszteletben a VKI 1. és 4. cikkében meghatározott követelményeket, továbbá felhívja a Bizottságot, hogy kizárólag olyan projekteknek biztosítson uniós finanszírozást, amelyek a fenti követelményeknek teljes mértékben megfelelnek;

2008. október 9., csütörtök

30. sürgeti a Tanácsot, hogy haladéktalanul határozzon az Európai Unió Szolidaritási Alapját létrehozó rendeletre irányuló javaslatról (COM(2005)0108) a kritériumok és a támogatható események pontosabb meghatározása érdekében, ide sorolva az aszályokat is, és hogy ezáltal tegye lehetővé a természeti katasztrófák okozta károk hatékonyabb, rugalmasabb és gyorsabb ellensúlyozását, szem előtt tartva, hogy a Parlament már 2006 május 18-án ⁽¹⁾ jóváhagyta álláspontját;

31. üdvözlöi, hogy a vízhiányra és az aszályra adott válaszként a Bizottság elsődleges célkitűzése a víztakarékosság; ezzel kapcsolatban sürgeti a Bizottságot annak biztosítására, hogy a strukturális alapok felhasználása ne legyen ellentétes e célkitűzéssel, valamint arra, hogy a projektekben kötelező kritériumként határozza meg a fenntartható vízgazdálkodást, és mielőtt a strukturális alapokból pénzeszközöket biztosítana a helyi és regionális hatóságoknak, szerezzen be bizonyítékokat a víztakarékosság általuk történő alkalmazásáról, valamint a VKI rendelkezéseinek való megfelelésükről;

32. amennyiben egy vízfolyás egynél több tagállamon halad át, szükségesnek tartja a régióközi és nemzetközi együttműködés kialakítását a vízfolyások integrált kezelésére, különösen a gazdálkodással összefüggésben;

33. emlékeztet arra, hogy az uniós vizek közel 20 %-a elvesz a nem hatékony vízfelhasználás miatt, és hangsúlyozza jelentős befektetések szükségességét a technikai fejlődés javítása érdekében valamennyi gazdasági ágazatban (a legintenzívebb vízfelhasználásra és a legjelentősebb vízmegtakarító potenciállal rendelkező ágazatokra összpontosítva); tudomásul veszi, hogy a nem kielégítő vízgazdálkodás olyan probléma, amely befolyásolja a vízhiányt, és aszály idején kedvezőtlenebb hatással járhat, nem annak oka, mivel az aszály természetes jelenség;

34. tekintettel arra, hogy a vízhiány és a szárazság kérdése szorosan összefügg a pazarló vízfelhasználás problematikájával, javasolja a Bizottságnak, hogy a gazdaságos vízfelhasználás kritériumát építse be az Európai Unió alapjaiból juttatott támogatások odaítélésének feltételrendszerébe;

35. arra ösztönzi az Európai Uniót, hogy támogassa a kevésbé víz- és energiaigényes és a vízellátás hatékonyságának fejlesztésére irányuló technológiákat és újításokat;

36. felhívja a Bizottságot – szem előtt tartva, hogy a lakossági vízellátó hálózat szivárgása miatt bekövetkező veszteség a városközpontokban meghaladhatja az 50 %-ot –, hogy vizsgálja meg a városok fenntartható vízhasználatot ösztönző hálózata elmozdításának lehetőségét, a helyes gyakorlatok cseréjének céljával, mint például az újrafelhasználás, a megtakarítás és a hatékonyabb vízfelhasználás, illetve kísérleti demonstrációs projektek közös elvégzése; felhívja egyúttal a helyi hatóságokat, hogy javítsák a vízelosztást szolgáló, elavulttá vált ellátó hálózatokat;

37. hangsúlyozza, hogy az Unióban használt víz 40 %-a megtakarítható lenne; a víz hatékonyabb és fenntartható használatát elősegítő konkrét intézkedések és anyagi ösztönzők létrehozására szólít fel; egyúttal felhív a vízfogyasztásmérő eszközök széles körben elvégzett üzembe helyezésére a víz megtakarításának, újrafelhasználásának, illetve hatékony és ésszerű felhasználásának ösztönzése érdekében; ösztönzi a leginkább érintett tagállamokat, hogy strukturális alapjaik egy részét a vízfelhasználás és a víztakarékosság javítását szolgáló projektekre használják fel; ösztönzi a vízgyűjtő terület hatóságait, hogy minden ágazatban végezzék el az alternatív vízgazdálkodási intézkedések költség-haszon elemzését;

38. hangsúlyozza, hogy a pazarlás elleni küzdelemre és a vízfelhasználási módok kiegyensúlyozására van szükség, különösen az újrafelhasználás révén, szem előtt tartva annak sokrétű – biológiai, társadalmi, környezetvédelmi, szimbolikus, kulturális, valamint tájképi és idegenforgalmi – értékeit;

39. emlékeztet arra, hogy a VKI 9. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy „a tagállamok figyelembe veszik a vízszolgáltatások megtérülésének elvét (...) különösen a szennyező fizet elvének megfelelően”, továbbá előírja, hogy „a tagállamok 2010-ig biztosítják, hogy a vízzel kapcsolatos árpolitika biztosítson megfelelő készletet a vízhasználók számára, hogy a vízkészleteket hatékonyan használják, és ezáltal járuljon hozzá ezen irányelv célkitűzéseéhez (...) [valamint] a különböző vízhasználatok megfelelő hozzájárulását (...) a vízszolgáltatások költségeinek megtérüléséhez”;

(1) HL C 297. E, 2006.12.7., 331. o.

2008. október 9., csütörtök

40. úgy véli, hogy noha a vízgazdálkodási politikákat a szennyező fizet elvre kell alapozni, azokhoz olyan intézkedéseknek is társulniuk kell, amelyek a hibás felszerelések, valamint a nem fenntartható hasznos növények és mezőgazdasági rendszerek eredményeként bekövetkező jelentős veszteségek megszüntetését szolgálják;
41. hangsúlyozza, hogy egyes országokban a mezőgazdasági ágazatban sokkal hatékonyabbá lehet tenni a vízhasználatot, kifejezi azon reményét, hogy a Közös Agrárpolitika állapotfelmérése figyelembe veszi a problémát, és konkrét lépéseket javasol a víz fenntarthatóbb felhasználása érdekében olyan kezdeményezések révén, amelyek a legjobb elérhető módszereket hasznosítását ösztönzik, különösen a vidékfejlesztés támogatása, a kölcsönös megfeleltetés, a szennyező fizet és a felhasználó fizet elv alkalmazása, valamint a vidékfejlesztési programok révén; úgy véli, hogy az Európai Uniónak támogatnia kell a mezőgazdasági vízgazdálkodás javítását szolgáló intézkedéseket, a vízfogyasztás csökkentése érdekében az öntöző rendszerek korszerűsítésével és az e területre vonatkozó kutatás fellendítésével;
42. hangsúlyozza a KAP második pillérének keretébe tartozó környezetvédelmi programok szerepét a vízkészletek fenntarthatóságának és tisztaságának védelmét célzó mezőgazdasági gyakorlatokra irányuló ösztönzők meghatározásában;
43. kiemeli, hogy a bioüzemanyagok előállítása növelni fogja a nagy vízmennyiségek iránti igényt, és hangsúlyozza, hogy szükség van a bioüzemanyag-használat hatásának szoros nyomon követésére, valamint a bioüzemanyagokra vonatkozó európai uniós és nemzeti politikák rendszeres felülvizsgálatára;
44. rámutat arra, hogy a fő vízfelhasználók (például az erőművek) nem fogyasztanak vizet, hanem a vizet a folyamataikhoz történő felhasználást követően visszaengedik a vízciklusba; hangsúlyozza, hogy ennek révén a víz hőmérsékletének növelésével komoly hatást gyakorolnak a felszíni vizek elérhetőségére, az ökológiai rendszerekre és a közegészségre; hangsúlyozza, hogy e hatásokat figyelembe kell venni;
45. emlékeztet arra, hogy a fogyasztók hatalmas szerepet játszanak abban, ha az Unión belül el kívánjuk érni a vízkészletek fenntartható felhasználását, felhívja ezért az Európai Uniót, hogy indítson el egy nyilvános tájékoztatási és oktatási kampányt annak érdekében, hogy tudatosítsa a polgárokból a vízzel kapcsolatos kérdéseket, és ösztönözze őket a konkrét lépések megtételére;
46. felhívja a Bizottság figyelmét, hogy a víz valódi értékét tükröző hatékony vízárzási politika kialakításával takarékosabb vízhasználatra lehet ösztönözni a fogyasztókat;
47. hangsúlyozza a regionális és helyi hatóságok és civil szervezetek kiemelkedő szerepét a figyelemfelkeltő kampányok és az oktatás szervezése területén;
48. felhívja a Bizottságot, valamint a tagállamok régióit és városait, hogy ösztönözzék a víztakarékosság kultúrájának kialakítását az Európai Unióban azáltal, hogy elősegítik az esővízgyűjtést és a lakosságot víztakarékosságra ösztönző tudatosító kampányokat indítanak, többek között megfelelő oktatási programok révén; felhívja a Bizottságot, hogy ösztönözze a bevált gyakorlatok cseréjét a régiók, városok és civil társadalmi szervezetek között, a hangsúlyt a víztakarékosságot (beleértve az eső- és a szennyvíz tisztítását is), a vízfelhasználás hatékonyságának javítását és az aszályveszély kezelését célzó intézkedésekre helyezve;
49. szükségesnek tartja a termelőkre irányuló tájékoztató, tudatosságnövelő és képzési kampányok előmozdítását a fenntartható vízkészlet-gazdálkodáshoz való tevékeny hozzájárulás érdekében;
50. álláspontja szerint a termékek vízfogyasztására vonatkozó címkézési rendszer – amely az energiahatékonyság terén már létezik – alkalmas eszköz lenne a fenntarthatóbb vízfogyasztás megvalósítására, de hangsúlyozza, hogy:
- a) ennek a rendszernek önkéntes alapon kell működnie, és
- b) figyelembe kell venni a meglévő címkéket és címkézési rendszereket, hogy a fogyasztókat a túlzott mennyiségű információkkal ne zavarják össze;
51. sürgeti, hogy a vízfogyasztási teljesítményre vonatkozó kritériumokat – amennyiben lehetséges – tegyék az épületekre vonatkozó építési szabványok részévé;

2008. október 9., csütörtök

52. arra ösztönzi az érdekelt feleket, hogy alakítsanak ki a fenntartható vízkezelés címkézésére önkéntes osztályozást, és dolgozzanak ki önkéntes víztakarékossági programokat a különböző gazdasági ágazatokban (például a mezőgazdaságban, az idegenforgalomban, a feldolgozóiparban);

53. álláspontja szerint a víznek köztulajdonnak, valamint az országok szuverenitását alkotó alapvető elemnek kell maradnia, amelynek mindenki számára tisztességes „társadalmi és környezeti áron” kell hozzáférhetőnek lennie, különösen figyelembe véve az egyes országok egyedi helyzetét és a meglévő különböző gazdálkodási rendszereket, valamint a gazdálkodás társadalmi szerepét;

54. felszólítja a Bizottságot, hogy fontolja meg egy kísérleti projekt finanszírozását 2009-ben, melynek célja, hogy lefedje az olyan megelőző tevékenységek kialakítását célzó kutatásokat, vizsgálatokat és felügyeletet, melyek megállítják az európai elsivatagosodást és a sztyeppék kialakulását, főként olyan területekre összpontosítva, mint az erózió és a szél okozta talajpusztulás megelőzése, a mezőgazdasági és biodiverzitásbeli veszteségek csökkentése, a talaj védelmének és termőképességének növelése és a talaj víz- és szénmegkötő képességének megőrzése; ismételten hangsúlyozza a megbízható és átlátható adatok létrehozásának fontosságát, annak érdekében hogy a politika valóban eredményes lehessen;

55. üdvözlöi az európai aszálymegfigyelő központ és a korai figyelmeztető rendszer létrehozását; hangsúlyozza az alapvető célkitűzéseivel, költségvetésével és szervezetével kapcsolatos kiterjedt egyeztetések fontosságát;

56. felhívja a Bizottságot, hogy segítse elő az Európai Környezetvédelmi Ügynökség keretein belüli európai aszálymegfigyelő központ működésének megkezdését, és hangsúlyozza, hogy annak a nemzeti adatokat a csapadéokra és a szektoronkénti fogyasztásra vonatkozó szabványos regionális és helyi időszakos adatokkal való kiegészítésén kell munkálkodnia a megalapozott és stratégiai döntéshozatal előmozdítása érdekében;

57. hangsúlyozza a humuszban gazdag talajnak, a kiigazított vetésforgórendszernek, valamint az erdők, füves területek és megművelt területek kiegyensúlyozott elegyének fontosságát a fenntartható vízgazdálkodás szempontjából; arra figyelmeztet, hogy a földterületek egyre nagyobb felhasználása fenyegeti a mezőgazdaságot, az élelmiszer-ellátás biztonságát és a fenntartható vízgazdálkodást;

58. felhívja a Bizottságot, hogy támogassa a tagállamokat a ciklikus aszályok és tüzek által érintett területek újraerdősítésében, biológiai-éghajlati és ökológiai jellemzőik tiszteletben tartása alapján, és reméli, hogy a vidéki és városi táj rehabilitációját különös fontosságú kérdésként fogják kezelni, kellő figyelmet fordítva az egyedi helyi jellemzőkre;

59. álláspontja szerint a vízhiány és a ciklikus aszályok fokozták a tüzeseteket és azok súlyosságát, növelve a dél-európai országok erdőire jellemző számos faj sebezhetőségét és kipusztításának kockázatát, amelyek számára az erdők gyakran a fő természeti erőforrást jelentik;

60. hangsúlyozza, hogy az európai mezőgazdasági modell tervezésekor figyelembe kell venni a leggyakoribb és legsúlyosabb környezeti veszélyeket, valamint a vízhiányt és az aszályt, és ennek keretében egy hatékony válságkezelő mechanizmusnak a KAP egyik alapvető elemét kell képeznie.

61. álláspontja szerint az erdők és a mezőgazdasági termelés környezeti értékét az éghajlatváltozás szempontjából újra kell értékelni, amelynek során teljes mértékben elengedhetetlen, hogy az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának növekedését az erdőborítás növelésével ellensúlyozzák, amelynek szén-dioxid elnyelő szerepét az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésére irányuló összes politikában figyelembe kell venni;

62. támogatja a Bizottság arra vonatkozó kötelezettségvállalását, hogy különösen az elsivatagosodás elleni küzdelemről szóló ENSZ-egyezmény és az ENSZ éghajlat-változási keretegyezménye révén továbbra is kiemelten kezeli nemzetközi szinten folytatja a vízhiány és az aszály kihívásait;

63. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2008. október 9., csütörtök

Az Északi-sarkvidék kormányzása

P6_TA(2008)0474

Az Európai Parlament 2008. október 9-i jogalkotási állásfoglalása az Északi-sarkvidék kormányzásáról

(2010/C 9 E/07)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a sarkvidékek nemzetközi évére (2007. március – 2009. március),
 - tekintettel az Északi-sarkvidék parlamenti képviselőinek nyolcadik, Fairbanksben, Alaszkában tartott konferenciájára (2008. augusztus 12–14.),
 - tekintettel az északi-sarkvidéki politikáról szóló, 2008 őszére várható bizottsági közleményre,
 - tekintettel az Északi Dimenzióról szóló 2003. január 16-i ⁽¹⁾, 2003. november 17-i ⁽²⁾, 2005. november 16-i ⁽³⁾ és 2006. november 16-i ⁽⁴⁾ korábbi állásfoglalásaira,
 - tekintettel az Északi-sarkvidékre vonatkozó éghajlati hatásvizsgálatról szóló 2005. évi jelentés következtetéseire,
 - tekintettel eljárási szabályzata 108. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel a Bizottság „Az Európai Unió integrált tengerpolitikája” címmel 2007. október 10-én közleményt adott ki (COM(2007)0575), (kék könyv);
- B. mivel a főképviselő és az Európai Bizottság 2008. március 14-én „Éghajlatváltozás és nemzetközi biztonság” címmel szakpolitikai dokumentumot nyújtott be az Európai Tanácshoz;
- C. mivel az Északi-sarkvidék geopolitikai és stratégiai jelentősége egyre nő, amit az Északi-sark alatti tengerfenékre 2007 augusztusában kitűzött orosz zászló is jelképez;
- D. tekintettel a tengerjogról szóló ENSZ-egyezményre (UNCLOS), amelyet még nem ratifikált az USA Szenátusa és amelyet nem a jelenlegi klímaváltozási körülményekre és nem az északi-sarki tengerek olvadó jegének következményeire tekintettel fogalmaztak meg;
- E. mivel az Északi-sarkvidék parlamenti képviselőinek közelmúltbeli konferenciáján az Európai Parlament, Kanada, Dánia, Grönland, Izland, Finnország, Norvégia, Svédország, Oroszország és az Egyesült Államok választott képviselői találkoztak a tengeri biztonsággal, egészségüggyel, környezetvédelemmel és fenntartható fejlődéssel kapcsolatos kérdések megvitatására;
- F. mivel az Északi-sarkvidékre egyelőre nem vonatkozik semmilyen különösen erre való tekintettel megfogalmazott multilaterális szabály vagy erőírás, mivel senki nem számított arra, hogy valaha hajózható, illetve kereskedelmileg kiaknázható területté válik;
- G. mivel az elmúlt években exponenciálisan nőtt az Északi-sarkvidék vizein a hajóforgalom a part menti fúrások iránti nagyobb érdeklődés, az erre áthaladó egyre több tengerjáró hajó, valamint az északnyugati átkelő kínálta kilátások következtében;

⁽¹⁾ HL C 38 E., 2004.2.12., 283. o.

⁽²⁾ HL C 87 E., 2004.4.7., 411. o.

⁽³⁾ HL C 280 E., 2006.11.18., 73. o.

⁽⁴⁾ HL C 314 E., 2006.12.21., 258. o.

2008. október 9., csütörtök

- H. mivel az Északi-sarkvidék térségében lehet a világ még feltáratlan kőolaj- és földgáztartalékainak mintegy 20 %-a;
- I. mivel 2008. májusában az „A5-országok” (Dánia, Kanada, Norvégia, Oroszország és az Egyesült Államok) elfogadták az ilulissati nyilatkozatot;
- J. mivel az Északi Minisztertanács által 2008. szeptember 9–10-én Ilulissatban (Grönland) rendezett, „Az Északi-sarkvidék: közös ügyünk” című konferencián a Bizottság teljes mértékben részt vett, és mivel a Parlament tudomásul veszi a konferenciára vonatkozó elnöki következtetéseket;
- K. mivel a fent említett, Északi-sarkkal foglalkozó konferencia foglalkozott a térséget érintő éghajlatváltozással, illetve annak a bennszülött lakosságra gyakorolt hatásaival és az ahhoz való alkalmazkodás lehetőségeivel is;
- L. mivel a globális felmelegedés mértéke az Északi-sarkvidéken sokkal nagyobb, mint a világ többi részén: az elmúlt 100 évben 2°C-os volt a hőmérséklet-emelkedés szemben a világ többi részén mért átlag 0,6°C-kal;
- M. mivel az Északi-sarkvidéken az éghajlati viszonyok változásai már olyan méreteket öltenek, hogy az inuitok például már nem tudnak a hagyományos módon vadászni, mivel a jég túlságosan vékony ahhoz, hogy megtartsa szánjaikat, az állatvilág – például a medvék, rozmárok és rókák – élőhelyeinek jelentős részét pedig az eltűnés veszélye fenyegeti;
- N. mivel az EU tagállamai között három, illetve az EGT-megállapodás révén a belső piacon részt vevő közvetlen szomszédok között két további északi-sarkvidéki ország van, ami azt jelenti, hogy az EU és társult országai az Északi-sarkvidéki Tanács tagságának számszerűen több mint a felét teszik ki;
1. komoly aggodalmát fejezi ki az éghajlatváltozás által mind az általános környezet szempontjából (olvadó jégsapka és állandóan fagyott talaj, emelkedő tengerszint és árvíz), mind a természetes élőhely szempontjából (a visszahúzódó jégsapka problémát jelent a jegesmedvék táplálkozási szokásait illetően) a térség bennszülött lakossága életének fenntarthatóságára gyakorolt hatások miatt, és hangsúlyozza, hogy az ezekre a kérdésekre vonatkozó nemzetközi döntésekbe teljes mértékben be kell vonni, illetve azok meghozatala során figyelembe kell venni az Északi-sarkvidék valamennyi népét és nemzetét;
 2. emlékeztet arra, hogy a 20. század folyamán az Északi-sarkvidéken a levegő hőmérséklete körülbelül 5°C-kal nőtt, és ez az emelkedés tízszer gyorsabb, mint az átlagos globális felszíni hőmérséklet terén tapasztalt növekedés; hangsúlyozza, hogy az Északi-sarkvidéken az elkövetkező 100 évre további mintegy 4–7°C-os felmelegedést jósolnak; úgy véli ezért, hogy véget ért a diagnózis időszaka és elérkezett a cselekvés ideje;
 3. hangsúlyozza, hogy az északi-sarkvidéki fajok és társadalmak a zord sarkvidéki körülményekhez nagyon sajátos alkalmazkodási módokat alakítottak ki, ami rendkívül sebezhetővé teszi őket e körülmények drámai megváltozása esetén; kifejezi komoly aggodalmát a rozmárok, jegesmedvék, fókák és más tengeri állatok miatt, amelyek a tengeren lévő jégfelületen élnek, táplálkoznak, vadásznak és szaporodnak, és amelyeket különösen veszélyeztet az éghajlatváltozás;
 4. üdvözli az északi-sarkvidéki parlamenti képviselők 2008. augusztus 14-én, Fairbanksben megrendezett nyolcadik konferenciáján elfogadott konferenciázáró nyilatkozatot;
 5. üdvözli, hogy a távoli észak az Európai Unió északi dimenzióval kapcsolatos politikájának részét képezi, meggyőződése azonban, hogy az Északi-sarkvidék globális szempontból betöltött jelentőségének tudatosítását tovább kell fokozni egy önálló uniós északi-sarkvidéki politika kialakítása révén;
 6. hangsúlyozza az Északi-sarkvidéknek e szempontból a globális éghajlat tekintetében betöltött jelentőségét, és reméli, hogy a sarkvidékek nemzetközi éve után is folytatódik majd a térségben zajló kutatási tevékenységek jelenlegi támogatása;

2008. október 9., csütörtök

7. nagy érdeklődéssel várja az Északi-sarkvidékre vonatkozó politikáról szóló, közlő bizottsági közleményt, és reméli, hogy az egy értelmes északi-sarkvidéki uniós politika alapjait fekteti majd le; felhívja a Bizottságot, hogy legalább a következő témákkal foglalkozzon a közleményében:

- a) az éghajlatváltozással kapcsolatos helyzet a térségben és az ahhoz való alkalmazkodás,
- b) a bennszülött lakosságot és annak megélhetését tiszteletben tartó politikai lehetőségek,
- c) az északi-sarkvidéki szomszédainkkal való együttműködés szükségessége a határokon átnyúló kérdésekben, különösen a tengeri biztonság tekintetében, és
- d) egy olyan jövőbeli, határokon átnyúló politikai és jogi struktúra lehetőségei, amely biztosítaná a térség környezetvédelmét és rendes, fenntartható fejlődését, illetve a távoli észak erőforrásait és hajózható vízi útjait érintő politikai ellentétek rendezését;

8. felhívja a Bizottságot, hogy az északi-sarkvidékre vonatkozó energia- és biztonságpolitikát tűzze napirendjére, és különösen a régióra vonatkozó közeljövőbeli közleményében tegyen javaslatot megfelelő témakörökre és az EU és az északi-sarkvidéki országok közös munkamódszereire, az éghajlatváltozás, a fenntartható fejlődés, az energiaellátás biztonsága és a tengeri biztonság területén;

9. felhívja a figyelmet arra, hogy az Északi-sarkvidék a világ éghajlatára gyakorolt hatása és egyedülálló természeti környezete folytán különleges figyelmet érdemel az éghajlat-változási keretegyezményben részes felek (COP) 2009-ben Koppenhágában tartandó 15. ENSZ konferenciáján képviselendő uniós álláspont kidolgozásakor;

10. úgy véli, hogy a térségben zajló (a turizmushoz és a part menti fúrásokhoz kapcsolódó) tengeri közlekedésre közel sem vonatkoznak a más nemzetközi vizeken érvényes nemzetközi biztonsági minimumszabályokhoz hasonló szabályok, sem az emberélet védelmét, sem a környezetvédelmet illetően, és sürgeti a Bizottságot, hogy mielőbb gondoskodjék a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) előírásainak megfelelő módosításairól;

11. hangsúlyozza az energiapolitika külső aspektusait és az Északi-sarkvidéknek az Európai Tanács által 2007 márciusában javasolt európai energiapolitika kialakításában betöltött szerepét;

12. támogatja az Északi-sarkvidéki Tanács azon törekvését, hogy az Északi-sarkvidék feszültségektől mentes, a nemzetközi kutatási együttműködés előtt nyitott térség maradjon annak érdekében, hogy egy fenntartható környezeti kereten belül teljes mértékben kibontakozhasson jövőbeli energiaellátó potenciálja;

13. továbbra is fokozott aggodalmát fejezi ki az Északi-sarkvidék természeti kincseiért folytatott verseny miatt, amely biztonsági fenyegetést jelenthet az EU számára és veszélyeztetheti a nemzetközi stabilitást;

14. sürgeti a Bizottságot, hogy legyen proaktív az Északi-sarkvidék kérdésében legalább oly módon, hogy első lépésként megfigyelői szerepet vállal az Északi-sarkvidéki Tanácsban, továbbá úgy véli, hogy a Bizottságnak létre kellene hoznia egy kifejezetten az Északi-sarkvidékkel foglalkozó irodát;

15. úgy véli, hogy a Bizottságnak fel kellene készülnie az Északi-sarkvidék védelmét célzó nemzetközi szerződés elfogadására irányuló nemzetközi tárgyalások megnyitására, amely szerződést az Antarktiszról szóló és az 1991. évi madridi jegyzőkönyvvel kiegészített szerződés ihletne, az Északi-sarkvidék lakott jellegéből, valamint az északi-sarkvidék népeinek és nemzetjeinek ebből következő jogaiból és szükségleteiből adódó alapvető különbséggel; mindazonáltal úgy véli, hogy egy ilyen szerződés kezdetben legalább a Jeges-tenger közepén elterülő lakatlan és senki által sem követelt területre terjedhetne ki;

16. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok, illetve Norvégia, Izland, Oroszország, Kanada és az Egyesült Államok kormányának, valamint a regionális együttműködés szereplőinek.

2008. október 9., csütörtök

A közúti fuvarozáshoz kapcsolódó szociális jogszabályok végrehajtása

P6_TA(2008)0475

Az Európai Parlament 2008. október 9-i állásfoglalása a közúti fuvarozáshoz kapcsolódó szociális jogszabályok alkalmazásáról (2008/2062(INI))

(2010/C 9 E/08)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a 2007. május 23-i Tanácsnak és az Európai Parlamentnek címzett, az önálló vállalkozói tevékenységet folytató gépjárművezetőknek a közúti fuvarozásban utazó tevékenységet végző személyek munkaidejének szervezéséről szóló, 2002. március 11-i 2002/15/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatálya alól való kihagyásának hatásairól szóló bizottsági jelentésre (COM(2007)0266),
- tekintettel a 2007. október 12-i közúti fuvarozásra vonatkozó egyes szociális jogszabályok összehangolásáról szóló 3820/85/EGK rendeletnek a 2003–2004 közötti időszakban történő végrehajtásáról szóló 23. bizottsági jelentésre (COM(2007)0622),
- tekintettel a közúti fuvarozásra vonatkozó egyes szociális jogszabályok összehangolásáról szóló, 1985. december 20-i 3820/85/EGK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel a közúti fuvarozásban utazó tevékenységet végző személyek munkaidejének szervezéséről szóló, 2002. március 11-i 2002/15/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽²⁾,
- tekintettel a közúti szállításra vonatkozó egyes szociális jogszabályok összehangolásáról, a 3821/85/EGK és a 2135/98/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 3820/85/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. március 15-i 561/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
- tekintettel a közúti szállításra vonatkozó egyes szociális jogszabályokkal kapcsolatos 3820/85/EGK és a 3821/85/EGK tanácsi rendelet végrehajtásának minimumfeltételeiről és a 88/599/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. március 15-i 2006/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁴⁾,
- tekintettel az C-184/02. sz. és a C-223/02. sz. Spanyol Királyság és Finn Köztársaság kontra Európai Parlament és Európai Unió Tanácsa egyesített ügyekben 2004. szeptember 24-én hozott ítéletre ⁽⁵⁾, amelyben az Európai Közösségek Bírósága kimondta, hogy az önálló vállalkozói tevékenységet folytató gépjárművezetőket nem lehet véglegesen kizárni a 2002/15/EK irányelv hatálya alól,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság által az Európai Bizottság részéről a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek címzett, „Tartsuk mozgásban Európát! – Fenntartható mobilitás kontinensünk számára – Az Európai Bizottság 2001. évi közlekedéspolitikai fehér könyvének féldős felülvizsgálata” című közlemény ⁽⁶⁾ kapcsán megfogalmazott véleményre,
- tekintettel a 2007. június 21-én a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság elnöke által Vladimír Špidlának, a Bizottság tagjának és 2007. június 29-én Jacques Barrot-nak, a Bizottság alelnökének küldött levélre, valamint Barrot alelnök 2007. október 3-i válaszára,

⁽¹⁾ HL L 370., 1985.12.31., 1. o.

⁽²⁾ HL L 80., 2002.3.23., 35. o.

⁽³⁾ HL L 102., 2006.4.11., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 102., 2006.4.11., 35. o.

⁽⁵⁾ EBHT 2004, I-7789.

⁽⁶⁾ HL C 161., 2007.7.13., 89. o.

2008. október 9., csütörtök

- tekintettel az Európai Alapítvány az Élet- és Munkakörülmények Javításáért „A munkaidőről szóló irányelv hatása a kollektív szerződésről a közúti fuvarozási ágazatban folyó tárgyalásokra” című jelentésére ⁽¹⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
- tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére és a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság véleményére (A6-0357/2008),
- A. mivel egyes tagállamok a 3820/85/EKG tanácsi rendelet értelmében kötelező, a 2003–2004 közötti időszakban végzett ellenőrzési és végrehajtási tevékenységekre vonatkozó információkat a megszabott határidőn belül nem nyújtották be, és emiatt a Bizottság az ezen rendelet fent nevezett időszakban történő végrehajtásáról szóló jelentését (COM(2007)0622) másfél éves késéssel terjesztette elő;
- B. mivel a megállapított jogsértések átlagos száma stabil maradt, viszont a jegyzőkönyvbe vett jogsértések teljes száma egyes tagállamokban részben jelentősen emelkedett, a jogsértések általában a megszakítások és a pihenőidők ellen irányultak, a vezetési idő elleni jogsértések száma viszont csökkent;
- C. mivel a következő kétéves jelentésnek első ízben már tartalmaznia kell adatokat a 2002/15/EK irányelv végrehajtásáról;
- D. mivel közérdek, hogy a munkaidőre, a vezetési időre és a pihenőidőre vonatkozó szabályokat mind az utazó munkavállalók, mind az önálló vállalkozói tevékenységet folytató gépjárművezetők tekintetében helyesen alkalmazzák;
- E. mivel az a 2002/15/EK irányelv célja, hogy a munkaidő szervezésére vonatkozó minimumkövetelményeket határozzon meg annak érdekében, hogy jobban védjék azon személyek biztonságát és egészségét, akik közúti fuvarozási tevékenységeket végeznek, továbbá javítsa a közúti biztonságot és közelítse a versenyfeltételeket;
- F. mivel a 2002/15/EK irányelv 2002. március 23-án lépett hatályba, a tagállamok pedig 2005. március 23-ával véget érő hároméves időszakkal rendelkeztek az említett irányelv rendelkezéseinek végrehajtásához, és mivel közülük a többségnek nem sikerült az előírt hároméves átmeneti időszak alatt átültetni az irányelvet;
- G. mivel a 2002/15/EK irányelv átültetésére meghatározott átmeneti időszak lejártá után két évvel is vannak olyan tagállamok, amelyek még mindig nem ültették át az említett irányelv valamennyi rendelkezését;
- H. mivel az önálló vállalkozói tevékenységet folytató gépjárművezetőket legalább 2009. március 23-ig kizárták a 2002/15/EK irányelv hatálya alól;
- I. mivel az önálló vállalkozói tevékenységet folytató gépjárművezetőknek a 2002/15/EK irányelv hatálya alól való kihagyása következményeiről szóló jelentésében a Bizottság bemutatja az önálló vállalkozói tevékenységet folytató gépjárművezetők belefoglalásának és kihagyásának előnyeit és hátrányait, anélkül azonban, hogy végleges következtetéseket vonna le;
- J. mivel a Parlament többször megerősítette, hogy fel kell lépni azon jogellenes ágazati gyakorlattal szemben, amely szerint számos munkavállalót helytelenül az önálló vállalkozói tevékenységet folytató gépjárművezetők csoportjába sorolnak be;
- K. mivel el kell kerülni a tagállamok közötti egyenlőtlenségeket, és hozzá kell járulni a tisztességes verseny biztosításához a közúti fuvarozási ágazatban azáltal, hogy belefoglalják az önálló vállalkozói tevékenységet folytató gépjárművezetőket;
- L. mivel fontos, hogy a vezetési időre és a pihenőidőre vonatkozóan koherenciát tartsanak fenn a 3820/85/EKG rendelet hatályával, függetlenül az adott gépjárművezető kategóriájától;
- M. mivel a munkaidő korlátozásának a közúti fuvarozási ágazatban sokkal szélesebb pozitív hatása van a közúti biztonságra, ha belefoglalják az önálló vállalkozói tevékenységet folytató gépjárművezetőket;

(1) <http://www.eufound.europa.eu/docs/eiro/tn0704039s/tn0704039s.pdf>.

2008. október 9., csütörtök

- N. mivel az önálló vállalkozói tevékenységet folytató gépjárművezetők kihagyása egyáltalán nem csökkenti sem az arra vonatkozó alkalmasságukat, sem annak szükségességét, hogy adminisztratív vagy a vállalkozás igazgatásával kapcsolatos feladatokat lassanak el, mivel a munkaidő a 2002/15/EK irányelv alkalmazásában a közúti szállításhoz közvetlenül kapcsolódó tevékenységekre korlátozódik;
- O. mivel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságban képviselt szociális partnerek teljesen egyetértettek abban, hogy a hatályba belefoglalják az önálló vállalkozói tevékenységet folytató gépjárművezetőket azzal a céllal, hogy az ágazat valamennyi szereplője számára biztosítsák az egyenlő bánásmódot, elkerüljék a verseny torzulásait és elősegítsék a jobb munkakörülményeket;
- P. mivel az Európai Közösségek Bírósága világosan kimondta, hogy az EK-Szerződés 71. cikke megfelelő és elégséges jogi alapot jelent a 2002/15/EK irányelv önálló vállalkozói tevékenységet folytató gépjárművezetőkre történő alkalmazásához, pontosan azzal, hogy hozzájárul a közúti biztonság és a versenyfeltételek közelítése céljaihoz;
- Q. mivel a Bizottság fent említett közleménye és az önálló vállalkozói tevékenységet folytató gépjárművezetőknek a 2002/15/EK irányelv hatálya alól való kihagyása következményeiről szóló jelentése rámutat a 2002/15/EK irányelv és a közúti fuvarozási ágazatot érintő más szociális rendelkezések átültetésében és végrehajtásában egyes tagállamokban tapasztalható aggasztó késedelmekre;
- R. mivel még ha egyes tagállamokban nem is ültették még át a 2002/15/EK irányelvet, e rendelkezések végrehajtásáról két éveként jelentést kell benyújtani magában az irányelvben meghatározott menetrend szerint;
1. sajnálatát fejezi amiatt, hogy a 3820/85/EGK rendeletet nagyon különböző módon alkalmazzák és juttatják érvényre; megjegyzi, hogy a tagállamoknak fokozniuk kell a továbbfejlesztett szociális jogszabályok hatékony és egészséges végrehajtásának biztosítására irányuló erőfeszítéseiket;
 2. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy egyes tagállamokban elégtelen és késedelmes a 2002/15/EK irányelv átültetése és végrehajtása; kéri, hogy e tagállamok sürgősen tisztázzák a végrehajtás elmaradásának okait, és fejtsek ki azzal kapcsolatos álláspontjukat, valamint jelöljék meg az esetlegesen fennmaradó akadályokat;
 3. rámutat, hogy a 2002/15/EK irányelv „minimum követelményeket” állapít meg és átültetése nem vezethet a munkavállalói védelmi szint csökkenéséhez vagy az egyes tagállamokban érvényesülő, általános munkajogi szabályozásból, illetve kollektív szerződésből eredő kedvezőbb feltételeknek való alacsonyabb szintű megfeleléshez;
 4. kéri a tagállamokat, hogy jól felfogott közérdekből gyorsítsák fel a közúti fuvarozási ágazatra vonatkozó szociális jogszabályi rendelkezések nemzeti jogba való átültetésének folyamatát és a lehető leghamarabb hirdessék ki azokat annak érdekében, hogy biztosítható legyen a polgárok közúti biztonsága, a gépjárművezetők egészsége és biztonsága, továbbá létrejöjjenek a tisztességes verseny egyértelmű keretei;
 5. kéri a Bizottságot, hogy a 2002/15/EK irányelv végrehajtásáról az előírtaknak megfelelően kétévenként készítsen jelentést még akkor is, ha továbbra is vannak olyan tagállamok, amelyek még nem ültették át ezt a jogszabályt a nemzeti jogukba;
 6. aggodalmát fejezi ki a jogsértések magas átlagos száma miatt, különösen a személyszállítás terén, és az előírások hatékonyabb betartását várja el a tagállamoktól; felhívja a tagállamokat, hogy fokozzák az információk és a munkatársak cseréjének, valamint az összehangolt ellenőrzések ösztönzésére irányuló kezdeményezéseket;
 7. felkéri a Bizottságot, hogy mutassa a legnagyobb határozottságot a tagállamoknak a közúti fuvarozás szociális szempontjaira vonatkozó közösségi jogszabályokkal szembeni jogsértéseit illetően, alakítsa ki a kényszerítő intézkedések rendszerét az e rendelkezéseknek való meg nem felelés esetére, és megelőző céllal – ha szükséges, bírósági út igénybe vételével is – járjon el a közösségi jogszabályok szigorú betartásának biztosítása érdekében;
 8. felhívja a Bizottságot, hogy az 561/2006/EK rendeletben megállapított komitológiai eljárásnak megfelelően 2008 októberéig tegyen javaslatot a jogsértések egységes meghatározására és osztályozására vonatkozó iránymutatásokra vonatkozóan;

2008. október 9., csütörtök

9. kéri a Bizottságot, hogy a 2. cikk (1) bekezdésében megfogalmazottaknak megfelelően a 2002/15/EK irányelv módosítására irányuló jogalkotási javaslattal kapcsolatos hivatalos hatásvizsgálat elkészítésekor minden más megfontoláshoz képest megfelelően részesítse előnyben a közúti biztonság szociális vetületét, valamint a gépjárművezetők és más úthasználók biztonságát és egészségét;
10. kéri a Bizottságot, hogy a fent említett hivatalos hatásvizsgálat elkészítésekor vegye figyelembe a tehergépkocsi-vezetők által európai útjaik során tapasztalható nehéz munkafeltételeket, amelyek a megfelelő pihenőhelyekhez való elégtelen hozzáférésnek tudhatók be, annak ellenére, hogy az 561/2006/EK rendelet 12. cikke kifejezetten elismeri annak jelentőségét, hogy kellő számú biztonságos pihenőterület álljon a hivatásos vezetők rendelkezésére a közösségi autópályák hálózatában; kéri ezért a Bizottságot, hogy kísérelje figyelemmel az Európai Parlament által indított biztonságos és őrzött parkolóterületre vonatkozó kísérleti projektet, figyelembe véve az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság „Európai közlekedésbiztonsági politika és hivatásos járművezetők – Biztonságos és őrzött parkolóhelyekről” szülő véleményében ⁽¹⁾ javasolt intézkedéseket;
11. kéri a Bizottságot, hogy a fent említett hivatalos hatásvizsgálat elvégzésekor teljes mértékben vegye figyelembe a Parlament arra vonatkozó álláspontját és érvelését, hogy a 2002/15/EK irányelv hatálya az önálló vállalkozói tevékenységet folytató gépjárművezetőkre is teljes mértékben terjedjen ki;
12. kéri a Bizottságot, hogy a fent említett hivatalos hatásvizsgálat elkészítésekor vegye figyelembe a fuvarozási ágazaton belül az önálló vállalkozói tevékenységet folytató gépjárművezetők belefoglalásának célszerűségére vonatkozóan kifejezett általános véleményt, valamint úgy véli, hogy jogilag rendkívül nehéz megkülönböztetni a hamis önálló vállalkozói tevékenységet folytató gépjárművezetők jogi fogalmát és bírósági útra lépni, nem számítva azokat a gyakorlati és bürokratikus akadályokat, amelyeket ahhoz kell legyőzni, hogy ne használják tömegesen ezt a fogalmat a munkaidőre vonatkozó korlátozások megkerülése céljából;
13. kéri a Bizottságot, hogy kellően korai időpontban nyújtsa be az ahhoz szükséges kezdeményezéseket, hogy a 2002/15/EK irányelv 2009. március 23-án teljes körűen hatályba léphessen, és hatálya kiterjedjen az önálló vállalkozókra is;
14. kéri a Bizottságot, hogy biztosítsa a hatásvizsgálat sürgős elkészítését annak érdekében, hogy a célanalízist további késlekedés nélkül elvégezhesék az esetlegesen megfontolandó módosítások tekintetében;
15. felhívja a Bizottságot, hogy minden tagállamban vizsgálja felül a közlekedési ellenőrzési eljárásokat, és küldjön erre vonatkozó jelentést a Parlamentnek; felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a hatályos jogszabályokat és javasoljon módosításokat az egységes közlekedési ellenőrzési eljárások biztosítása érdekében, ha olyan eljárásokat tárnak fel, amelyek korlátozzák az áruk vagy a személyek szabad mozgását;
16. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy az információkat és azokra építve a végrehajtási jelentéseket sokkal gyorsabban terjesszék elő annak érdekében, hogy a megvalósítás elemzéséből esetlegesen adódó szükséges jogi korrekcióknak további késedelem nélkül neki lehessen kezdeni;
17. úgy véli, hogy a jogsértésekkel kapcsolatos számok ismét megerősítik azon álláspontját, hogy sürgős jogszabály-kiigazításra van szükség; tekintettel a 2006 májusában hatályba lépett 2006/22/EK irányelvre és a 2007 áprilisában hatályba lépett 561/2006/EK irányelvre, bízik abban, hogy az előírások szigorúbb és egységesebb végrehajtására fog sor kerülni;
18. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, továbbá az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának.

(1) HL C 175., 2007.7.27., 88. o.

2008. október 9., csütörtök

A Lámfalussy-eljárás nyomkövetése – a jövőbeli felügyeleti struktúra

P6_TA(2008)0476

Az Európai Parlament 2008. október 9-i állásfoglalása a Bizottsághoz intézett ajánlásokkal a Lámfalussy-eljárás nyomon követéséről: a jövőbeli felügyeleti struktúra (2008/2148(INI))

(2010/C 9 E/09)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Szerződés 54. cikke (3) bekezdésének g) pontján alapuló, meghatározott jogi formájú társaságok éves beszámolójáról szóló, 1978. július 25-i 78/660/EGK negyedik tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
- tekintettel a Szerződés 54. cikke (3) bekezdésének g) pontján alapuló, meghatározott jogi formájú társaságok éves beszámolójáról szóló, 1983. június 13-i 83/349/EGK hetedik tanácsi irányelvre ⁽²⁾,
- tekintettel a bankok és más pénzügyi intézmények éves beszámolójáról és konszolidált éves beszámolójáról szóló, 1986. december 8-i 86/635/EGK tanácsi irányelvre ⁽³⁾,
- tekintettel a biztosítóiintézetek éves és összevont (konszolidált) éves beszámolóiáról szóló, 1991. december 19-i 91/674/EGK tanácsi irányelvre ⁽⁴⁾,
- tekintettel a betétbiztosítási rendszerekről szóló, 1994. május 30-i 94/19/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁵⁾,
- tekintettel a hitelintézetek reorganizációjáról és felszámolásáról szóló, 2001. április 4-i 2001/24/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁶⁾,
- tekintettel a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóiintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről szóló, 2002. december 16-i 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁷⁾,
- tekintettel a pénzügyi eszközök piacairól szóló, 2004. április 21-i 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁸⁾,
- tekintettel a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról szóló, 2004. december 15-i 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁹⁾,
- tekintettel a hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2006. június 14-i 2006/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (átdolgozott változat) ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel a befektetési vállalkozások és hitelintézetek tőkemegfeleléséről szóló, 2006. június 14-i 2006/49/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (átdolgozott változat) ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ HL L 222., 1978.8.14., 11. o.

⁽²⁾ HL L 193., 1983.7.18., 1. o.

⁽³⁾ HL L 372., 1986.12.31., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 374., 1991.12.31., 7. o.

⁽⁵⁾ HL L 135., 1994.5.31., 5. o.

⁽⁶⁾ HL L 125., 2001.5.5., 15. o.

⁽⁷⁾ HL L 35., 2003.2.11., 1. o.

⁽⁸⁾ HL L 145., 2004.4.30., 1. o.

⁽⁹⁾ HL L 390., 2004.12.31., 38. o.

⁽¹⁰⁾ HL L 177., 2006.6.30., 1. o.

⁽¹¹⁾ HL L 177., 2006.6.30., 201. o.

2008. október 9., csütörtök

- tekintettel az életbiztosításról a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvenca II) (átdolgozás) szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló módosított bizottsági javaslatra (COM(2008)0119),
 - tekintettel a vállalati és pénzügyi jogellenes gyakorlat megelőzéséről és leküzdéséről szóló 2004. szeptember 27-i bizottsági közleményre (COM(2004)0611),
 - tekintettel a jegyzett társaságok igazgatóinak díjazásához kialakítandó megfelelő rendszer előmozdításáról szóló, 2004. december 14-i 2004/913/EK bizottsági ajánlásra ⁽¹⁾,
 - tekintettel „A pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó szakpolitikákról (2005–2010) – fehér könyv” című 2007. július 11-i állásfoglalására ⁽²⁾, a pénzügyi szolgáltatási ágazat konszolidációjáról szóló 2006. július 4-i állásfoglalására, ⁽³⁾ az európai uniós pénzügyi piacok integrációjának jelenlegi helyzetéről szóló 2005. április 28-i állásfoglalására ⁽⁴⁾ és a prudenciális felügyelet európai uniós szabályairól szóló 2002. november 21-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
 - tekintettel a Pénzügyi Stabilitási Fórumnak a piaci és intézményi rugalmasság javításáról szóló 2008. április 7-i jelentésére,
 - tekintettel az EU felügyeleti keretéről és pénzügyi stabilitási intézkedéseiről szóló 2008. május 14-i tanácsi következtetésekre, valamint a Tanács 2008. június 3-i, 2007. december 4-i és 2007. október 9-i üléseit követő, a témához kapcsolódó egyéb kérdésekről szóló következtetéseire,
 - tekintettel az EK-Szerződés 192. cikkének második bekezdésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 39. és 45. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A6-0359/2008),
- A. mivel a 2006/48/EK és 2006/49/EK irányelv felülvizsgálata folyamatban van, és javaslat benyújtása várható a hitelminősítő ügynökségekről;
- B. mivel a Bizottság nem foglalkozott a Parlament több kérésével, beleértve a fent említett állásfoglalásaiban megfogalmazott kéréseket, és mivel a mellékletben csatoltuk azoknak az ajánlásoknak a listáját, amelyek alapján a pénzpiacok felügyeletének működési módját javítani lehetne;
- C. mivel a pénzügyi felügyelet nem tartott lépést a piaci integrációval, a pénzpiacok globális alakulása pedig a jelenlegi szabályozási és felügyeleti rendszerek aktualizálását követeli meg a rendszerkockázatok jobb kezelése, a pénzügyi stabilitást garantálása, az EU célkitűzéseinek megvalósítása, valamint a globális pénzügyi irányítás javításához való hozzájárulás érdekében;
- D. mivel a Parlament által megfogalmazott jogalkotási javaslatoknak elvi megalapozottságúaknak kell lenniük, a mellékletben szereplő ajánlásokat pedig a felügyeleti hatóságokkal, a pénzpiaci szereplőkkel és más illetékes szervekkel együttműködve kell kidolgozni;
- E. mivel nő azoknak a páneurópai pénzügyi intézeteknek a száma, amelyek tevékenysége több tagállamra terjed ki; mivel sok nemzeti hatóság összefonódása bonyolultságot eredményezett és elmosta a felelősségi köröket, különösen a makroszintű prudenciális felügyelet és válságkezelés terén;
- F. mivel az Egyesült Államok másodlagos jelzáloghitelei és az ahhoz kapcsolódó termékek által gerjesztett jelenlegi pénzügyi válság a piacok egyre nagyobb mértékű integrációja miatt világméretűvé vált, ami megerősíti azt a jelzést, hogy a pénzpiacok jelenlegi szabályozása és felügyelete sem uniós, sem pedig nemzetközi szinten nem elég egységes; mivel ezért a pénzpiaci szabályozás és felügyelet reformjára van szükség;

⁽¹⁾ HL L 358., 2004.12.29., 55. o.

⁽²⁾ HL C 175. E, 2008.7.10., 392. o.

⁽³⁾ HL C 303. E, 2006.12.13., 110. o.

⁽⁴⁾ HL C 45. E, 2006.2.23., 140. o.

⁽⁵⁾ HL C 25. E, 2004.1.29., 394. o.

2008. október 9., csütörtök

- G. mivel a válság hitelszűkéhez vezetett, ami azzal járt, hogy a hitelek ára számos piaci szereplő számára emelkedett; mivel a pénzügyi piacok jelenlegi zavarai hátráltatják a gazdasági növekedést és a foglalkoztatást;
- H. mivel a tőkepiaci közvetítés és az új típusú pénzügyi eszközök ugyan kínáltak előnyöket, de miattuk ugyanakkor új globális rendszerkockázati források is megjelentek;
- I. mivel a „keletkezett és szétosztó” modell növelte a versenyt és szétterítette a kockázatokat, ugyanakkor gyengítette a kockázatok elemzésének és figyelemmel kísérésének ösztönzőit, és egyes esetekben az átvilágítási folyamat csődjéhez vezetett;
- J. mivel egyes szereplők helytelen gyakorlatai, mint például a nem megfelelő kockázatkezelés, a felelőtlen hitelezés és a túlzott eladósodás (tőkeáttétel), a megfelelő átvilágítás gyengesége és a likviditás hirtelen visszavonása jelentős kockázatot jelentenek a pénzügyi intézmények számára és kockázatot jelentenek a pénzügyi stabilitásra nézve;
- K. mivel a kockázatok mikroszinten történő csökkentésére szolgáló és önmagukban a jelenlegi szabályozásnak megfelelő innovatív technikák a kockázatok koncentrációjához és rendszerkockázatok kialakulásához vezettek;
- L. mivel a káros szabályozási arbitrázst el kell kerülni;
- M. mivel az Európában egyre inkább határokon átnyúló jellegűvé váló banki tevékenység, és a sokkora adandó koordinált válasz igénye, valamint a rendszerkockázatok hatékony kezelésének igénye megköveteli, hogy a tagállamok nemzeti szabályrendszerei közti különbségeket a lehető legnagyobb mértékben csökkentsék, és mivel szükséges, hogy az Európai Bizottság által e tekintetben már elvégzett tanulmányokon túllépjenek, és a 94/19/EK irányelvet a lehető leghamarabb módosítsák azért, hogy a bankbetéteknek azonos szintű védelmet biztosítsanak az egész Európai Unióban, annak érdekében, hogy megóvják a pénzügyi stabilitást és a betétesek bizalmát, és elkerüljék a verseny torzulását;
- N. mivel biztosítani kell a közvélemény, a befektetők és a felügyeleti hatóságok irányába való átláthatóság megfelelő szintjét;
- O. mivel az egyéni és vállalati teljesítményt tükröző kompenzációs rendszereknek nem szabad jutalmazni a rövid távú túlzott kockázatvállalást a hosszú teljesítmény és az óvatosság rovására;
- P. mivel kezelni kell és nyomon kell követni azokat az érdekkellentéteket, amelyek a pénzügyi intézetek, hitelminősítők, valamint a könyvvizsgálók és ügyvédek által használt üzleti modellből eredeztethetők;
- Q. mivel az összetett strukturált termékek és a piaci szereplők által végzett hitelminősítések jelentésének félreértelmezése tekintetében a hitelminősítő ügynökségek hibái jelentős negatív kintlévőségek és piaci bizonytalanság kialakulását eredményezték; mivel a hitelminősítő intézetek eljárásai felülvizsgálatra szorulnak;
- R. mivel a hitelminősítő intézetek által javasolt önszabályozási megoldásokat még nem próbálták ki, és azok valószínűleg nem elégségesek ahhoz, hogy betöltsék azt a kulcsfontosságú szerepet, amelyet a pénzügyi rendszerben játszanak;
- S. mivel a piac – általában előnyös – integrációjához megfelelően integrált felügyeleti megközelítésnek kell társulnia, amely kiküszöböli a szükségtelen bürokráciát és összhangban áll a jobb szabályozást célzó politikákkal;
- T. mivel a Bizottságnak el kellene végeznie egy ilyen értelmű jogalkotási javaslat átfogó hatásvizsgálatát;
- U. mivel az Európai Uniónak következetesebb, hatékonyabb, megfelelően végrehajtott és túlzott terhekkel nem járó szabályozásra és felügyeletre van szüksége a jövőbeli pénzügyi válságok kockázatainak enyhítése, valamint a határokon átnyúlóan, illetve az összes piaci szereplő számára egyenlő esélyeket biztosító versenyfeltételek biztosítása érdekében; mivel az Európai Uniónak nemzetközi szinten vezető szerepet kell játszania, és meg kell erősítenie saját szabályozásának és felügyeletének következetes végrehajtását és konvergenciáját;

2008. október 9., csütörtök

- V. mivel a jelenlegi uniós szabályozási és felügyeleti rendelkezések átfogó felülvizsgálatára van szükség a világméretű felügyeleti együttműködés javítását célzó intézkedésekkel együtt, amelyek kiterjednek a tőkemegfelelési keretre, az átláthatóságra és az irányításra, amelyek a hatékony szabályozási és felügyeleti rendelkezések előfeltételei egy koordinált keretben;
- W. mivel a felügyeleti megközelítést hozzá kell igazítani az üzleti élet sajátosságaihoz és annak már szabályozott szempontjaihoz; mivel a pénzügyi felügyelet célkitűzései és az egyes intézmények prudenciális felügyeletének célkitűzései eltérőek;
- X. mivel a jövőbeni javaslatoknak figyelembe kell venniük a Szolvencia II. javaslatról folyó tárgyalásokat és a 2006/48/EK és 2006/49/EK irányelv felülvizsgálatát;
- Y. mivel a felügyeleti együttműködésnek figyelembe kell vennie a nemzetközi csoportok felügyeletének harmadik országokkal kapcsolatos dimenzióját, mivel a legtöbb – ha nem az összes – nagy európai uniós pénzügyi csoportnak harmadik országokban is vannak érdekeltségei;
- Z. mivel a Tanács 2008. június 3-i, 2007. december 4-i és 2007. október 9-i következtetéseit követően már folyamatban van az a fontos munkaprogram, amely célzottan javítani kívánja az uniós felügyeleti együttműködés szabályait; mivel az Európai Unióban és világszerte már széles körű munkaprogramok zajlanak annak érdekében, hogy megértsék a piaci zavarok okait és azokra megfelelő választ adjanak;
- AA. mivel 2008 őszéig egy olyan, nagy tudású emberekből álló csoportot kell létrehozni, amely tömöríti a különböző érdekelt feleket, mint például felügyelőket, szabályozókat, és az ipar képviselőit, és amely kidolgoz egy hosszabb távú felügyeleti elképzelést; mivel a csoportot azzal a feladattal kell megbízni, hogy dolgozzon ki tervet és menetrendet a teljes körű intézményi integrációra irányuló, radikálisabb és hosszú távú reformra vonatkozóan; mivel a pénzügyi felügyelet szerkezetén túlmenően a csoport foglalkozhatna olyan kérdésekkel is, mint például egy egységes pénzügyi felügyeleti szabálygyűjtemény, letéti garanciarendszer és közös fizetéseptelenségi rendszer, amelyek egy integrált pénzügyi és felügyeleti rendszerhez mérhetőek;
1. kéri a Bizottságot, hogy az EK-Szerződés 44. cikke, 47. cikkének (2) bekezdése, 55. cikke, 95. cikke, 105. cikkének (6) bekezdése, 202. cikke, 211. cikke vagy 308. cikke alapján, 2008. december 31-i g nyújtson be jogalkotási javaslatot vagy az alábbi részletes ajánlásokban tárgyalt témákkal foglalkozó javaslatokat;
 2. megerősíti, hogy az ajánlások tiszteletben tartják a szubszidiaritás elvét és a polgárok alapvető jogait;
 3. úgy véli, hogy a kért javaslat vagy javaslatok pénzügyi kihatásait adott esetben EU költségvetési előirányzatokból kell fedezni;
 4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást és a kapcsolódó részletes ajánlásokat a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2008. október 9., csütörtök

MELLÉKLET

A KÉRT JAVASLAT(OK) TARTALMÁRÓL SZÓLÓ RÉSZLETES AJÁNLÁSOK

1. 1. ajánlás – A hatékony szabályozási és felügyeleti rendelkezések alapvető előfeltételei

Az Európai Parlament megítélése szerint az elfogadandó jogi aktusok céljának a következők szabályozásának kell lennie:

1.1. A pénzügyi szolgáltatások uniós szabályozási keretének javítása

A tőke megfeleléség keretei, különösen az alábbiak:

- a) a tőkefeltételekre vonatkozó szabályok felülvizsgálata a pénzügyi piacokon működő vállalatokra vonatkozóan a kockázatkezeléssel, likviditással és kitettséggel kapcsolatos rendelkezések következetes, és adott esetben ciklikusságkiegyenlítő jellegű megerősítésén keresztül; a megfelelő tőkefeltételek biztosítása a pénzügyi piacokon működő összes vállalat számára, a rendszerkockázat figyelembe vételével;
- b) a tőke megfeleléségi keret rugalmasabbá tétele, hogy kezelni tudják a pénzügyi piacok zavarait, tiszteletben tartva a nemzeti hatóságok hatásköreit;
- c) a lehetőségekhez mérten a szabályok anticiklikus jellegének biztosítása;
- d) a keretek reformja a kockázatkezelés javítása érdekében; a matematikai modellek megfelelőségének biztosítása és adott esetben a piaci feszültséggel kapcsolatos vizsgálatok forgatókönyvének és gyakoriságának kiterjesztése;
- e) megfelelő tőkekövetelmények biztosítása a komplex pénzügyi termékek és derivatívák esetében;
- f) a mérlegen kívüli tételek, strukturált befektetési eszközök és minden, a likviditást segítő eszköz nyilvánosságra hozatalának, valamint az általuk hordozott kockázatok megfelelő értékelésének előírása, hogy a piaci szereplők tudatában legyenek ezen eszközök létezésének és működésük módjának.

1.2. Az átláthatóság javítását célzó intézkedések

- a) Értékpapírosítás: Az átláthatóság, egyértelműség és adatszolgáltatás előmozdítása a komplex pénzügyi termékekkel és az értékpapírosítás folyamatával kapcsolatban, figyelembe véve az iparág kezdeményezőit e téren; annak biztosítása, hogy az értékpapírosítás és a hitelminősítési folyamat ne eredményezze azt, hogy az értékpapírosított termék összértéke indokolatlanul meghaladja az alapul szolgáló eszközök értékét;
- b) Komplex pénzügyi termékek: annak biztosítása, hogy hitelminősítő ügynökségek konzisztens és megfelelő minősítési terminológiát alkalmazzanak, amely egyértelművé teszi, hogy a termékek milyen módon különböznek egymástól, különösen a volatilitást, a komplexitást, és a piaci feszültséggel szembeni sebezhetőséget illetően, figyelembe véve annak szükségességét, hogy a befektetőknek eljárásokat alakítsanak ki a strukturált termékek minőségének értékelésére, anélkül, hogy kizárólag a hitelminősítésekre hagyatkoznának;
- c) Könyvviteli szabályok, értékelés és árképzés:
 - i. az értékpapírosítási eszközök megfelelő könyvviteli kezelésének biztosítása olyan módon, hogy a vállalatok és a pénzügyi intézetek ne tudják a speciális vagy likviditást segítő eszközöket stb. mesterségesen a mérlegükön kívül tartani;
 - ii. annak biztosítása, hogy a komplex pénzügyi termékek értékelésére és árképzésére vonatkozó szabályokat, különösen az IAS 39 összefüggésében az IASB-vel és más illetékes nemzetközi szervezetekkel együtt dolgozzák ki.
- d) Szabályozatlan piacok: a tőzsdén kívüli (OTC) termékek piaci átláthatóságának a likviditás szempontjából történő növelése, a rendszerkockázatok főbb forrásainak (a partnerkockázatok koncentrálódásának) kezelése, illetve adott esetben a piaci szereplők ösztönzése a tőzsdén kívüli ügyletek elszámolhatóakban történő elszámolására.

2008. október 9., csütörtök

1.3. Irányítási intézkedések

- a) Értékpapírosítás: Annak előírása a kibocsátók számára, hogy értékeljék és kövessék nyomon a kockázatokot, valamint hogy biztosítsák az általuk kibocsátott adósság- vagy jelzálogalapú értékpapírok átláthatóságát, hogy a befektetők elvégezhesék a megfelelő átvilágítási folyamatot.
- b) Javadalmazási rendszerek: annak biztosítása, hogy a pénzügyi intézetek nyilvánosságra hozzák javadalmazási politikájukat, **ideértve az értékpapírok jelentette lehetőségeket**, különös tekintettel az igazgatók kompenzációs csomagjára; annak biztosítása, hogy az igazgatóság közreműködésével zajló összes tranzakció egyértelműen azonosítható legyen a pénzügyi beszámolóban; annak biztosítása a prudenciális felügyeleti szervek számára, hogy a kockázatkezeléssel kapcsolatos értékelésükbe foglalják bele a juttatási és bónuszrendszerek és az adózás hatását annak érdekében, hogy azok kiegyensúlyozott ösztönzőket biztosítsanak, és ne ösztönözzék az extrém kockázatvállalást.
- c) Vállalati felelősségvállalási rendszer: annak biztosítása, hogy a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó jogszabályok megsértése esetén megfelelő bírságokat és egyéb büntetéseket előíró felelősségvállalási rendszerek jöjjenek létre annak érdekében, hogy a pénzügyi vezetőket köteleltségmentesítés vagy rossz-hiszemű kereskedés esetén fel lehessen függeszteni vagy ki lehessen zárni a pénzügyi ágazat egészében vagy annak egy részében való további munkavégzésből.
- d) Hitelminősítő ügynökségek: A Pénzügyi Stabilitási Fórum, az Értékpapír-felügyelet Nemzetközi Szervezete, az európai értékpapír-piaci szabályozók bizottsága és az Európai Értékpapír-piaci Szakértők Csoportja által mérlegelt ajánlásokkal összehangolt módon rendelkezések meghozatala az olyan kérdések megoldására, mint például az összeférhetetlenség, a minőségbiztosítási rendszerek és a minőségbiztosítási felügyelet; az alábbiak különös figyelembe vétele: a hitelminősítési módszerek átláthatósága, a feltételek és a piaci feszültség vizsgálata; a felügyeleti szervek számára lehetővé tenni, hogy kérhessék a kibocsátó/hitelminősítő ügynökség kapcsolattartásának „eseménynaplóját”, és értesítsék őket, ha jelentős aggályok merülnek fel a modellekkel kapcsolatban; annak biztosítása, hogy a hitelminősítő ügynökségek jobb tájékoztatást adjanak a komplex adósságtermékek, a jelzáloggal kapcsolatos termékek és a hagyományos adósságok sajátos jellemzőiről, és hogy a hitelminősítő ügynökségek megkülönböztetett szimbólumokat használjanak a komplex adósságtermékek, a jelzáloggal kapcsolatos termékek és a hagyományos adósságok jelölésére; a hitelminősítő ügynökségek átláthatóságának javítása, különösen a komplex adósságtermékek, a jelzáloggal kapcsolatos termékek és a hagyományos adósságok minősítése szempontjából lényeges módszerek és kritériumok terén.

2. 2. ajánlás – A pénzügyi stabilitással és a rendszerkockázatokkal kapcsolatos kockázatok

Az Európai Parlament megítélése szerint az elfogadandó jogi aktusok céljának a következők szabályozásának kell lennie:

- a) Pénzügyi stabilitás és rendszerkockázatok: adatbázisok, előretékintő forráskönyvek és politikák, valamint korai előrejelző rendszer kidolgozása a makroszintű prudenciális felügyeletre és a pénzügyi stabilitásra vonatkozólag, és annak biztosítása, hogy az Európai Központi Bank (EKB), a Központi Bankok Európai Rendszere és annak Bankfelügyeleti Bizottsága aktív szerepet vállaljon ezek kezdeményezésében, kidolgozásában és működtetésében; annak biztosítása, hogy az EU felügyeleti szervei és központi bankjai naprakész, releváns, nem nyilvános és bizalmas mikroszintű prudenciális információkat/adatokat bocsássanak az EKB rendelkezésre a Bankfelügyeleti Bizottságon keresztül annak érdekében, hogy az EKB elvégezhesse feladatait és megakadályozza a rendszerkockázatok kialakulását;
- b) Uniós válságmegelőzési, igazgatási és vitarendezési rendelkezések: Különösen:
 - i. szükség szerint a válságmegelőzési, igazgatási és vitarendezési rendelkezések javítása EU-szinten, az alábbiakat is beleértve:
 - a pénzügyi rendszerkockázatok nyomon követése és értékelése EU-szinten;
 - uniós korai előrejelző rendszer és korai beavatkozási mechanizmus létrehozása a gyengén működő vagy mulasztást elkövető bankok kezelésére, amennyiben a határokon átnyúló pénzügyi csoportról van szó, vagy az EU pénzügyi stabilitása forog veszélyben; e mechanizmusnak jól megfogalmazottnak, egyértelműnek és gyors reagálásúnak kell lennie, és meg kell felelnie az EU állami támogatásokra vonatkozó szabályainak;

2008. október 9., csütörtök

- extrém helyzetekben a határokon átnyúló átutalások megkönnyítése a csoporton belül, figyelembe véve a csoport egyes vállalatai hitelezőinek érdekeit és a 2001/24/EK irányelvet;
 - a határokon átnyúló válságkezelés és az állami segítségnyújtás határokon átnyúló válság esetén alkalmazandó szabályainak tisztázása;
- ii. a válságmegoldási rendelkezések javítása a felszámolására vonatkozó EU-szabályok fejlesztésével és szabályok létrehozása az érintett tagállamok közötti tehermegosztásról a határokon átnyúló pénzügyi csoportokon belüli fizetésektelenség esetén;
- c) annak biztosítása, hogy a betétbiztosításra vonatkozó EU-szabályokat sürgősen felülvizsgálják annak érdekében, hogy elkerüljék a tagállamok eltérő biztosítási szintjeiből eredő szabályozási arbitrázst, amely tovább növelheti a volatilitást, és amely a biztonság és a betétesek bizalmának növelése helyett aláaknázhatja a pénzügyi stabilitást; azt is garantálniuk kell, hogy egyenlő versenyfeltételeket biztosítsanak a pénzügyi intézmények számára. A betétbiztosítási rendszerekre vonatkozó EU-szabályokat úgy kell módosítani, hogy azok támogassák a pénzügyi intézetek hozzájárulásaiból finanszírozott előzetes ellenőrzési rendszerek továbbfejlesztését; a visszatérítés szintjét jelentős mértékben növelni kell, továbbá a pénzügyi intézmény mulasztása esetén a lakossági ügyfeleknek nyújtandó visszatérítés rendelkezésre állását egy ésszerű időintervallumon belül határokon átnyúló helyzetekben is biztosítani kell;
- d) elő kell mozdítani hasonló szabályok alkalmazását a biztosítási garanciák tekintetében is, elismerve ezzel egyidejűleg a biztosítás és a banki szolgáltatások eltérő természetét;
- e) a piaci sokféleség biztosítása és az intézmények arra való ösztönzése, hogy hosszú távú finanszírozással vagy felelősségvállalással diverzifikálják a piacot és a likviditási kockázatokat.

3. 3. ajánlás – Felügyeleti keret

Az Európai Parlament megítélése szerint az elfogadandó jogi aktusok céljának a jelenlegi felügyeleti rendszer szabályozásának, karcsúsításának, integrálásának és kiegészítésének kell lennie a következő eszközök alkalmazásával:

3.1. A határokon átnyúló pénzügyi csoportok felügyelete:

- a) 2008. december 31-ig rendeletben kell előírni felügyeleti testület felállítását az EU-ban működő legnagyobb, határokon átnyúló pénzügyi csoportok vagy holdingok számára. A rendeletnek egyértelmű kriteriumokat kell tartalmaznia azon határokon átnyúló pénzügyi csoportok vagy holdingok azonosítására, amelyek számára kötelezően fel kell állítani a fenti testületeket. Amennyiben jelentős mértékben vannak be harmadik országokat, el kell kerülni a párhuzamos struktúrák kialakulását, és a harmadik országokból érkező felügyelőket lehet meghívni, amennyiben ez célszerű és kivitelezhető;
- b) A testületek a prudenciális felügyeletet végző nemzeti hatóságok képviselőiből állnak. A rendeletnek egyértelmű elveket kell tartalmaznia annak eldöntésére, hogy mely a nemzeti felügyeleti szervek jogosultak a képviselőkre a testületekben, figyelembe véve a csoport piaci súlyát az adott tagállamban, a határokon átnyúló tevékenységek mértékét, valamint az eszközök összegét és értékét a csoport tevékenységei fontosságának megállapítására annak érdekében, hogy minden olyan tagállam felügyeleti hatósága képviselőre jusson, ahol az anyavállalat, a kapcsolt vállalat vagy jelentős fióktelepek működnek, továbbá figyelembe véve a harmadik országok felügyeleti szervei bevonásának szükségességét is. Különös figyelmet kell szentelni a gyorsan felzárkózó gazdaságok felügyeleti szervei előtt álló kihívásoknak. A műveleti integráció megvalósítása érdekében a vezető felügyeleti szervnek teljes körű vezető szerepet kell vállalnia a testület folyamataiban, azaz annak kell lennie a központi kapcsolattartó pontnak a pénzügyi csoport számára, biztosítva a feladatok és felelősségi körök megfelelő átruházását a testületen belül;
- c) E testületek elnöki posztját rendszerint annak a tagállamnak az állandósított felügyelője tölti be, amely tagállamban a határokon átnyúló pénzügyi csoport vagy holding központi adminisztrációja, vagy EU-beli tevékenységeit irányító fő irodája működik. A titkárság működésének helyszínét és munkatársait elsődlegesen a vezető felügyelő választja ki;
- d) Információk gyűjtésének, cseréjének és az azokhoz való hozzáférésnek az előírása a testület tagjai és a részt vevő felügyelők között az EU-ban, valamint megállapodások ösztönzése a harmadik országok felügyeleti szerveivel folytatott információcsere maximalizálása céljából;
- e) A testületek adott esetben minősített többségű szavazással hoznak határozatot olyan elvek és célok alapján, amelyek biztosítják a következetes, tisztességes és megfelelő elbánást, valamint az egyenlő esélyeket.

2008. október 9., csütörtök

3.2. Az EU-felügyelet rendszere: Lámfalussy 3. szintű bizottságok:

- a) 2008. december 31-ig rendeletben kell megerősíteni és tisztázni a Lámfalussy 3. szintű bizottságok státuszát és elszámoltathatóságát, amely rendelet a bizottságok számára a feladataikkal arányos jogi státuszt biztosít, koordinálja és összehangolja a különböző felügyeleti hatóságok intézkedéseit, meghatározza feladataikat, valamint megfelelő munkaerőt és forrásokat biztosít számukra;
- b) A tanácsadói feladatok mellett a Lámfalussy 3. szintű bizottságokat az EU-jogszabályok végrehajtásával és alkalmazásával kapcsolatos felügyeleti tevékenységek összehangolásának és az egyenlő versenyfeltételek biztosításának és tevékeny előmozdításának feladatával is meg kell bízni (az eszközök és források biztosítása mellett). A nemzeti felügyelőknek végre kell hajtaniuk a Lámfalussy 3. szintű bizottságok határozatait és az általuk rájuk szabott feladatokat. Ennek szintén szerepelnie kell a nemzeti felügyelők megbízásaiban, megbízataikat pedig még jobban összhangba kell hozni egymással;
- c) A Lámfalussy 3. szintű bizottságok éves munkatervet nyújtanak be. Az éves munkatervet és a jelentéseket a Parlament, a Tanács és a Bizottság hagyja jóvá.
- d) a Lámfalussy 3. szintű bizottság döntéseket hozhat egy tisztességes és arányos, minősített többségen alapuló szavazási rendszer alapján, amely figyelembe veszi a pénzügyi ágazat és a tagállamok GDP-jének relatív méretét, valamint a pénzügyi ágazat rendszerbeli fontosságát a tagállam számára. A felügyeleti konvergenciával kapcsolatos kérdésekre vonatkozó határozatok és a Bizottságnak a jogalkotási és szabályozási kérdésekben adott tanácsok esetén is ki kell dolgozni egy ilyen eljárást;
- e) A Lámfalussy 3. szintű bizottságok:
- i. adatszolgáltatási eljárásokat dolgoznak ki a határokon átnyúló jellegű helyzetekre;
 - ii. ajánlásokat fogalmaznak meg a specifikus (makro)felügyeleti gyakorlatokkal kapcsolatban;
 - iii. iránymutatásokat fogalmaznak meg a koherencia biztosítására és a testületek felügyeleti tevékenységeinek egyszerűsítésére;
 - iv. közvetítési eljárásokat dolgoznak ki a testület tagjai között esetleg felmerülő konfliktusok esetére;
 - v. közös jelentéstételi szabványokat és adatszolgáltatási követelményeket dolgoznak ki a pénzügyi csoportok számára, lehetőleg olyan többcélú formátumban, mint például az XBRL (Extensible Business Reporting Language);
 - vi. képviselik az EU-t a felügyeleti testületek nemzetközi szervezeteiben, például az Értékpapír-felügyelet Nemzetközi Szervezetében;
 - vii. rendszeresen testületi felülvizsgálati eljárást folytatnak le minden egyes testület vonatkozásában, hogy biztosítsák a konvergenciát a testületi folyamatokban. Ezt a felülvizsgálati testületet a Lámfalussy 3. szintű bizottságok és a Bankfelügyeleti Bizottság közös csoportjaként kell létrehozni, amelybe az utóbbi építi be azt a makroprudenciális perspektívát, ami létfontosságú a felügyelők és a központi bankok közötti szoros együttműködés biztosításához, valamint a válsághelyzetek hatékony kezeléséhez;
- f) A Lámfalussy 3. szintű bizottságok elnökei rendszeresen találkoznak az ágazatközi együttműködés, valamint a Lámfalussy 3. szintű bizottságok közötti koherencia megerősítése érdekében. Amennyiben lehetséges, a viták első fokon történő megoldása érdekében közvetítő(ke)t kell igénybe venni, aki(k) személyét illetően a vitában érintett felek megállapodtak. Amennyiben erre nincs mód, olyan csoportot kell jogi úton közvetítésre – vagy szükség esetén a testületi, illetve az ágazati Lámfalussy 3. szintű bizottságok struktúráján belül a felügyelők közötti konfliktusok megoldására – felhatalmazni, amelynek tagjai a Lámfalussy 3. szintű bizottságok elnökei, elnöke és alelnöke pedig független személy. Ennek a Lámfalussy 3. szintű bizottságkoordináló csoportnak az elnökét és alelnökét a Bizottság nevezi ki és a Parlament hagyja jóvá, ötéves időszakokra;
- g) az elnökök közös feladata:
- i. koordináció a Lámfalussy 3. szintű bizottságok között;
 - ii. közös adatok és statisztikák rendelkezésre bocsátása,

2008. október 9., csütörtök

- iii. együttműködés a Bankfelügyeleti Bizottsággal és az EKB-val a pénzügyi stabilitást érintő ügyek koordinálása érdekében;
 - iv. szükség esetén megfelelő intézkedések kidolgozása a testületekben részt vevő nemzeti és/vagy ágazati felügyelők, vagy a Lámfalussy 3. szintű bizottságok között esetlegesen felmerülő konfliktusok kezelésére;
 - v. stabil és fenntartható európai felügyeleti kultúra előmozdítása, amely javítja az ágazatközi és határokon átívelő integrációt és koordinációt;
- h) stabil és fenntartható felügyeleti struktúra kidolgozása, amely javítja az ágazatközi és határokon átívelő integrációt és koordinációt.

3.3. A pénzügyi stabilitásra irányuló uniós intézkedések:

- a) 2008. december 31-ig egy javaslat a pénzügyi stabilitás uniós szintű áttekintésére irányuló intézkedéseket kell előterjeszsen. E rendelkezéseknek biztosítaniuk kell a mikro- és makroszintű prudenciális információk hatékony összegyűjtését és elemzését a pénzügyi stabilitás esetleges kockázatainak korai azonosítása érdekében, a pénzügyi stabilitás terén folyó átfogó munka részeként. E rendelkezéseknek lehetővé kell tenniük az uniós felügyeleti szervek és központi bankok számára, hogy gyorsan reagálhassanak és gyorsreagálású erőt hozhassanak létre az olyan válsághelyzetek esetében, amelyek rendszerkockázatot hordoznak az Európai Unióra nézve;
- b) A felügyeleti rendelkezéseknek legfőképpen a makrogazdasági és a pénzpiaci felügyelet közötti horizontális kapcsolatok megerősítésére kell irányulniuk. E tekintetben meg kell erősíteni az EKB szerepét. Eljárásokat kell kidolgozni a Lámfalussy 3. szintű bizottságok, valamint a Központi Bankok Európai Rendszere/Bankfelügyeleti Bizottság közötti együttműködésre és információcserére vonatkozólag;
- c) A kezelendő egyedi kérdések közé tartoznak a következők:
 - i. megfelelő rendszer kialakítása a felügyelettel kapcsolatos adatok összegyűjtésére és cseréjére;
 - ii. a fenti adatok elemzése és feldolgozása;
 - iii. adatszolgáltatási és -gyűjtési eljárásokat dolgoznak ki a bizalmas adatokra vonatkozólag;
 - iv. korai figyelmeztető jelzések az olyan dinamikák esetén, amelyek veszélyeztethetik a pénzügyi rendszer stabilitását;
 - v. gyorsreagálású erőként történő fellépést lehetővé tevő mechanizmusok a pénzügyi stabilitást fenyegető kockázat esetén;
 - vi. az EU képviselete az olyan nemzetközi szervezetekben, mint például a Pénzügyi Stabilitási Fórum, valamint a világ többi részén működő felügyeleti szervek uniós partnerének meghatározása.

Együtt az egészségért: Stratégiai megközelítés az EU számára (2008–2013)

P6_TA(2008)0477

Az Európai Parlament 2008. október 9-i állásfoglalása az „Együtt az egészségért: Stratégiai megközelítés az EU számára 2008–2013” című fehér könyvről (2008/2115(INI))

(2010/C 9 E/10)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az EK-Szerződés 152. és 163–173. cikkére,

— tekintettel a Bizottság „Együtt az egészségért: Stratégiai megközelítés az EU számára 2008–2013” című, 2007. október 23-i fehér könyvére (COM(2007)0630),

2008. október 9., csütörtök

- tekintettel az „Együtt az egészségért: Stratégiai megközelítés az EU számára 2008–2013” című fehér könyvről szóló 2007. december 5–6-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a Régiók Bizottságának az „Együtt az egészségért: Stratégiai megközelítés az EU számára 2008–2013” című fehér könyvről alkotott 2008. április 9-i véleményére ⁽¹⁾,
- tekintettel az egészségügyre vonatkozó második közösségi cselekvési program (2008–2013) létrehozásáról szóló, 2007. október 23-i 1350/2007/EK európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽²⁾,
- tekintettel „A közös értékekről és elvekről az európai uniós egészségügyi rendszerekben” című, 2006. június 1–2-i tanácsi következtetésekre ⁽³⁾,
- tekintettel a WHO Dohányzás-ellenőrzési Keretegyezményének elfogadásáról szóló, 2004. június 2-i 2004/513/EK tanácsi határozatra ⁽⁴⁾,
- tekintettel a nők egészségéről szóló, 2006. június 1–2-i tanácsi következtetésekre ⁽⁵⁾,
- tekintettel az Európai Közösség kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó hetedik keretprogramjára (2007–2013) ⁽⁶⁾,
- tekintettel a táplálkozással, túlsúllyal és elhízással kapcsolatos egészségügyi kérdésekre vonatkozó európai stratégiáról szóló, 2007. május 30-i bizottsági fehér könyvre (COM(2007)0279),
- tekintettel az európai egészségügyi dolgozóknak a tüszúrás által okozott sérülésekből adódó, vér útján terjedő fertőzéssel szembeni védelméről szóló, 2006. július 6-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel az Egészségügyi Világszervezet (WHO) „Egészséget mindenkinek a XXI. században” című keretstratégiájában szereplő iránymutatásokra,
- tekintettel „A szervadományozásról és a szervátültetésről: az Európai Unió politikai lépései” című, 2008. április 22-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
- tekintettel 2008. április 10-i állásfoglalására a rák elleni küzdelemről a kibővített Európai Unióban ⁽⁹⁾,
- tekintettel a munkahelyi egészségvédelemmel és biztonsággal kapcsolatos, 2007–2012 közötti közösségi stratégiáról szóló, 2008. január 15-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel a szív- és érrendszeri betegségek leküzdésére irányuló cselekvési programról szóló, 2007. július 12-i állásfoglalására ⁽¹¹⁾,
- tekintettel „A lakosság mentális egészségének javítása: Egy mentális egészséggel foglalkozó stratégia felé az Európai Unióban” című, 2006. szeptember 6-i állásfoglalására ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ HL C 172., 2008.7.5., 41. o.

⁽²⁾ HL L 301., 2007.11.20., 3. o.

⁽³⁾ HL C 146., 2006.6.22., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 213., 2004.6.15., 8. o.

⁽⁵⁾ HL C 146., 2006.6.22., 4. o.

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. december 18-i 1982/2006/EK határozata (HL L 412., 2006.12.30., 1. o.).

⁽⁷⁾ HL C 303. E, 2006.12.13., 754. o.

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0130.

⁽⁹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0121.

⁽¹⁰⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0009.

⁽¹¹⁾ HL C 175. E, 2008.7.10., 561. o.

⁽¹²⁾ HL C 305. E, 2006.12.14., 148. o.

2008. október 9., csütörtök

- tekintettel a környezetvédelem és az egészségügy terén 2004 és 2010 között megvalósítandó európai cselekvési tervről szóló, 2005. február 23-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a cukorbetegségről szóló, 2006. április 27-i nyilatkozatára ⁽²⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére, valamint a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A6-0350/2008),
- A. mivel az egészség a legbecsebb dolgok egyike, és mivel célunk az egészség biztosítása mindenki számára, továbbá mivel az egészség magas szintjét kell biztosítani;
- B. mivel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 21. cikkében az áll, hogy tilos minden megkülönböztetés, így különösen a nem, faj, szín, etnikai vagy társadalmi származás alapján történő megkülönböztetés, és mivel a 35. cikk kimondja, hogy mindenkinek joga van megelőző egészségügyi ellátás igénybevételéhez, továbbá orvosi kezeléshez, és hogy biztosítani kell az emberi egészségvédelem magas szintjét;
- C. mivel az egészségügy fejlődésének pozitív hatása, hogy egyre többen élnek egyre hosszabb ideig;
- D. mivel az Európai Unióban és azon túl is egyre nagyobb mértékben fenyegeti az egészséget a rák, a cukorbetegség, a szív- és érrendszeri betegségek, a reumás betegségek, a mentális betegségek, a túlsúly és az elhízással kapcsolatos problémák, az alultápláltság és a nem megfelelő táplálkozás, továbbá a HIV/AIDS növekvő előfordulása, a környezet rossz minősége és bizonyos betegségek újbóli megjelenése a növekvő társadalmi egyenlőtlenségek következtében, és az új kihívások, fokozván az igényt a megelőzés, a hivatalos és nem hivatalos egészségügyi ellátás és gondozás, valamint a betegség utáni rehabilitáció iránt;
- E. mivel a határokon átnyúló dimenzióval rendelkező új egészségügyi veszélyek, úgymint a világszintű járványok, a fertőző betegségek új tünettípusai, a trópusi betegségek és a biológiai terrorizmus, valamint az éghajlatváltozás és a globalizáció – különösen a vízellátás, az élelmezés, a fokozódó szegénység és a migráció terén megjelenő – következményei, valamint az olyan létező veszélyek, mint a környezetszennyezés egyre komolyabb problémát jelentenek;
- F. mivel a támogató egészségügyi rendszerek az európai szociális modell alapelemei, és a közérdekű szociális és egészségügyi szolgáltatók közérdekű feladatot látnak el, ami jelentősen hozzájárul a társadalmi igazságossághoz és a szociális kohézióhoz;
- G. mivel a népesség előregedése változásokat okoz a tünettípusokban, fokozva az igényt a hivatalos és nem hivatalos egészségügyi ellátás és gondozás iránt, és megnehezítve az egészségügyi rendszerek fenntarthatóságát, továbbá mivel külön figyelmet kell szentelni az állami és a magánszektor által végzett kutatás és innováció támogatásának, és mivel különösen néhány tagállamban határozott politikákra van szükség az élet kezdeti szakaszainak támogatása érdekében;
- H. mivel a tagállamok között és azokon belül is nagy egyenlőtlenségek állnak fenn az egészségügyi ellátásban;
- I. mivel a polgárok egyre nagyobb mértékben közös és hatékony fellépést várnak az egészségügy terén;
- J. mivel a szubszidiaritás elvének szigorú figyelembevétele mellett ugyanakkor tiszteletben kell tartani a tagállamok egészségüggyel kapcsolatos hatásköreit és jogukat arra, hogy eldöntsék, milyen egészségügyi szolgáltatásokat tartanak megfelelőnek, beleértve a különböző irányítási rendszereket és annak tiszteletben tartását, hogy a tagállamok hogyan közelítik meg az állam vagy a magánszféra által biztosított egészségügyi szolgáltatások kérdését;
- K. mivel etikai aggályok esetén a tagállamok hatáskörén belül marad annak meghatározása, hogy egy adott szolgáltatás egészségügyi szolgáltatásnak tekinthető-e vagy sem;

⁽¹⁾ HL C 304. E, 2005.12.1., 264. o.

⁽²⁾ HL C 296. E, 2006.12.6., 273. o.

2008. október 9., csütörtök

- L. mivel a munkahelyi biztonság és egészségvédelem azon egészségügyi területek egyike, ahol az EU-nak egyértelműen lehetősége van a fellépésre;
- M. mivel vannak olyan területek, ahol a tagállamok egyedül nem tudnak eredményesen fellépni, és mivel az Európai Unió elkötelezett egy olyan közös egészségügyi politika mellett, amellyel hozzáadott értéket tud nyújtani (pl. információk és bevált gyakorlatok cseréje);
- N. mivel az egészségügyi beruházások alapvető fontosságúak a humántőke fejlesztése szempontjából, és közvetett hatást gyakorolnak a gazdaság különböző ágazataira;
- O. mivel nehéz megállapítani az egészségügy terén zajló munkafolyamatok és munkaprogramok számát;
- P. mivel a betegségmegelőzés terén vannak kiaknázatlan lehetőségek,
- Q. mivel az antibiotikumokkal szembeni rezisztencia erősödik, az antibiotikumok pedig egyre kevésbé hatnak, és mivel a rezisztencia foka az EU-n belül változó, és ennek oka az eltérő hozzáállás az antibiotikumok alkalmazásához és ellenőrzéséhez (bizonyos tagállamokban más tagállamokhoz képest 3-szor, 4-szer annyi antibiotikum fogy), és mivel az antibiotikumokkal szembeni rezisztencia európai probléma tekintettel arra, hogy a fokozott mobilitás, beleértve a turizmust is, növeli a rezisztens baktériumok terjedésének kockázatát, ezért felügyelni kell az antibiotikumok nem megfelelő alkalmazását, valamint ösztönözni kell körültekintő használatukat, továbbá, mivel az Európai Betegségmegelőzési és Járványvédelmi Központ (ECDC) az az illetékes ügynökség, amely ezeket a tevékenységeket koordinálja;
- R. mivel az egészségügyi kiadások 40 %-a az egészségtelen életmódhoz kapcsolódik (például alkoholfogyasztás, dohányzás, mozgásszegény életmód és nem megfelelő étrend miatt);
- S. mivel a hatékony munkahelyi egészségvédelem és biztonság megelőzheti a munkahelyi baleseteket, gátolhatja a foglalkozási megbetegedések megjelenését és csökkentheti a munkához kapcsolódó okokból tartósan fogyatékkal élő személyek számát;
- T. mivel a munkájuk során rákkeltő anyagokkal és mutagénekkel kapcsolatos kockázatoknak kitett munkavállalók védelméről szóló 2004. április 29-i 2004/37/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ nem védi megfelelő módon a munkavégzésük során a reprodukció szempontjából káros anyagoknak kitett európai uniós polgárokat;
- U. mivel a helytelen táplálkozás – amely jelentős számú uniós polgárt érint, köztük a kórházban ápoltak megközelítőleg 40 %-át és a gondozást biztosító intézményekben élő idős emberek 40–80 %-át – az európai egészségügyi rendszerek számára az elhízásból és a túlsúlyból adódó kiadásokhoz hasonló összegekbe kerül;
- V. mivel az egészség nem csak az alkoholfogyasztástól, a dohányzástól, a mozgásszegény életmódtól, a táplálkozástól és hasonló külső tényezőktől függ, ezért nagyobb figyelmet kell szentelni sok betegség pszichoszomatikus dimenziójának, valamint annak, hogy miért szenvednek egyre többen depresszióban és más mentális zavarban;
- W. mivel a tagállamoknak fokozottan támogatniuk kell a krónikus betegségekben szenvedő és/vagy fogyatékkal élő emberek segítségét annak érdekében, hogy a lehető legnagyobb mértékben integrálódhassanak a társadalomba;
- X. mivel sok tagállamban az egészségügyi szolgáltatások iránti növekvő kereslet mielőbbi aktív lépéseket tesz szükségessé az egészségügyi szakemberek toborzása és megtartása érdekében, illetve, hogy szolgáltatásokat nyújtsanak az eltartottak fizetség nélküli gondozását biztosító rokonok és barátok támogatására;
- Y. mivel az EU egészségügyi stratégiáján belül több figyelmet kell szentelni az új technológiát használó hosszú távú gondoskodásnak, a krónikus betegségekben szenvedő személyek ellátásának és az otthoni egészségügyi ellátás idős és fizikai vagy lelki fogyatékossgal élő emberek számára történő biztosításának, valamint az őket gondozó személyeknek nyújtott szolgáltatásoknak, és mivel ebben az összefüggésben szinergiákat kell keresni az egészségügyi szolgáltatások és a szociális szolgáltatások között;

(1) HL L 158., 2004.4.30., 50. o. Javított változat: HL L 229., 2004.6.29., 23. o.

2008. október 9., csütörtök

1. üdvözli a Bizottság fent említett, a 2008–2013 közötti időszakra vonatkozó, európai uniós egészségügyi stratégiáról szóló fehér könyvét, és támogatja az abban lefektetett értékeket, elveket, stratégiai célokat és egyedi intézkedéseket;
2. felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül az egészségügy terén jelenleg zajló munkát annak érdekében, hogy megállapítsa, mely munkafolyamatok teremtenek értéket a Közösség és a tagállamok számára; e munka részeként felhívja a Bizottságot annak meghatározására, hogy az egészségügy területén mely munkamódszerek és gyakorlatok képeznek hozzáadott értéket a tagállamokban zajló munka számára, és melyeket kellene jobban koordinálni;
3. úgy véli, hogy mivel az egészséget új veszélyek fenyegetik, az egészségüggyel kulcsfontosságú politikai kérdésként kell foglalkozni a lisszaboni stratégia szellemében, amelybe beletartozik, hogy a polgárok számára megfelelő és a lehető legmagasabb színvonalú egészségügyi ellátást kell nyújtani az egészséges és versenyképes munkaerő biztosítása érdekében;
4. sajnálattal veszi tudomásul, hogy a fehér könyv nem tűz ki konkrét, számszerűsíthető és mérhető célokat, amelyek megvalósítása révén kézzelfogható eredmények születhetnének, és javasolja ilyen célok lefektetését;
5. hangsúlyozza, hogy az egészségügyi ellátáshoz hatékony szakpolitikai támogatásra van szükség a tagállamokban és az Európai Unióban, valamint világszerte valamennyi területen („egészség minden politikában”) és minden szinten;
6. hangsúlyozza, hogy az egyetemesség, egyenlőség és szolidaritás általános elvei alapján el kell ismerni a férfiak és nők nagyobb beleszólási jogát az egészségükkel és egészségügyi ellátásukkal kapcsolatos kérdésekbe, valamint a gyermekek jogát egészségük feltétel nélküli védelméhez;
7. megjegyzi, hogy a WHO szerint a krónikus betegségek, különösen a szélütés és a szívbetegségek előfordulása fokozatosan megelőzi a fertőző betegségeket;
8. a betegségek megelőzésére való törekvés jegyében javasolja az egészségügyi hatásvizsgálatok széles körű alkalmazásának bevezetését, tekintettel arra, hogy a különböző szintű döntéshozó testületek, helyi és regionális önkormányzatok, valamint a nemzeti parlamentek döntéseinek emberi egészségre gyakorolt hatása mérhető;
9. hangsúlyozza, hogy a cselekvési terveknek elsősorban egyes betegségek okaival, valamint a világjárványok és a helyi járványok visszaszorításával és megelőzésével kell foglalkozniuk; hangsúlyozza, hogy léteznek nemtől függő betegségek, például a prosztatarák a férfiak esetében, illetve a méhnyakrák a nőknél, és ezekre vonatkozóan külön politikákat kellene kidolgozni;
10. javasolja, hogy az ECDC megbízatását terjesszék ki a nem fertőző betegségekre is;
11. javasolja, hogy a Bizottság kiemelt célként tűzze ki a tagállamok közötti és azokon belüli, valamint a különböző társadalmi csoportok – beleértve a férfiakat és a mentális egészségi problémákkal élő személyeket – közötti, elkerülhető egészségügyi egyenlőtlenségek és méltánytalanságok csökkentését; ezen kívül felhívja a tagállamokat, hogy maradéktalanul hajtásák végre az olyan közösségi jogszabályokat, mint az átláthatóságról szóló irányelv⁽¹⁾;
12. hangsúlyozza, hogy az egészségügyi méltánytalanságok csökkentését célzó fellépések közé kell tartoznia a célzott támogatásnak, a közoktatásnak és a megelőző programoknak;
13. meggyőződése, hogy jelentősen fokozni kell a betegségmegelőzési erőfeszítéseket és – amennyiben hatékony termékek állnak rendelkezésre – a szervezett oltásokat; ennél fogva sürgeti a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egy 5 éves időszakra szóló, ambiciózus tervet a megelőző fellépésekről; egyetért azzal, hogy az egészségügyi kiadások – különösen a megelőzésre és a betegségek korai diagnosztizálására fordított kiadások – nem csak költséget jelentenek, hanem befektetést is képeznek, amelyet az egészségben eltöltött életek számával mint lisszaboni strukturális indikátorral lehetne mérni;
14. hangsúlyozza annak tényét, hogy az egészség a teljes testi, szellemi és szociális jólét állapotát jelenti, nem csak a betegség és gyengeség hiányát;

(1) Az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek árának megállapítását, valamint a nemzeti egészségbiztosítási rendszerekbe történő felvételüket szabályozó intézkedések átláthatóságáról szóló, 1988. december 21-i tanácsi irányelv (HL L 40., 1989.2.11., 8. o.).

2008. október 9., csütörtök

15. hangsúlyozza, hogy a hatékony betegségmegelőzési stratégia előfeltétele, hogy megbízható, független és összehasonlítható adatok álljanak rendelkezésre az egészséges viselkedésmódokra, a betegségekre és a kezelési lehetőségekre vonatkozóan;
16. hangsúlyozza, hogy a betegségmegelőzés szándéka nem vezethet olyan társadalmi hangulathoz, amely megakadályozza a krónikus betegségben szenvedő vagy fogyatékos gyermekek megszületését; kéri a Bizottságot, hogy támogassa a krónikus betegségben szenvedő és/vagy fogyatékkal élő gyermekek szüleinek biztosított konkrét segítségnyújtást;
17. hangsúlyozza továbbá, hogy az egészségügyi befektetések ösztönzése érdekében fontos megmérni az eddigi befektetések hatékonyságát és közzétenni az eredményeket;
18. hangsúlyozza azt, hogy fontos jól szervezett, átfogó és hatékony szűrési programokat végrehajtani annak érdekében, hogy elősegítsék a betegségek korai felismerését és azonnali kezelését, és ezáltal csökkentsék az azokhoz kapcsolódó halálozások és megbetegedések számát;
19. meggyőződése, hogy mivel az Európai Unió magas egészségügyi és élelmiszerbiztonsági normákat ír elő, alapvetőnek kell lenniük a polgárok egészségügyi ellátáshoz való hozzáférést biztosító jogainak és a saját egészségükért való felelősségüknek egész életük során, s arra szólít fel, hogy eszközöljenek további befektetéseket az egészségügyi ismeretekről szóló kutatásokba annak érdekében, hogy meghatározzák, mi a legmegfelelőbb stratégia e kérdés kezeléséhez a népesség egyes csoportjain belül; egészséges életvitelre ösztönzi a társadalom valamennyi rétegét;
20. hangsúlyozza, hogy az „egészséges életmód” fogalmát (azaz az egészséges étkezést, az élvezeti szerek mértékletes alkalmazását és a megfelelő fizikai aktivitást) ki kell egészíteni a pszichoszociális szempontokkal (azaz a munka és a családi élet közötti egyensúly megteremtésével); hangsúlyozza, hogy az egészséges életstílus magában foglalja a jó mentális és fizikai egészséget is, és hogy ezek a versenyképes gazdaság fenntartásában is jelentős tényezők;
21. elvárja a Bizottságtól, hogy kiemelt figyelmet fordítson az egészségügyi rendszerek fenntarthatóságára, és ezzel összefüggésben a gyógyszeripar szerepére és felelősségére is;
22. üdvözli a Bizottság arra irányuló szándékát, hogy alapvető egészségügyi értékeket határozzon meg és létrehozza az egészségügyi mutatók rendszerét (nemzeti és helyi szinten), továbbá ösztönözze az egészségismereti programokat és az egészségügyi problémák megelőzését célzó programokat;
23. hangsúlyozza, hogy az emberi test és az emberi testrészek pénzügyi nyereség forrásává tételének tilalmát – ahogy az az Európai Unió Alapjogi Chartájának 3. cikkében is szerepel – alapvetően kell tekinteni az egészségügy terén, különösen a sejtek, szövetek és szervek adományozása és átültetése területén;
24. üdvözli a Bizottság szándékát, hogy – az „egészség mindenkinek” koncepció szellemében – népszerűsíti az egészséget és a betegségmegelőzést valamennyi korcsoportban; hangsúlyozza az egészséggel kapcsolatos fő kérdések –, úgymint a táplálkozás, az elhízás, az alultápláltság, a fizikai aktivitás, az alkohol-, kábítószer- és dohányfogyasztás, valamint a környezeti kockázatok, ide értve a munkahelyi és otthoni levegőszennyezést – a férfiak és nők közötti egyenlőség elvével összhangban való kiemelésének szükségességét, támogatást nyújtva az egészséges idősödéshez és csökkentve a krónikus betegségek terhét;
25. arra biztatja a Bizottságot, hogy holisztikusabb szemlélettel tekintszen a táplálkozásra, és az elhízás mellett tegye az alultápláltságot is kulcsfontosságú prioritássá az egészségügy területén, és azt ahol csak lehet, építse bele a Közösség által finanszírozott kutatásba, az oktatásba és a jó egészségügyi állapot előmozdítására irányuló kezdeményezésekbe, valamint az uniós szintű partnerségekbe;
26. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az EU egészségügyi stratégiája keretében törekedjenek a fogyatékoság fogalmának közös meghatározására vonatkozó iránymutatások kidolgozására – e fogalomba beletartozhatnak a krónikus vagy daganatos betegségben szenvedő személyek is –, és addig is azok a tagállamok, amelyek ezt eddig nem tették meg, a lehető leghamarabb cselekedjenek annak érdekében, hogy a fogyatékoságra vonatkozó nemzeti definíciójuk a krónikus vagy daganatos betegségben szenvedő személyekre is vonatkozzon;
27. kéri továbbá, hogy tulajdonítsanak elsőrendű fontosságot annak, hogy a fogyatékkal élő személyek számára egyenlő hozzáférést biztosítsanak az egészségügyi ellátáshoz, és hogy ez a finanszírozásban is tükröződjön;

2008. október 9., csütörtök

28. hatékony intézkedéseket kér az antibiotikum-rezisztencia elleni küzdelem érdekében, beleértve azt, hogy az antibiotikumokat tegyék vénykötelessé, dolgozzanak ki iránymutatásokat az antibiotikumok felírásának csökkentésére és korlátozzák azt azon esetekre, ahol ténylegesen szükséges az antibiotikum alkalmazása, tegyenek erőfeszítéseket a markervizsgálatok javítására, ezáltal ösztönözve az antibiotikumok óvatosabb alkalmazását, és adott esetben dolgozzanak ki higiéniai szabályzatokat; kéri, hogy fordítsanak fokozott figyelmet a meticillin-rezisztens *Staphylococcus aureus* (MRSA) baktériumra; rámutat arra, hogy az Európai Betegségmegelőzési és Járványvédelmi Központnak (ECDC) kellene nyomon követnie és értékelnie az iránymutatások és a szabályzatok alkalmazását;

29. felhívja a Bizottság és a tagállamok figyelmét, hogy a betegek jólétének és életminőségének biztosítása érdekében fontos a kutatás támogatása és a krónikus betegségek megelőzésének, korai felismerésének és megfelelő kezelésének elősegítése;

30. elismeri az egészségügyi ápolók és az egészségügyi szolgáltatás alapvető szerepét, ezért kéri, hogy fordítsanak figyelmet az ápolók támogatására és az ápoltak mellett az ő egészségük védelmére is irányuló politikákra;

31. megállapítja, hogy annak érdekében, hogy az egész Európai Unióban elősegítsék az egészségügyi szakemberek mobilitását és biztosítsák a betegek biztonságát, a tagállamok és az egészségügyi szakemberekkel foglalkozó szabályozó szervek közötti információcseré alapvető fontosságú;

32. az EU egészségügyi stratégiája keretében a bevált gyakorlatok hatékonyabb cseréjére szólít fel az Európai Unión belül az egészségügyi ellátás valamennyi területén, különösen a szűrési programokkal, valamint a súlyos betegségek, például a daganatos megbetegedés diagnosztizálásával és kezelésével kapcsolatban;

33. úgy véli, hogy az Európai Uniónak további lépéseket kell tennie az egészségügyi dolgozók munkahelyi balesetekkel és sérülésekkel szembeni védelmére, amennyiben ezek szükségessége tudományos vagy orvosi szempontból igazolt;

34. sürgeti a Bizottságot, hogy a 2004/37/EK irányelv módosítására irányuló, soron következő javaslatába foglalja bele a reprodukció szempontjából káros anyagokat;

35. helyesli a fent említett 2008. január 15-i állásfoglalásban megfogalmazott fellépést, és sürgeti a Bizottságot, hogy tartsa tiszteletben a Parlament véleményét, hozza meg a kért intézkedéseket és tegye meg a szükséges kezdeményezéseket, köztük:

- tűzzön ki célokat a foglalkozási megbetegedések csökkentésére,
- terjesszen elő az izom- és csontrendellenességekről szóló irányelvjavaslatot,
- tegyen javaslatot a rákkeltő anyagokról szóló 2004/37/EK irányelv felülvizsgálatára,
- hozzon intézkedéseket a harmadik fél által elkövetett erőszak növekvő problémájának kezelésére;

36. sajnálatának ad hangot, amiért a Parlament többszöri és külön kérése ellenére a Bizottság még nem tett javaslatot a munkájuk során biológiai anyagokkal kapcsolatos kockázatoknak kitett munkavállalók védelméről szóló 2000. szeptember 18-i 2000/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ módosítására, amelynek célja a tűkkel és éles orvosi eszközökkel végzett munkával járó, az egészségügyi munkavállalókat fenyegető súlyos kockázatok kezelése; felszólítja a Bizottságot, hogy az ajánlati felhívás (2007/S 139-171103) segítségével gyorsítsa fel a hatásvizsgálat lezárását és kéri, hogy az európai egészségügyi dolgozóknak a fent említett 2006. július 6-i állásfoglalásával összhangban kerüljön sor a megfelelő módosítás elfogadására jóval a jelenlegi parlamenti ciklus vége előtt;

37. úgy véli, hogy a közösségi környezetvédelmi jogszabályok rendkívül hiányos alkalmazása is hátrányosan érinti az európai polgárok egészségi állapotát;

38. hangsúlyozza, hogy bizonyos helyzetekben az európai polgárok olyan egészségügyi problémákkal küzdenek, mint a levegőszennyezés, és ez olyan jelentős egészségügyi veszélyt jelent, amely hatással van a gyermekek megfelelő fejlődésére és csökkenti az EU-n belüli várható élettartamot⁽²⁾;

⁽¹⁾ HL L 262., 2000.10.17., 21. o.

⁽²⁾ Európa környezetvédelmi állapota: negyedik felmérés – Európai Környezetvédelmi Ügynökség (2007. október 10.).

2008. október 9., csütörtök

39. meggyőződése, hogy az egészséges életmód családokban, iskolákban, kórházakban, gondozást biztosító intézményekben, munkahelyeken és a szabadidő eltöltését szolgáló helyeken történő népszerűsítése alapvető fontosságú a sikeres betegségmegelőzésben és a megfelelő mentális egészség fenntartásában; elismeri, hogy a család kulcsfontosságú az „egészséges életstílus” modelljének kialakításában, amely modell a későbbi életszakaszban gyakran továbbadódik;
40. felhívja a Bizottság és a tagállamok figyelmét a gyermekek jogairól szóló ENSZ-egyezmény 3. cikkére, amelynek értelmében a jogalkotó szervezetnek elsőbbséget kell biztosítaniuk a gyermekek érdekeinek, amelynek egyik módja az elegendő hosszúságú szülési és szülői szabadság, az egészségvédelem és az anyaság alatt az egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférés biztosítása, különös tekintettel a szülő jelenlétének és gondoskodásának, valamint az anyatejvel való táplálásnak a csecsemő lelki és testi fejlődésére gyakorolt hatására;
41. hangsúlyozza, hogy a terhes és szoptató nők egészségügyi ellátásán, illetve a terhesség és a szoptatás alatti alkohol- és kábítószer-fogyasztás és dohányzás veszélyeiről való tájékoztatáson javítani kell;
42. hangsúlyozza, hogy a reprodukív és a szexuális egészség vonatkozásában fokozni kell a lakosság tudatosságát a nem kívánt terhességek megelőzése és a nemi úton terjedő betegségek elkerülése, valamint a meddőséggel összefüggő társadalmi és egészségügyi problémák mérséklése érdekében;
43. támogatja a betegségek meghatározott típusaira irányuló intézkedéseket, és meggyőződése, hogy a hatékonyság növelése érdekében megfelelő munkamódszereket és szervezetet kell találni az intézményközi együttműködés javítására;
44. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vegyék figyelembe, milyen mértékben tudnak hozzájárulni az integrált szociális és egészségügyi politikák (a szociális szempontú egészségügyi szolgáltatások) a modern szemléletmód kialakításához az egészség elősegítése és védelme terén, különösen a népesség leginkább kiszolgáltatott rétegei – például a fiatal gyermekek, és a nem önálló személyek – számára;
45. úgy véli, hogy kutatási programokra irányuló erőfeszítései során az EU-nak fokozott figyelmet kell fordítania az olyan fontos, de gyakran elhanyagolt betegcsoportokra, mint a mentális egészségügyi problémákkal küzdők és a férfiak;
46. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az európai uniós egészségügyi stratégia keretében aknázzák ki jobban egyrészt a tudományos és technológiai kutatás közötti szinergiákat, különösen a jelenleg alulfinanszírozott egészségügyi területeken végzett újfajta kutatások tekintetében, másrészt az új orvosi ágazatok és terápiák fejlődését, hogy ezek a terápiák mindenki számára hozzáférhetővé váljanak, mivel rendkívül pozitív hatásuk lehet az uniós polgárok egészségi állapotára, valamint a rendszer hatékonyságának növelése szempontjából;
47. üdvözli a Bizottság által javasolt azon megközelítést, melynek célja a gyógyszerhamisítás elleni hatékony küzdelem, és arra biztatja a Bizottságot, hogy segítse elő vagy egy nemzetközi megállapodás kidolgozását e témában, vagy azt, hogy kiegészítő jegyzőkönyvet csatoljanak az ENSZ nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezményéhez (Palermói Egyezmény);
48. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy minden fontos betegcsoport vonatkozásában hozzanak létre olyan kiválósági központot, amely hivatkozási, tájékoztató és iránymutató pontként szolgál a betegek és családjaik, az orvosok, az ápolók, az ágazat és mások számára;
49. kiemeli, hogy a regionális és helyi egészségügyi hatóságoknak sok tagállamban gyakorta feladata az egészségügyi ágazat tervezése, irányítása, üzemeltetése és fejlesztése, és gyakran viselik az ágazati pénzügyi felelősséget is, alaposan ismerik és értik az egészségügyi ágazatot, és alapvető fontosságú partnerek az egészségügyi politika formálásában és végrehajtásában;
50. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vegyék figyelembe a gyógyfürdőkúrák felépülést és egészségmegőrzését segítő elismert kedvező hatását;
51. kéri a Bizottságot, hogy támogassa az e-egészségügy, az új egészségügyi technológiák és az orvosi eszközök felhasználók szükségleteiből kiinduló innovációjának fejlesztését;

2008. október 9., csütörtök

52. üdvözlöi a Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy hozzanak létre uniós szintű strukturált együttműködési mechanizmusokat, és a civil társadalom közreműködésével teremtsék meg az érdekeltek közötti szorosabb együttműködést; hangsúlyozza, hogy a partnerségekbe be kell vonni a munkaadói és munkavállalói szervezeteket;

53. kéri a tagállamokat, a regionális és a helyi hatóságokkal együtt, hogy a bevált módszerek cseréjének fejlesztése érdekében éljenek az együttműködési mechanizmussal; kéri a Bizottságot, hogy játsszon kezdeményező szerepet az ilyen bevált módszereken alapuló iránymutatások és ajánlások kidolgozásában;

54. egyetért azzal, hogy az európai uniós egészségügyi stratégia alapján végrehajtandó intézkedéseket a meglévő pénzügyi eszközökből kell támogatni a jelenlegi pénzügyi keret (2007–2013) végéig, további költségvetési következmények nélkül;

55. felkéri a Bizottságot, hogy javasolja a tagállamoknak, hogy nemzeti egészségügyi stratégiáikba azok kidolgozásakor vegyenek fel más, nem a közegészségügy területéhez kötődő projekteken teljesítendő prioritásokat is;

56. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2008. október 9., csütörtök

II

(Közlemények)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

EURÓPAI PARLAMENT

Partnerség az Európáról szóló kommunikációért

P6_TA(2008)0463

Az Európai Parlament 2008. október 9-i határozata a „Partnerség az Európáról szóló kommunikációért” című közös nyilatkozat elfogadásáról (2007/2222(ACI))

(2010/C 9 E/11)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EK-Szerződés 255. cikkére,
 - tekintettel az Európai Unió információs és kommunikációs politikáját érintő tevékenységekkel kapcsolatos új együttműködési keretről szóló bizottsági közleményről szóló, 2002. március 13-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Európai Unió tájékoztatási és kommunikációs politikai stratégiájáról szóló, 2003. április 10-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel az Európai Unió tájékoztatási és kommunikációs politikai stratégiájának végrehajtásáról szóló, 2005. május 12-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel az európai kommunikációs politikáról szóló fehér könyvről szóló, 2006. november 16-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel az Elnökök Értekezletének 2008. szeptember 25-i határozatára,
 - tekintettel a „Partnerség az Európáról szóló kommunikációért” címmel javasolt közös nyilatkozatra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 120. cikkének (1) bekezdésére és 43. cikkének (1) bekezdésére,
 - tekintettel az Alkotmányügyi Bizottság jelentésére (A6-0372/2008),
- A. mivel a kommunikáció fontos eleme mind a képviseleti, mind a részvételi demokráciának,
- B. mivel emiatt az Európai Unió demokratikus összetevőinek egyik erőssége az intézményeket a polgárokkal összekapcsoló, európai szintű kommunikációs struktúrákhoz kapcsolódik,

⁽¹⁾ HL C 47. E, 2003.2.27., 400. o.⁽²⁾ HL C 64. E, 2004.3.12., 591. o.⁽³⁾ HL C 92. E, 2006.4.20., 403. o.⁽⁴⁾ HL C 314. E, 2006.12.21., 369. o.

2008. október 9., csütörtök

- C. mivel az európai választások és népszavazások tapasztalata azt mutatja, hogy az uniós ügyeket figyelemmel kísérik és azok iránt érdeklődők részvételére inkább lehet számítani, mint a kevésbé tájékozottak részvételére; ezt az ír népszavazást követően végzett kutatás is igazolta,
- D. mivel az Európai Unióról szóló kommunikáció minden szinten megköveteli az uniós intézmények és a tagállamok politikai elkötelezettségét,
1. elfogadja az ehhez a határozathoz csatolt, „Partnerség az Európáról szóló kommunikációért” című közös nyilatkozatot és úgy határoz, hogy a nyilatkozatot az eljárási szabályzathoz csatolja; felhív a nyilatkozatnak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzétételére;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot és mellékletét a Tanácsnak és a Bizottságnak.

MELLÉKLET

PARTNERSÉG AZ EURÓPÁRÓL SZÓLÓ KOMMUNIKÁCIÓÉRT

Célok és alapelvek

1. Az Európai Parlament, a Tanács és az Európai Bizottság kiemelkedő jelentőséget tulajdonít annak, hogy a pluralizmus, a szerepvállalás, a nyitottság és az átláthatóság elvét szem előtt tartva fejlessze az EU-val kapcsolatos kérdésekről szóló kommunikációt annak érdekében, hogy az európai polgárok gyakorolhassák az Unió demokratikus életében való részvételi jogukat, amelyben a döntéseket a lehető legnyilvánosabban és az állampolgárokhoz a lehető legközelebb eső szinten hozzák meg.
2. A három intézmény arra törekszik, hogy bátorítsa az Európai Unió egészének kommunikációs prioritásaira vonatkozó elképzelések egyeztetését, hangsúlyozza az európai kérdésekre vonatkozó kommunikáció uniós megközelítése jelentette hozzáadott értéket, megkönnyítse az információ és a legjobb gyakorlatok cseréjét, és szinergiákat alakítson ki az intézmények között az e prioritásokhoz kapcsolódó kommunikáció során, továbbá adott esetben megkönnyítse az uniós intézmények és a tagállamok közötti együttműködést.
3. A három intézmény elismeri, hogy az Európai Unióval kapcsolatos kommunikációhoz az uniós intézmények és a tagállamok politikai elkötelezettségére van szükség, valamint hogy a tagállamok is felelősek a polgárokkal az Európai Unióról folytatott kommunikációért.
4. A három intézmény úgy véli, hogy az európai kérdésekkel kapcsolatos tájékoztatás és kommunikáció révén mindenki számára biztosítani kell az Európai Unióról szóló tisztességes és széles körű tájékoztatáshoz való hozzáférést, és lehetővé kell tenni a polgárok számára, hogy éljenek a véleménynyilvánítás jogával, illetve aktívan részt vegyenek az európai uniós kérdésekről folytatott nyilvános vitákban.
5. A három intézmény támogatja a többnyelvűség és a kulturális sokszínűség tiszteletben tartását a tájékoztatási és kommunikációs tevékenységek végrehajtása során.
6. A három intézmény politikailag elkötelezett a fenti célok elérése mellett. Bátorítja a többi uniós intézményt és szervet, hogy támogassák erőfeszítéseiket, és ha úgy gondolják, járuljanak hozzá ehhez a megközelítéshez.

A partnerségi megközelítés

7. A három intézmény elismeri annak jelentőségét, hogy az uniós kérdésekkel kapcsolatos kommunikációs kihívást a tagállamok és az uniós intézmények közötti partnerség segítségével kezeljék annak érdekében, hogy biztosítsák a lehető legszélesebb közönséggel megfelelő szinten folytatott, hatékony kommunikációt és a neki nyújtott objektív tájékoztatást.

Szinergiákat kíván kialakítani a nemzeti, regionális és helyi hatóságokkal, valamint a civil társadalom képviselőivel.

Ennek érdekében ösztönözni szeretné a pragmatikus partnerségi megközelítést.

2008. október 9., csütörtök

8. A három intézmény emlékeztet e tekintetben az Intézményközi Tájékoztatási Csoport (IGI) kulcsfontosságú szerepére, hiszen ez az a magas szintű keret, amelyen belül az intézmények elősegíthetik az EU-val kapcsolatos információkról és kommunikációs tevékenységekről folytatott politikai vitát a szinergiák és a tevékenységek egymást kiegészítő jellegének fokozása érdekében. Ezért az Európai Parlament, a Tanács és az Európai Bizottság képviselőinek közös elnöklétével, valamint a Régiók Bizottsága és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság mint megfigyelők részvételével ülésező IGI alapesetben évente kétszer tanácskozik.

Az együttműködés kerete

A három intézmény az alábbiak alapján kíván együttműködni:

9. Tiszteletben tartva, hogy minden egyes uniós intézmény és tagállam egyénileg felel saját kommunikációs stratégiájáért és prioritásaiért, a három intézmény az IGI keretében évente korlátozott számú kommunikációs prioritást határoz meg.

10. Ezek a prioritások az uniós intézmények és szervek által belső eljárásaik szerint meghatározott kommunikációs prioritásokon alapulnak, és adott esetben kiegészítik a tagállamok vonatkozó stratégiai elképzeléseit és erőfeszítéseit, figyelembe véve a polgárok elvárásait.

11. A három intézmény és a tagállamok arra töreksznek, hogy megfelelő támogatást nyújtsanak a meghatározott prioritásokról folytatandó kommunikációhoz.

12. A tagállamokban a kommunikációért felelős szolgálatoknak és az EU-s intézményeknek össze kell fogniuk a közös kommunikációs prioritások sikeres végrehajtásának biztosítása, valamint az uniós kommunikációhoz kapcsolódó egyéb tevékenységek érdekében, szükség esetén megfelelő adminisztratív intézkedések alkalmazásával.

13. Az intézmények és a tagállamok felkérést kapnak arra, hogy információt cseréljenek az EU-val kapcsolatos egyéb kommunikációs tevékenységekről, különösen az intézmények és szervek által tervezett ágazati kommunikációs tevékenységekről, ha ezek a tagállamokban folytatott tájékoztató kampányokat eredményeznek.

14. A Bizottság felkérést kap, hogy minden év elején tegyen jelentést a többi EU-s intézménynek az előző év közös kommunikációs prioritásainak végrehajtása terén elért főbb eredményekről.

15. E politikai nyilatkozat aláírásának időpontja: [dátum].

Az Unió jelképeinek használata a Parlament által (új 202a. cikk)

P6_TA(2008)0472

Az Európai Parlament 2008. október 9-i határozata az Európai Parlament eljárási szabályzatának új 202a. cikkel történő kiegészítéséről (az Unió jelképeinek Parlament általi használata) (2007/2240(REG))

(2010/C 9 E/12)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a kormányközi konferencia összehívásáról szóló 2007. július 11-i állásfoglalására⁽¹⁾, különösen (23) bekezdésére,

— tekintettel elnöke 2007. szeptember 12-i levelére,

⁽¹⁾ HL C 175. E, 2008.7.10., 347. o.

2008. október 9., csütörtök

- tekintettel a jelképek jelentőségére az Európai Unió és polgárai kapcsolatában, és a nemzeti identitást kiegészítő európai identitás kialakításában,
 - tekintettel arra, hogy a jelképeket az európai intézmények már több mint 30 éve használják, és az Európai Tanács 1985-ben hivatalosan is elfogadta őket ⁽¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 201. és 202. cikkére,
 - tekintettel az Alkotmányügyi Bizottság jelentésére (A6-0347/2008),
1. úgy határoz, hogy az alábbiaknak megfelelően módosítja eljárási szabályzatát;
 2. úgy határoz, hogy a módosítás az elfogadás utáni napon lép hatályba;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak és a Bizottságnak, tájékoztatás céljából.

HATÁLYOS SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

1. módosítás**Az Európai Parlament eljárási szabályzata
XIII. cím – Vegyes rendelkezések – 202a. cikk (új)****202a. cikk****Az Unió jelképei**

(1) *A Parlament elismeri és sajátjaként fogadja el az Unió alábbi jelképeit:*

- *a zászlót, amely kék alapon tizenkét arany csillag alkotta körből áll;*
- *a himnuszt, amely Ludwig van Beethoven IX. szimfóniájának Örömmódjáján alapul;*
- *a jelmondatot: „Egyesülve a sokféleségben”.*

(2) *A Parlament május 9-én megünnepli az Európa-napot.*

(3) *A zászlót el kell helyezni minden parlamenti épületen, és használni kell a hivatalos események alkalmával. A zászlót a Parlament minden üléstermében el kell helyezni.*

(4) *A himnuszt minden alakuló ülés és egyéb ünnepélyes ülés megnyitásakor el kell játszani, különösen az állam- és kormányfők vagy a bővítést követően az új tagállamok üdvözlésére.*

(5) *A jelmondatot fel kell tüntetni a Parlament hivatalos dokumentumain.*

(6) *A jelképek parlamenti használatának további lehetőségeit az Elnökség vizsgálja meg. E cikk végrehajtásának részletes szabályait az Elnökség állapítja meg.*

⁽¹⁾ Milánói Európai Tanács (1985. június 28. és 29.).

2008. október 9., csütörtök

III

(Előkészítő jogi aktusok)

EURÓPAI PARLAMENT

Az EK és Svájc közötti, a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodáshoz csatolt jegyzőkönyv (Bulgária és Románia részvétele) ***

P6_TA(2008)0464

Az Európai Parlament 2008. október 9-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, másrészt a Svájci Államközösség közötti, a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodáshoz csatolt, a Bolgár Köztársaságnak és Romániának az Európai Unióhoz történő csatlakozása következtében a megállapodásban szerződő félként való részvételéről szóló jegyzőkönyvének az Európai Közösség és annak tagállamai nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (9116/2008 – C6-0209/2008 – 2008/0080(AVC))

(2010/C 9 E/13)

(Hozzájárulási eljárás)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács határozattervezetére (9116/2008),
- tekintettel az egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, másrészt a Svájci Államközösség közötti, a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodáshoz csatolt, a Bolgár Köztársaságnak és Romániának az Európai Unióhoz történő csatlakozása következtében a megállapodásban szerződő félként való részvételéről szóló jegyzőkönyvre (8689/2008),
- tekintettel az egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, másrészt a Svájci Államszövetség közötti, a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodáshoz csatolt, a Cseh Köztársaságnak, az Észt Köztársaságnak, a Ciprusi Köztársaságnak, a Lett Köztársaságnak, a Litván Köztársaságnak, a Magyar Köztársaságnak, a Máltai Köztársaságnak, a Lengyel Köztársaságnak, a Szlovén Köztársaságnak és a Szlovák Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozása következtében a megállapodásban szerződő félként való részvételéről szóló jegyzőkönyvre ⁽¹⁾,
- tekintettel az egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, másrészt a Svájci Államközösség közötti, a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodásra ⁽²⁾,
- tekintettel az EK-Szerződés 300. cikkének (3) bekezdésének második albekezdése értelmében, a 300. cikk (2) bekezdése első albekezdésének második mondatával, valamint a 310. cikkel összefüggésben a Tanács által benyújtott, hozzájárulás iránti kérelemre (C6-0209/2008),
- tekintettel a 2005. évi csatlakozási okmány 6. cikkének (2) bekezdésére,

⁽¹⁾ HL L 89., 2006.3.28., 30. o.

⁽²⁾ HL L 114., 2002.4.30., 6. o.

2008. október 9., csütörtök

- tekintettel eljárási szabályzatának 75. cikkére és 83. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság ajánlására (A6-0343/2008),
1. hozzájárul a Jegyzőkönyv megkötéséhez;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok és a Svájci Államszövetség kormányainak és parlamentjeinek.

Az Európai Bűnügyi Nyilvántartási Információs Rendszer (ECRIS) létrehozása *

P6_TA(2008)0465

Az Európai Parlament 2008. október 9-i jogalkotási állásfoglalása a 2008/XX/IB kerethatározat 11. cikke alkalmazásában az Európai Bűnügyi Nyilvántartási Információs Rendszer (ECRIS) létrehozásáról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2008)0332 – C6-0216/2008 – 2008/0101(CNS))

(2010/C 9 E/14)

(Konzultációs eljárás)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság javaslatára (COM(2008)0332),
 - tekintettel az EU-Szerződés 31. cikkére és 34. cikke (2) bekezdésének c) pontjára,
 - tekintettel az EU-Szerződés 39. cikkének (1) bekezdésére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C6-0216/2008),
 - tekintettel eljárási szabályzata 93. és 51. cikkére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A6-0360/2008),
1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát módosított formájában;
 2. felkéri a Bizottságot a javaslatának megfelelő, az EK-Szerződés 250. cikkének (2) bekezdése szerinti módosítására;
 3. felkéri a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet arról, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
 4. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra abban az esetben, ha lényegesen módosítani kívánja a Bizottság javaslatát;
 5. ha a javaslatot nem fogadják el a Lisszaboni Szerződés hatályba lépése előtt, készen áll minden további javaslatot gyorsított eljárás keretében, a nemzeti parlamentekkel szoros együttműködésben megvizsgálni;
 6. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2008. október 9., csütörtök

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

1. módosítás

Határozatra irányuló javaslat (6a) preambulumbekzdés (új)

(6a) *A jelen határozat a bűnügyi nyilvántartásból származó információk tagállamok közötti cseréjének megszervezéséről és azok tartalmáról szóló, 2008/XX/IB tanácsi kerethatározatban lefektetett, gyakorlati szempontból kiegészített és aktualizált elveken alapul.*

2. módosítás

Határozatra irányuló javaslat (9) preambulumbekzdés

(9) A közös besorolás egységes értelmezésének és átláthatóságának biztosítása érdekében a tagállamoknak be kell nyújtaniuk a vonatkozó táblázatban említett egyes kategóriákba tartozó, nemzeti jogrendszerekben szereplő bűncselekmények és szankciók listáját, valamint a nemzeti büntetőbíróóságok jegyzékét. A nemzeti igazságügyi hatóságok számára az információ bármely rendelkezésre álló elektronikus csatornán hozzáférhető.

(9) A közös besorolás egységes értelmezésének és átláthatóságának biztosítása érdekében a tagállamoknak be kell nyújtaniuk a vonatkozó táblázatban említett egyes kategóriákba tartozó, nemzeti jogrendszerekben szereplő bűncselekmények és szankciók listáját **a bűncselekmények tényállási elemeinek rövid leírásával együtt**, valamint a nemzeti büntetőbíróóságok jegyzékét. A nemzeti igazságügyi hatóságok számára az információ bármely rendelkezésre álló elektronikus csatornán hozzáférhető.

3. módosítás

Határozatra irányuló javaslat (9a) preambulumbekzdés (új)

(9a) *Az A. és B. mellékletben található referenciatáblázatok nem kívánják a bűncselekmények tényállásait és a szankciókat harmonizálni, mivel ezek a tagországok döntési jogkörébe tartoznak.*

4. módosítás

Határozatra irányuló javaslat (13) preambulumbekzdés

(13) Mind a bűncselekmények, mind a szankciók kategóriáinak referenciatáblázata, valamint az információcsere műszaki normái állandó felülvizsgálatot és rendszeres frissítést igényelnek. **E tekintetben a Bizottságot – amelyet egy bizottság támogat – ruházták fel a végrehajtási hatáskörökkel. A közösségi jog szerinti szabályozási eljárást értelemszerűen kell alkalmazni azon intézkedések elfogadására, amelyek e határozat végrehajtásához szükségesek.**

(13) Mind a bűncselekmények, mind a szankciók kategóriáinak referenciatáblázata, valamint az információcsere műszaki normái állandó felülvizsgálatot és rendszeres frissítést igényelnek.

2008. október 9., csütörtök

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

5. módosítás

Határozatra irányuló javaslat
(14) preambulumbekkezdés

(14) A büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés keretében feldolgozott személyes adatok védelméről szóló 2008/XX/IB **kerethatározat a tagállamok bűnügyi nyilvántartásából származó információk számítógépesített cseréjével összefüggésben alkalmazandó.**

(14) **E vonatkozásban rendkívül fontos, hogy a lehető leghamarabb elfogadják a** büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés keretében feldolgozott személyes adatok védelméről szóló 2008/XX/IB **tanácsi kerethatározatot, amely biztosítja az adatvédelem megfelelő szintjét és tartalmazza a személyes adatok tagállami szinten történő feldolgozását.**

6. módosítás

Határozatra irányuló javaslat
3.cikk – (5)bekezdés

(5) Az ECRIS hatékony működése érdekében a Bizottság biztosítja az általános támogatást és a felügyelő szolgáltatásokat.

(5) Az ECRIS hatékony működése érdekében a Bizottság biztosítja az általános támogatást és a felügyelő szolgáltatásokat, **valamint ellenőrzi a 6. cikkben meghatározott intézkedések helyes végrehajtását.**

7. módosítás

Határozatra irányuló javaslat
5.cikk – (1)bekezdés – a) pont

a) a nemzeti büntetőjogrendszerekben szereplő bűncselekmények listáját az A. mellékletben található táblázatban felsorolt minden egyes kategóriában. E listának tartalmaznia kell a bűncselekmény megnevezését vagy jogi minősítését, valamint az alkalmazandó jogszabályi rendelkezésre történő hivatkozást. **Tartalmazhatja** a bűncselekmény tényállási elemeinek rövid leírását is;

a) a nemzeti büntetőjogrendszerekben szereplő bűncselekmények listáját az A. mellékletben található táblázatban felsorolt minden egyes kategóriában. E listának tartalmaznia kell a bűncselekmény megnevezését vagy jogi minősítését, valamint az alkalmazandó jogszabályi rendelkezésre történő hivatkozást. **Tartalmaznia kell** a bűncselekmény tényállási elemeinek rövid leírását is;

8. módosítás

Határozatra irányuló javaslat
5. cikk – (1) bekezdés – a) pont – (1a) albekezdés (új)

A nemzeti jogrendszerekben szereplő bűncselekmények leírásának az eredeti nyelvről történő fordítása a fordítást igénylő tagállam – és nem az ECRIS – kizárólagos feladata és felelőssége. Az elkészült fordítást az ECRIS adatbázisa részére át lehet adni;

9. módosítás

Határozatra irányuló javaslat
6.cikk – bevezető rész

A következő végrehajtási intézkedéseket kell elfogadni a 7. cikkben említett eljárással összhangban:

Ahol szükséges, valamint az EU-Szerződés 34. cikke (2) bekezdése c) pontjának és 39. cikkének megfelelően, a Bizottság javaslatot tesz a Tanácsnak az ECRIS jobb működéséhez és a nemzeti rendszerekkel való interoperabilitásának biztosításához szükséges összes intézkedés elfogadására, nevezetesen:

2008. október 9., csütörtök

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

10. módosítás**Határozatra irányuló javaslat
7. cikk**

7. cikk

törölve

A bizottsági eljárás

1. Ahol e cikkre hivatkoznak, a Bizottságot szabályozási bizottság (a továbbiakban: bizottság) segíti, amely a tagállamok képviselőiből áll, és elnöke a Bizottság képviselője.

2. A bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.

3. A Bizottság képviselője a bizottság elé terjeszti a meghozandó intézkedések tervezetét. A bizottság, az elnöke által az ügy sürgősségére tekintettel megállapított határidőn belül, véleményt nyilvánít a tervezetről. A véleményt az Európai Közösséget létrehozó Szerződés 205. cikkének (2) és (4) bekezdésében a Tanácsnak a Bizottság javaslata alapján elfogadandó határozataira előírt többséggel kell meghozni. A bizottságban a tagállamok képviselőinek szavazatait az említett cikkben meghatározott módon kell súlyozni. Az elnök nem szavaz.

4. A Bizottság a tervezett intézkedéseket elfogadja, ha azok összhangban vannak a bizottság véleményével.

5. Ha a tervezett intézkedések nincsenek összhangban a bizottság véleményével, vagy a bizottság nem nyilvánított véleményt, a Bizottság a meghozandó intézkedésekről haladéktalanul javaslatot terjeszt a Tanács elé, és erről tájékoztatja az Európai Parlamentet.

6. A javaslat Tanács elé terjesztésétől számított három hónapon belül a Tanács minősített többséggel határozhat a javaslatról.

Ha e határidőn belül a Tanács minősített többséggel jelzi, hogy ellenzi a javaslatot, a Bizottságnak azt újra meg kell vizsgálni. A Bizottság a Tanácsnak módosított javaslatot nyújthat be, eredeti javaslatát ismételten előterjesztheti, vagy a Szerződés alapján jogalkotási javaslatot terjeszthet elő.

Ha az említett határidőn belül a Tanács a javasolt végrehajtási jogi aktusokat nem fogadta el, vagy nem jelezte, hogy a végrehajtási intézkedésekre vonatkozó javaslatot ellenzi, a javasolt végrehajtási jogi aktust a Bizottság fogadja el.

2008. október 9., csütörtök

A szolgáltatások kereskedelmére irányuló kötelezettségvállalások megőrzésével kapcsolatosan az EK és Ukrajna között létrejött megállapodás *

P6_TA(2008)0468

Az Európai Parlament 2008. október 9-i jogalkotási állásfoglalása a partnerségi és együttműködési megállapodásban szereplő, a szolgáltatások kereskedelmére irányuló kötelezettségvállalások megőrzésével kapcsolatosan az Európai Közösség és Ukrajna között levélváltás formájában létrejött megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2008)0220 – C6-0202/2008 – 2008/0087(CNS))

(2010/C 9 E/15)

(Konzultációs eljárás)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozatra irányuló javaslatra (COM(2008)0220),
 - tekintettel az EK-Szerződés 71. cikkének (1) bekezdésére és 80. cikkének (2) bekezdésére,
 - tekintettel az EK-Szerződés 300. cikke (3) bekezdésének első albekezdésére, amely alapján a Tanács konzultált a Parlamenttel (C6-0202/2008),
 - tekintettel eljárási szabályzata 51. cikkére és 83. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság jelentésére (A6-0337/2008),
1. jóváhagyja a megállapodás megkötését;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint az ukrán kormánynak és parlamentnek.